

Γ. ΜΠΑΝΤΕΑ

ΕΛΛΗΝΟ - ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ
ΚΑΙ
ΡΟΥΜΑΝΟ - ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΘΕΙΑΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ
ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΚΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

GH. BADEA

DICȚIONAR
GREC - ROMÂN
ȘI
ROMÂN - GREC

AL SFINTEI ȘI
DUMNEZEIEȘTEI
LITURGHII
A CELUI ÎNTRE SFINȚI
PĂRINTELUI NOSTRU
IOAN GURĂ DE AUR

ARHIEPISCOPUL
CONSTANTINOPOLULUI

Editura MOLDOVA

Gheorghe BADEA

Dicționar Grec - Român și Român - Grec
al Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii
a celui între Sfinți Părintelui nostru
Ioan Gură de Aur

Bunavestea Domnului nostru,
cu multe dragoste și
cu dorința de a-l face
cunoscut și în
acesta pot să-l
văd și pe

de Buda

1910
Șt. Ioh. Gură de Aur, Liturghia - 472 etc.
= Șt. Ioh. Gură de Aur

ISBN 973-572-092-2

Γ. ΜΠΑΝΤΕΑ

ΕΛΛΗΝΟ - ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ
ΚΑΙ
ΡΟΥΜΑΝΟ - ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΘΕΙΑΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ
ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

G.H. BADEA

DICȚIONAR
GREC - ROMÂN
ȘI
ROMÂN - GREC

AL SFINTEI ȘI
DUMNEZEIEȘTEI
LITURGHII
A CELUI ÎNTRE SFINȚI
PĂRINTELUI NOSTRU
IOAN GURĂ DE AUR

ARHIEPISCOPUL
CONSTANTINOPOLULUI

© Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin
Editurii Moldova, b-dul Copou nr. 3-5, Iași, 6600

Για τη ζωή τους πλήρη
θυσίας και αγάπης.
αφειρώνω αυτό τον καρπό
των νυχτών αγρυπνίας και
προσευχής

στους ΓΟΝΕΙΣ ΜΟΥ,
Ιών και Γεωργία.

Γ. Μπάντεα

Pentru viața lor plină de
jertfelnicie și de
dragoste, închin acest
rod al unor nopți de
veghe și de rugăciune
PĂRINȚILOR MEI,
Ion și Gheorghia.

Gh. Badea

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637
TEL: 773-936-3000
WWW.CHICAGO.EDU

1991-1992

Πρόλογος

Αὐτὸ ΤΟ ΛΕΞΙΚΟ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ, μοναδικό του είδους, ἀπ' ὅσα γνωρίζουμε, ὄχι μόνο στα μέρη μας, ἀλλὰ καὶ σε ἄλλα μέρη του κόσμου, εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιθυμίας μας νὰ βοηθήσουμε τοὺς Ἑλλήνες φοιτητὲς ποὺ σπουδάζουν στὴ Ρουμανία, οἱ οποίοι συμμετέχουν στὴν Θεία Λειτουργία, στα ἑλληνικά ἢ στα ρουμανικά (ὅπως συμβαίνει στὸ Ιάσι, ὅπου ὁ Σεβασμιότατος Δανιὴλ, Μητροπολίτης τῆς Μολδαβίας καὶ τῆς Βουκοβίνης, μετὰ τὴν πατρικὴν του ἀγάπη εὐλόγησε, σὲ μιὰ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας του Ιασίου, τὴν τελεση καθὲς Κυριακῆς καὶ καθὲς ἀγίας γιορτῆς ἐντὸς ἐβδομάδος, τῆς Θείας Λειτουργίας στα ἑλληνικά), ἀλλὰ θὰ εἶναι χρήσιμο καὶ στους Ρουμάνους φοιτητὲς - θεολόγους, οἱ οἱ

Cuvint înainte.

Acest Dicționar al Sfintei Liturghii, unic, după știința noastră, nu doar la noi, ci și pe alte meleaguri, a fost elaborat din dorința de a veni în ajutor studenților greci aflați la studii în România, care iau parte la Sfânta Liturghie săvârșită în limba română sau în limba greacă (așa cum se împlinește la Iași, unde înalt Prea Sfințitul Daniel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, cu părintească dragoste, a dat binecuvântarea ca în una dintre bisericile ieșene să se celebreze în fiecare duminică și în fiecare zi de sărbătoare din cursul săptămânii Sfânta Liturghie în limba greacă), dar și studenților români teologi care

θέλουν να μάθουν ελληνικά λειτουργώντας στο όνομα του Θεού.

Επίσης όμως, σιγά - σιγά, καταλαβα πως το Λεξικό μπορεί να είναι χρήσιμο σε κάθε άτομο, σε κάθε άνθρωπο, ερωτευμένος με την Ελλάδα, με τον πολιτισμό της, με τη γλώσσα της.

Για τη σωστή μελέτη του γλωσσικού υλικού συμπεριλαμβανομένου στα δύο μέρη του ΛΕΞΙΚΟΥ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ, χρειάζεται να γνωρίζουμε ότι:

1. Το ΛΕΞΙΚΟ περιέχει τις λέξεις από

α) την ακολουθία της προετοιμασίας των αγίων λειτουργιών πριν την αρχή της Προθέσεως,

β) την ακολουθία της Θείας Προθέσεως,

γ) την ακολουθία της προετοιμασίας των αγίων λειτουργιών για την αρχή της Θείας Λειτουργίας,

δ) τη Θεία Λειτουργία του Χρυσοστόμου.

vor să învețe grecește slujind lui Dumnezeu;

Însă, încet - încet, ar înțeles că dicționarul poate fi de folos oricărei persoane îndrăgostite de Elada, de civilizația și de limba ei.

Pentru consultarea corectă a materialului lingvistic cuprins în cele două părți ale *Dicționarului Sfintei Liturghii* trebuie să se știe:

1. Dicționarul cuprinde cuvintele din:

a) Rînduiala pregătirii sfinților slujitori înainte de începerea Proscomidiei;

b) Rînduiala Dumnezeieștii Proscomidii;

c) Rînduiala pregătirii sfinților slujitori pentru începutul Dumnezeieștii Liturghii;

d) Dumnezeiasca Liturghiei a Sfîntului Ioan Gură de Aur;

ε) τις προσευχές ευχαριστίας μετά τη Θεία Μετάληψη.

2. Η γλώσσα στην οποία είναι γραμμένη η Θεία Λειτουργία δεν είναι ούτε η αρχαία ελληνική, ούτε η κοινή ελληνική, ούτε η νεοελληνική. Γι' αυτό, μια λέξη μπορεί να έχει την ίδια γραφική μορφή στις τρεις περιόδους της εξέλιξης της ελληνικής γλώσσας, αλλά η έννοια της είναι άλλη κάθε φορά.

3. Για να βοηθήσουμε εκείνους που θέλουν να μάθουν τη νεοελληνική γλώσσα, έδωσα σε ευθεία παρένθεση τη σύγχρονη νεοελληνική μορφή της αρχαίας ελληνικής λέξης, όπως, π.χ.

γλυκός, εια, ύ [γλυκός, ιά, ό];
γυνή, γυναικός [γυναικά] κτλ.

4. Πολυ συχνά, μετά περίπου κάθε λέξη, σε παρένθεσις έβαλα τις συντομογραφίες (αρχ.) (ίν.) για να παρθεί υπ' όψη

e) Rugăciunile de mulțumire după dumnezeiasca împărtășire.

2. Limba în care este scrisă Sfânta Liturghie nu este nici greaca clasică, nici greaca comună, nici greaca modernă; de aceea un cuvânt poate avea aceeași formă grafică în cele trei perioade ale istoriei limbii grecești, dar sensul lui să fie de fiecare dată altul.

3. Pentru a-i ajuta pe cei ce vor să învețe limba neogrecă am dat între paranteze drepte varianta modernă a cuvintului din limba greacă veche; de ex.:
γλυκός, εια, ύ [γλυκός, ιά, ό];
γυνή, γυναικός [γυναικά] etc.

4. Foarte des, în urma unui cuvânt, am pus între paranteze abrevierile αρχ. sau ίnv. pentru a atrage atenția

ὅτι γίνεται γὰρ λεκτικὸ ἢ
γραμματικὸ ἀρχαϊσμὸ, ὀ-
πιος:

ἴστεον (ἀρχ.) - de știut

citei (ἰν.) - ἀναγνώστης

5. Επειδὴ ἡ γραμματικὴ
τῆς Θεῖας Λειτουργίας εἶ-
ναι ἡ γραμματικὴ τῆς ἀρ-
χαιᾶς ἐλληνικῆς, δυσκο-
λοκατανόητὴ καὶ γὰρ τοὺς
ΝεοἙλληνας, ὄχι μόνον γὰρ
τοὺς Ρουμάνους, πρόσθε-
σα στο ΛΕΞΙΚΟ ΤΗΣ ΘΕΙ-
ΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ καὶ τῆς
μορφῆς τοῦ παρατατικοῦ,
τοῦ αορίστου, τοῦ μέλ-
λοντα, τῆς προστακτικῆς,
τῆς μετοχῆς, τοῦ ἀπαρεμ-
φάτου, ἐξηγώντας, ἀποδεί-
χνοντας τὴν καταγωγὴν, ὀ-
πιως, λ. χ.

εἶδομεν (ἀρχ.) - ορίστ.,
ἀορ. 2, πρόσ. 1, πληθ.,
ἐνεργ., βλ. ὁράω.

Ἐλπίζουμε ὅτι τὸ Θεῖο
Φῶς ποῦ μας ἔδωκε τὸ νοῦ
καὶ τὴ δύναμη νὰ συγγρά-
ψουμε τὸ πυρὸν ΛΕΞΙΚΟ
θα ἀνακαλύψει στὶς ψυχῆς
ἐκείνων ποῦ ποθοῦν τὴ
γνώση

că este vorba de un arhitext
lexical sau gramatical;

ex:

ἴστέον (ἀρχ.) - de știut

citei (ἰν.) - ἀναγνώστης

5. Deoarece gramatica textu-
lui Sfintei Liturghii aparține
limbii grecești vechi, greu
de înțeles și pentru grecii
moderni, nu numai pentru
români, am trecut printre
termenii din *Dicționarul
grec - român* și forme de
imperfect, aorist, viitor,
imperativ, participiu, infini-
tiv etc., explicându-le și
indicându-le proveniența, de
ex.:

εἶδομεν (ἀρχ.) - ορίστ.,
ἀορ. 2, πρόσ. 1, πληθ.,
ἐνεργ., βλ. ὁράω

Nădăduim că dumnezeias-
ca Lumină care ne-a dat gin-
dul și puterea să alcătuim
acest dicționar va descoperi
sufletelor celor dormici de
cunoaștere

τον πνευματικό καρπών το
υποίο μπορούν να το α-
ποκτήσουν μελετώντας τη
σεμνή μας εργασία.

Μετάφραση:
Ανδρέας ΡΑΔΟΣ

Γ. ΜΠΑΝΤΕΑ

sporul duhovnicesc pe care îl
pot dobîndi prin cercetarea
modestei noastre lucrări.

Traducere:
Andreas RADOS

Gh. BADEA.

Βιβλιογραφία - Bibliografie.

1. *Η Θεία Λειτουργία του Ἁγίου Ἰωάννου του Χρυσοστόμου*, Ἔκδοσις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήνα, 1993.

2. *Μικρὸν Ἱερατικὸν περιεχὸν τὰς ἱεράς Ἀκολουθίας του Ἑσπερινου, τῆς Ἀρτοκλασίας, τοῦ Μεσονυκτικου, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Προθεσεως καὶ τὴν Θείαν Λειτουργίαν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου συν δε τούτοις τὰ Εἰσοδικὰ καὶ τὰς Ἀπολυσεις τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν τὰ Ἀναστάσιμα Ἀπολυτικά καὶ τὰ Δεσποτοθεομητορικὰ Κοντάκια*, Ἔκδοσις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήνα, 1992.

3. *La Divine Liturgie de Saint Jean Chrysostome*, Edition bilingue grec - français, commentée. Editions Tertios, Geneve - Thessalonique, 1986.

4. *Liturghier cuprinzind Dumnezeieștile Liturghii ale Sfinților noștri Părinți: Ioan Gură de Aur, Vasile cel Mare și Liturghia Darurilor celor mai înainte sfințiți, precum și Rânduiala Vecerniei, Utreniei, Dumnezeieștii Proscomidii, Liturghiei cu arhiereu, ca și altele de trebuință la sfânta slujbă în biserică*. Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1980.

5. Τεγοπουλος - Φυτράκης. *Ελληνικό Λεξικό*, 2^η έκδοση, Έκδοσεις Αρμονία Α. Ε., Αθήνα, 1993.

6. Βαρβάτη Κωνσταντίνου *Λεξικόν Έλληνο-Γαλλικόν*, Έκδοσις τρίτη, έν 'Αθήναις, 1898.

7. Peşinis Lambros, *Dicţionar grec - română*, Bucureşti, 1976.

Βραχυγραφίες

αίτ. αίτιατική
 άναφορ. άναφορικός, ή, όν
 άντων. άντωνυμία
 άορ. άόριστος
 άπαρ. άπαρεμφατον
 άριθμ. άριθμητικόν
 άρσ. άρσενικός, ή, όν
 άρχ. άρχαίος, α, ον
 αύτοπ. αύτοπαθής, ες
 βλ. βλέπε
 γεν. γενική
 δεικτ. δεικτικός, ή, όν
 δοτ. δοτική
 έν. ένικός, ή, όν
 ενεργ. ενεργητικός, ή, όν
 ένεστ. ένεστώτας
 επίθ. επιθετον
 έπιρρ. έπίρρημα
 επιφών. επιφώνημα
 έρωτημ. έρωτηματικός, ή, όν
 εύκτ. εύκτική
 θηλ. θηλυκος, ή, ον
 κτητ. κτητικός, ή, όν
 μελλ. μέλλοντας
 μεσ. μέσος, η, ον
 όνομαστ. όνομαστική
 όριστ. όριστική
 ούδ. ούδέτερος, α, ον
 ούσ. ούσιαστικόν

Abrevieri

adj. adjectiv
adv. adverb
bis. bisericesc
conj. conjuncție
f. feminin
interj. interjecție
intrans. intransitiv
inv. invechit
loc. locuțiune
m. masculin
n. neutru
num. numeral
adv. adverbial
card. cardinal
ord. ordinal
p. propriu
pl. plural
prep. prepoziție
pron. pronume
dem. demonstrativ
inter. interogativ
pers. personal

παθ. παθητικός, ή, όν
παρακ. παρακειμενος
παρατ. παρατατικός
πληθ. πληθυντικός
πρόθ. πρόθεσις
πρόσ. προσωπον
προστακτ. προστακτική
προσωπ. προσωπικός, ή,

v

ρ. ρήμα
συνδ. συνδεσμος
ύποτ. ύποτακτική

inādr. inārite
neg. negativ
nehot. nehōtārit
pos. posesiv
reflex. reflexiv
rel. relatiiv

s. substantiv

unip. unipersonal

v. vezi

vō. verb

ΕΛΛΗΝΟ – ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

A

Ἀαρών (ὁ) - Aaron

ἀγαθός, ἡ, ὄν [ἀγαθός, ἡ, ὁ] ἐπίθ. - bun

ἀγαθότης, ὀτήτος [ἀγαθότητα] (ἡ) οὐσ. - bunătaie

ἀγαθὺνον - προστακτ., αἰορ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., βλ. ἀγαθύνω

ἀγαθύνω (ἀρχ.) ρ. αἰορ. ηγάθυνα, παθ. μέλλ. ἀγαθύνθησομαι, αἰορ. ηγάθύνθη - a face bine, a fi binevoitor

ἀγαλλιᾶζω ρ. - a se bucura mult

ἀγαλλίαμα, ατος (τὸ) οὐσ. - bucurie

ἀγαλλίασις, εως [ἀγαλλίασις] (ἡ) οὐσ. - bucurie mare

ἀγαλλομα ρ. παρατ. ηγάλλομην, παθ. αἰορ. ηγάληθην - a se bucura mult

ἀγάλλον (ἀρχ.) - προστακτ., ἐνεστ., πρόσ. 2, ἐν., μέσ., βλ. ἀγαλλομα

ἀγαπᾶω - ὦ [ἀγαπῶ] ρ. - a iubi, a îndrăgi, a dori

ἀγαπητός, ἡ, ὄν [ἀγαπητός, ἡ, ὁ] ἐπίθ. - iubit, drag, scump

ἀγγελικός, ἡ, ὄν [ἀγγελικός, ἡ, ὁ] ἐπίθ. - ingerec

ἄγγελος, ου (ὁ) οὐσ. - inger

ἀγιάζω ρ. μέλλ. ἀγιάσω, αἰορ. ηγίασα, παθ. αἰορ. ηγιάσθην, παρακ. ηγιάσμαι (ἀρχ.) - a sfinzi

ἀγιασθήτω - προστακτ.,
 ἀόρ., πρυσ. 3, εν., παθ., βλ.
 ἀγιάζω (ἀρχ.)

ἀγίασμα, ατος (τό)
 ούσ. - sfinjenie

ἀγιασμός, ου (ό) ούσ. -
 sfințire

ἄγιος, ία, ιον ἐπίθ. -
 sfințit

ἀγκυρα, ας (ή) ούσ. -
 ancoră

ἀγνεία, ας (ή) ούσ. -
 curăție, neprihănire, puritate
 sufletească, castitate

ἀγνίζω [ἐξαγνίζω] ρ.
 παρατ ἤγιζον, μέλλ ἄγ-
 νίσω. ἀόρ. ἤγισα, παρακ.
 ἤγικα, παθ. ἀόρ. ἤγισθην ·
 a curăți, a purifica

ἀγνόημα, ατος (τό)
 ούσ. (ἀρχ.) - păcat, greșeală
 din neștiință, neștiință, necu-
 noaștere

ἄγνοια, ας (ή) ούσ. -
 știință, necunoaștere

ἄγνός, ή, όν [αγνός, η,
 ό] ἐπίθ. - pur, curat (sufle-
 teste), imaculat

ἄγρός, ου (ό) ούσ.
 cîmp, ogror

ἀγωνίζομαι ρ. παρατ.
 ἤγωνιζόμεν, μέλλ. ἀγωνι-
 ούμαι (ἀγωνίσομαι), ἀόρ.
 ἤγωνισάμην, παρακ. ἤγω-
 νισαίμαι, παθ. μέλλ. ἀγω-
 νισθήσομαι, ἀόρ. ἤγωνί-
 σθην - a lupta

Ἀδάμ (ό) - Adam

ἀδελφός, ου (ό) ούσ. -
 frate

ἀδελφότης, ητος [ἀ-
 δελφότητα] (ή) ούσ. - fră-
 ție, frățietate

ἀδιαίρετος, ον [ἀδιαί-
 ρητος, η, ο] ἐπίθ. - neîm-
 părțit, indivizibil

ἀδικαιφθόρως *επιρρ.* -
fără stricăciune, incoruptibil

ἀδικεω [ἀδικῶ] *ρ. πα-*
ρατ. ήδίκουν, μελλ. ήδι-
κήσω, άόρ. ήδικησα, πα-
ρακ. ήδικηκα - a pedregăsi

ἀδικία, *ας (ή) ούσ.* - ne-
dreptate

ἄδω *ρ. παρατ. ήδον,*
μελλ. ήσομαι (ήσω), άόρ.
ήσα, παρακ. (ήκα), παθ.
άόρ. ήσθην, παρακ. ήσμαι
- a cînta

ἄει *επιρρ.* - veșnic, puru-
rea, de-a pururi

ἄιμακάριστος, *ον επίθ.*
- pururea fericit

ἄιμνηστος, *ον [ἄεί-*
μνηστος, ή, ο] επίθ. -
veșnic pomenit, pururea po-
menit, amintit veșnic

ἄειπάρθενος, *ου (ή)*
ούσ. - pururea fecioară

Ἄερας (ὀ) *ούσ.* [<ἀήρ,
ἄερος] - acoperămintul cei
mare, Aerul

ἄετός, *ου (ὀ) ούσ.* -
vultur

ἄήρ, ἄερος [ἀέρας] (ὀ)
ούσ. - aer, vânt, vînt

ἄθανασια, *ας (ή) ούσ.* -
nemurire

Ἄθανάσιος, *ου (ὀ) -*
Atanasie

ἄθάνατος, *ον [ἄθᾶνα-*
τος, ή, ο] επίθ. - nemuritor,
fără de moarte, nepieritor,
veșnic

ἄθορυβως *επιρρ.* - fără
zgomot, în tăcere

ἄθῶος, *ον [ἄθῶος, α,*
ον] επίθ. - nevinovat

* Ἄθως - ω [Ἄθωνας -
α] (ὀ) - Athos, Sfîntul Mun-
te (τὸ Ἄγιον Ὄρος)

Ἄιδης, ου [Ἄδης] (ὁ)
ουσ. - lumea de jos, iad, infern

αἰδῖος, α, ου ἐπίθ. - vesnic, perpetuu

αἶμα, ατος (αῖ) ούσ. - singe

αἰμορρῶδες, ουν ἐπίθ. - care suferă de curgere de singe (ἀρχ.)

αἶνει - προστακτ., ενεστ., πρόσ. 2, εν., ενεργ., βλ αἰνεω [αἰνώ]

αἰνεσις, εως (ἡ) ούσ. - laudă [αἶνος, ου (ὁ) ούσ.]

αἰνεσω - οριστ., μελλ., πρόσ. 1, εν., ενεργ., βλ αἰνεω

αἰνεω - ὦ ρ. παρατ. ἤνουν, μελλ. αἰνεσω, ἀόρ. ἤνεσα, παρακ. ἤνεκα, παθ. παρατ. ἤνουμην, μελλ. αἰνεθήσομαι, ἀόρ. ἤνεθην, παρακ. ἤνημαι - a lauda

αἰσθησις, εως [αἰσθησις] (ἡ) ούσ. - simț, simțare

αἴτημα, ατος (τὸ) ου - cerere

αἴτησις, εως [αἴτησις] (ἡ) ούσ. - cerere

αἶρω ρ. παρατ. ἤρον μελλ. ἀρώ, ἀόρ. ἤρα, παρακ. ἤρακα, μεσ. παρατ. ἤρόμην, μελλ. ἀρούμαι, ἀόρ. ἤραμην, παθ. μέλλ. ἀρθησομαι, ἀόρ. ἤρθην, παρακ. ἤρμαι - a lua, a țica, a anula, a scoate

αἰσθητήριος, ἰα, ἰον ἐπίθ. - perceptibil, care este în legătură cu simțurile

αἰτεω [αἰτώ] ρ. παρατ. ἤτουν, μελλ. αἰτήσω, ἀόρ. ἤτησα, παρακ. ἤτικα, παθ. μέλλ. αἰτηθήσομαι, ἀόρ. ἤτηθην, παρακ. ἤτημαι - a cere

αἰχμαλωσία, ας (ή) οὐς. - robie

αἰχμάλωτος, ον [αἰχμαλώτος, η, ο] ἐπιθ. - robii, captiv, prizonier

αἰών, ὤνος [αἰῶνας] (ὄ) οὐς. - veac, secol

αἰώνιος, ον [αἰῶνιος, ια, ιο] ἐπιθ. - veșnic, etern

ἀακία, ας (ή) οὐς. - nerăutate, lipsă de răutate, bunătate

ἀαανθα, ης (η) οὐς. - spin, ghimpe

ἀααααααααααα ἐπιρρ. - fără osindă, fără pedeapsă

ἀααααααααααα, ον ἐπιθ. - fără osindă, necondamnat, fără pedeapsă, nepedepsit, neosîndit

ἀααααααααααα ἐπιρρ. - fără osindă, fără condamna-re, neosîndit

ἀααααααααααα, ον [ἀααααααααααα, η, ο] ἐπιθ. - ca-re nu poate fi înțeles, neîn-țeles cu mintea

ἀααααααααααα, ον [ἀααααααααααα, η, ο] ἐπιθ. - neînțeles, care nu înțelea-ză, continuu, neîntrerupt, fără sfârșit

ἀααααααααααα, ον [ἀααααααααααα, η, ο] ἐπιθ. - curat, sfînt, incoruptibil, nestrîcătios

ἀααααααααααα, ας (ή) οὐς. - slujbă religioasă, rînduiala unei slujbe religioase, urma-re, suită, alai

ἀααααααααααα, ον [ἀααααααααααα, ια, ιο] ἐπιθ. - fără voie, involuntar, neintențio-nat

ἀαααα α. μελλ. ἀααααααααααα, παρακ. ἀααααααααααα, παθ. μελλ. ἀααααααααααααααα, ἀορ.

cesc. care se citește la sfî-
tele slujbe

ἀναγνωστής, ου (ό)
ουσ. - citeț. cititor

ἀναδεδεικται [< αρχ ἀ-
ναδείκνυμι = ἀναδεικνύ-
ω, ἀναδείχνω] οριστ., πα-
ρακ., πρόσ. 3, παθ.

ἀναδείκνυμι [ἀναδει-
κνύω = ἀναδείχνω] ρ.
μελλ. ἀναδείξω, ἀορ. ἀνε-
δειξα, παρακ. ἀναδέδειχα,
παθ. μελλ. ἀναδειχθήσο-
μαι, ἀορ. ἀνεδείχθην, πα-
ρακ. ἀναδεδειγμαι - a ară-
ta, a evidenția, a face cunos-
cut, remarcat, a se afirma

ἀναίμακτος, ον [αναι-
μακτος, η, ο] επίθ. - fără
vărsare de sînge, fără de sîn-
ge, nesîngeros

ἀναιρέω - ὦ ρ. παρατ.
ἀνηρουν, μελλ. ἀνείρησω,
ἀορ. 2 ἀνείλων, παρακ.
ἀνήρηκα, παθ. μελλ. ἀναι-

ρήθησομαι, ἀορ. ἀνήρε-
θην, παρακ. ἀνήρημαι - a
distruge, a nimici, a face să
piară

ἀνείρω ρ. μελλ. ἀναρῶ,
παρατ. ἀνήρων, ἀορ. ἀνή-
ρα, παρακ. ἀνήρηκα - a lua,
a ridica (βλ. αἶρω)

ἀνακαινίζω ρ. - a înnoi
ἀνακαινιστής, ου (ό)
ουσ. - restaurator, înnoitor

ἀνάκλησις, εως [ἀνά-
κληση] (ή) ουσ. - teche-
mare, invocare

ἀνακλιθεις (αρχ.) - με-
τοχή, ἀορ., ἀρσ., παθ., βλ.
ἀνακλίνω

ἀνακλίνω ρ. μελλ. ἀνα-
κλινῶ, ἀορ. ἀνεκλινῶ, πα-
ρακ. ἀνακεκλικῶ - a culca,
a derunc, a așeza (βλ. κλί-
νω)

ἀναλαμβάνω ρ. μελλ.
ἀναλάβω, ἀορ. 2 ἀνε-

λάβω, παρακ. ἀνείληφα -
a sprijini, a vindeca, a lua a-
supra sa, a dăru (βλ. λαμ-
βάνω)

ἀναληψεται (αρχ.) -
οριστ., μελλ., πρόσ. 3, έν.,
βλ. ἀναλαμβάνω

ἀναλλοιώτως επιρρ. -
fără stricăciune, fără schim-
bare

ἀνάλογος, ον [ἀνάλο-
γος, η, ο] επίθ. - corespun-
zător, potînit

ἀναμάρτητος, ον [ἀνα-
μάρτητος, η, ο] επίθ. - fă-
ră de păcat

ἀνάμνησις, εως [ἀναμ-
νηση] (η) ουσ. - pomenire,
amintire, aducere aminte

ἀναξιος, ον [ἀνάξιος,
ια, ιο] επίθ. - nevrednic,
nedemn, nepriceput

ἀναξιοτητα (ή) ουσ. <
(αρχ.) ἀναξιοτης, - τητος

ουσ. - nevrednicie, lipsă de
vrednicie, lipsă de demnită-
te, incapacitate

ἀνάπαυσις, εως [ἀνά-
παυση] (ή) ουσ. - odihnă,
moarte

ἀναπαύω ρ. - a odihni, a
se odihni

ἀναπέμπω ρ. - a înălța, a
trimite în sus, a face să urce
(βλ. πέμπω)

ἀναπλήρωσις, εως [ἀ-
ναπλήρωση] (ή) ουσ. -
împlinire, completare

ἀναπνοή, ης (ή) ουσ. -
suflare, răsuflare, respirație

ἀνάργυρος, ον επίθ.
fără de arginți, sărac

ἀναρχος, ον [ἀναρχος,
η, ο] επίθ. - fără inceput

ἀνασταίνω ρ. - a învia,
a readuce la viață

ἀναστάς (ἀρχ) · μετοχ.
χή, ἀόρ. 2, ἀρσ., ἐνεργ. <
ἀνίστημι - a învia; ἀναστα-
ταντα - αἰτ., ἀρσ., ἐν.

Ἀναστάσιμον, ου (τό)
οὐσ. - Tporat al învierii

ἀναστασις, εως [ἀνάστα-
σις] (ή) οὐσ. - inviere

ἀναστίσεων - μετοχή.
μέλλ., ἀρσ., ἐν., βλ. ἀνί-
στημι (ἀρχ)

ἀνατέλλω ρ. παρακ. ἀ-
νετέλλον, μέλλ. ἀνετέλω,
ἀόρ. ἀνετείλα, παρακ. ἀ-
νατέταλκα - a răsări

ἀνατεμνω ρ. μέλλ. ἀνα-
τεμώ, ἀόρ. 2 ἀνετεμνον,
(ἀνέταμον), παρακ. ἀνα-
τέμηκα, μέσ. ἀόρ. 2 ἀνε-
τεμομην, παθ. μέλλ. ἀνατ-
μηθήσομαι, ἀόρ. ἀνετμή-
θην, παρακ. ἀνατέμημαι -
a tăia în lung, a inciza

ἀνατολή, ης (τή) οὐσ. -
răsărit

ἀναφέρω ρ. μέλλ. ἀνοί-
σω, ἀόρ. 1 ἀνήνεγκα, ἀόρ.
2 ἀνήνεγκον, παρακ. ἀνε-
νήνοχα, παθ. μέλλ. ἀνοση-
θήσομαι (ἀνενεχθήσομαι),
ἀόρ. ἀνηνεχθην, παρακ.
ἀνενήνεγμα - a duce în
sus, a înălța, a oferi ca jert-
fă, a aduce o jertfă

Ἀναφορά, ἄς (τή) οὐσ. -
cerere, jertfă (bis.), ofrandă

ἀνέβη (ἀρχ) - ὀριστ.,
ἀόρ. 2, πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ.
< ἀναβαίνω [ἀνεβαίνω]

ἀνεδείχθη - ὀριστ., ἀόρ.
πρόσ. 3, ἐν., παθ. (ἀρχ), βλ.
ἀναδείκνυμι

ἀνεδείχθης - ὀριστ., ἀόρ.,
πρόσ. 2, ἐν., παθ. (ἀρχ), βλ.
ἀναδείκνυμι

ἀνείκαστος, ον ἐπίθ. -
neasemnat, care nu poate fi
asemnat cu nimic

ἀνεκφραστός, ον [ἀ-
νεκφραστός, η, ο] ἐπίθ. -
negătît, care nu poate fi spus

ἀνελεθῆναι - ἀπαρ., ἀόρ.
2, βλ. ἀνέρχομαι (ἀρχ)

ἀνελεθόντα (ἀρχ) - με-
τοχή, ἀόρ. 2, ἐνεργ., αἰτ.,
ἀρσ., ἐν., βλ. ἀνέρχομαι

ἀνενοχος, ον ἐπίθ. - ne-
vinovat

ἀνενόχως ἐπίρρ. - cu ne-
vinovăție, întru nevinovăție

ἀνέρχομαι ρ. μέλλ. ἀνε-
λευσομαι, ἀόρ. 2 ἀνήλθον,
παρακ. ἀνεληλυθα - a ur-
ca, a pleca, a se duce, a mer-
ge, a se înălța (βλ. ἔρχομαι)

ἀνέσπερος, ον [ἀνέσ-
περος, η, ο] ἐπίθ. - nein-
serat, care nu se întunecă
niciodată

ἀνέστησας (ἀρχ) -
ὀριστ., ἀόρ. 1, πρόσ. 2, ἐν.,

ἐνεργ. < ἀνίστημι [= ἀ-
νίσταμαι = ἀνασταίνω]

ἀνέτειλε (ἀρχ) - ὀριστ.,
ἀόρ., πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. ἀνατέλλω

ἀνεπαίσχυντος, ον [ἀ-
νεπαίσχυντος, η, ο] ἐπίθ.
- care nu are de ce să se ru-
șineze, neacoperit de rușine

ἀνήγαγες (ἀρχ) - ὀ-
ριστ., ἀόρ. 2, πρόσ. 2, ἐν.,
ἐνεργ. (βλ. ἀναφέρω)

ἀνήρ, ἀνδρός [ἀνδρας]
(ὁ) οὐσ. - bărbat

ἀνηρέθη - ὀριστ., ἀόρ.,
πρόσ. 3, ἐν., παθ. (ἀρχ.),
βλ. ἀναίρω

ἄνθος, ους (τό) [ἄνθι]
οὐσ. - floare

ἄνθραξ, ακος [ἄνθρα-
κας] (ὁ) οὐσ. - cărbune

ἄνθρωπος, ου (ὁ) οὐσ. -
om

ἀνίστημι ρ. παρατ. ἀνίστην, μέλλ. ἀναστήσω, ἀορ. 1 ἀνέστησα, ἀορ. 2 ἀνεσθην, παρακ. ἀνέστηκα · a învia (βλ. ἵστημι)

* Ἄννα (ἡ) - Анна, mama Sfintei Fecioare

ἀνοίγω ρ. παρατ. ἀνεῴγων, μέλλ. ἀνοίξω, ἀορ. ἀνεῴξα, παρακ. ἀνεῴχα, παρακ. 2 ἀνεῴγα, παθ. παρατ. ἀνεῴγομην, μέλλ. ἀνοιχθησομαι, ἀορ. ἀνεῴχθην, παρακ. ἀνεῴγηται · a deschide, a desfăce

ἀνοιξον - προστακτ., ἀορ., πρόσ. 2 ἐν., ἐνεργ., βλ. ἀνοίγω (αρχ)

ἀνοίσουσι (αρχ) - ὀριστ., μέλλ., πρόσ. 3, πληθ., ἐνεργ., βλ. ἀναφέρω

ἀνομία, ας (ἡ) ~~ἡ~~ · fărădelege, nelegiuire, infamie

ἀνορθῶ - ῶ [ἀνορθῶνω] ρ. παρατ. ἀνώρθουν, μέλλ. ἀνορθώσω, ἀορ. ἀνώρθωσα, παρακ. ἀνώρθωκα, παθ. παρατ. ἀνώρθουμην, ἀορ. ἀνώρθωθην, παρακ. ἀνώρθωμαι · a îndrepta, a ridica din nou

ἀνταπέδωκεν (αρχ) ὀριστ., ἀορ. 2, πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ., βλ. (αρχ) ἀνταποδίδωμι [= ἀνταποδίδω, ἀνταποδίνω]

ἀνταποδοσις, εως [ἀνταπόδοση] (ἡ) οὐσ. - răsplătire, binefacere

ἀνταποδίδωμι ρ. παρατ. ἀνταπεδίδων, μέλλ. ἀνταποδώσω, ἀορ. 1 ἀνταπεδώκα, παρακ. ἀνταποδεδώκα · a răsplăti, a da înapoi, a restitui (βλ. δίδωμι)

ἀντι προθ. - în loc de, contra

ἀντιδοξάζω ρ. μελλ. ἀντιδοξάσω, ἀορ. ἀντεδόξασα, καθ. μελλ. ἀντιδοξάσθησομαι, ἀορ. ἀντεδοξάσθην, παρακ. ἀντιδεδόξασμαι - a preamări la rîndul său, a slăvi (βλ. δοξάζω)

ἀντιδόξασον (ἀρχ) - προστακτ., ἀορ., πρόσ. 2, εν., ενεργ., βλ. ἀντιδοξάζω

ἀντίδιωρον, ου (τό) ουσ. - anafura

ἀντικαταπέμψω ρ. παρακ. ἀντικαταπέπομφα - a trimite în schimb (βλ. πέμπω)

ἀντικαταπέμψη (ἀρχ.) - ύποτ., ἀορ., πρόσ. 3, εν., ενεργ., βλ. αντικαταπέμπω

ἀντικατάπεμψον - προστακτ., ἀορ., πρόσ. 2, εν., ενεργ., βλ. αντικαταπέμπω (ἀρχ)

ἀντιλαβου (ἀρχ) - προστακτ., ἀορ. 2, πρόσ. 2, μεσ. < ἀντιλαμβάνω

ἀντιλαμβάνω ρ. μελλ. ἀντιλήψομαι, ἀορ. 2 ἀντελαβον, παρακ. ἀντειληφα - a apăra (βλ. λαμβάνω)

ἀντιμηνσιον, ου (τό) ούσ. - apimis

ἀντίφωνον, ου (τό) ούσ. - apifon

Ἄντωνιος, ου (ὸ) - Apioie

ἀνυμνέω - ὦ ρ. παρατ. ἀνυμνουν, μελλ. ἀνυμνήσω, ἀορ. ἀνυμνησα, παρακ. ἀνυμνηκα - a lăuda, a slăvi, a cînta (βλ. ὕμνεω)

ἀνυποκριτος, ον [ἀνυποκριτος, η, ο] ἐπίθ. - nefărmic, sincer, neprefăcut

ἀνω ἐπιρρ. - sus, în partea de sus, deasupra

άνώδυνος, ον [άνώδυ-
νος, η, ο] επίθ. - fără dure-
re, lipsit de durere

άνωθεν επίρρ. - de sus,
din cer

άνώνυμος, ον [άνώνυ-
μος, η, ο] επίθ. - anonim

άξιος, ία, ίον επίθ. -
vrednic, demn, care meriță

άξιοτης, ητος [άξιοτη-
τα] (η) ουσ. - demnitate

άξιόω - ώ [άξιώνω] ρ.
παρ. ήξιουν, μελλ. άξι-
ώσω, άορ. ήξιώσα, παρακ.
ήξιώκα, παθ. παρ. ήξι-
ούμην, μελλ. άξιωθήσο-
μαι, άορ. ήξιώθην, παρακ.
ήξιώμηναι - a invrednici, a
face vrednic, a pretinde

άξιωθηναι - άπαρ., ά-
ορ., παθ., βλ. αξιώω - ώ
(άρχ)

άξιώω επίρρ. - cu vred-
nicie

άξιώω - προσ. άκτ.,
άορ., πρόσ. 2, έν., ένεργ.,
βλ. άξιόω (άρχ.)

άοίδιμος, ον επίθ. - lau-
dat, cîntat

άορατος, ον [άόρατος,
η, ο] επίθ. - nevăzut

άοράτως επίρρ. - în chip
nevăzut

άπανταχού επίρρ. - pre-
tutîndeni, peste tot, în tot
locul

άπας, άπασα, άπαν
επίθ. - tot, fiecare

άπέθετο (άρχ) ρ. - ο-
ριστ., άορ., πρόσ. 3, έν.,
μέσ., βλ. άποτίτημι

άπεκδέχομαι ρ. - a aş-
tepta (βλ. δεχομαι)

άπεναντι πρόσ., επίρρ. -
în fața, în fața

άπεραντος, ον [άπε-
ραντος, η, ο] επίθ. - fără

de sfișit, nemărginit, imens.
infinit

ἀπερίγραπτος, ον [ἀπε-
ρίγραπτος, η, ο] ἐπίθ. -
necuprins, de nedescris, care
nu poate fi cuprins, care nu
poate fi exprimat sau expli-
cat

ἀπερινοήτος, ον [ἀπε-
ρινοήτος, η, ο] ἐπίθ. - ca-
re nu poate fi cuprins cu gîn-
dul, necuprins cu gîndul

ἀπέρχομαι ρ. μέλλ. ἀπε-
λεύσομαι. ἀόρ. 2 ἀπήλθον,
παρακ. ἀπελήλυθα - a se
duce, a merge, a pleca (βλ.
έρχομαι)

ἀπεστης (ἀρχ.) - οριστ.,
ἀόρ. 2, πρόσ. 2, εν., ενεργ.,
βλ. ἀφίστημι (ἀρχ.) = ἀ-
φίσταμαι

ἀπέχω ρ. παρατ. ἀπεί-
χον, ἀφεξω, ἀόρ. 2 ἀπέσ-
χον - a fi departe, a se afla
la distanță (βλ. έχω)

ἀπλος, η, ον ἐπίθ. -
simplu

ἀπλω - ὦ [ἀπλων] ρ.
μέλλ. ἀπλωσω, ἀόρ. ηπλω-
σα, παθ. ἀόρ. ήπλώθην,
παρακ. ηπλωμαι - a desfa-
ce, a întinde, a desfășura

ἀπλωθῆναι (ἀρχ.) - ἀ-
παρ., ἀόρ., παθ., βλ. ἀ-
πλω - ὦ

ἀπο πρόθ. - de, de la,
din, de pe

ἀποδιώκω ρ. παρατ.
ἀπεδιώκον, μέλλ. αποδι-
ώξω, ἀόρ. ἀπεδίωξα, πα-
ρακ. ἀποδεδίωχα, παθ.
μέλλ. αποδιωχθήσομαι, ἀ-
όρ. ἀπεδιωχθην, παρακ.
ἀποδεδιώγμαι - a derăgia, a
înderăgia, a respinge (βλ.
διώκω)

ἀποδιώξον προστακτ.,
ἀόρ., πρόσ. 2, εν., ενεργ.
(ἀρχ.), βλ. ἀποδιώκω

ἀποδοκιμάζω ρ παθ
μελλ ἀποδοκιμασθησμαι,
ἀόρ. ἀπεδοκιμάσθην, πα-
ρακ. ἀποθεδοκιμάσμαι - a
dezaproba, a respinge, a le-
răda

ἀποδοκιμάσης (ἀρχ) -
υποτ., ἀορ., πρόσ. 2, έν.,
ένεργ., βλ. ἀποδοκιμάζω

ἀποθανων (αρχ) - με-
τοχη, ἀορ. 2, απσ., έν.,
ένεργ., βλ. αποθνήσκω

ἀποθετω ρ προστακτ.,
ἀορ., πρόσ. 3, έν., ένεργ.,
βλ. αποτίθημι

ἀποθνήσκω [= πεθαί-
νω] ρ, μελλ. ἀποθανουμαι,
ἀορ. 2 ἀπεθανον, παρακ.
ἀποτεθνηκα - a muri (βλ.
θνησκω)

ἀποθωμετα (ἀρχ) ~~υποτ.~~
ἀορ., πρόσ. 1, πληθ., μέσ.,
βλ. αποτίθημι

ἀποκαλείω - ω ρ, μελλ.
ἀποκαλω (ἀποκαλέσω), α-
όρ. ἀπεκάλεσα, παρακ. α-
ποκεκληκα, παθ. μελλ.
ἀποκληθήσμαι, ἀορ. ἀ-
πεκλήθην, παρακ. ἀποκεκ-
λημαι - a numi (βλ. καλέω)

ἀποκαλύπτω ρ, μελλ.
ἀποκαλύψω, ἀορ. ἀπεκα-
λυψα, παρακ. ἀποκεκάλυ-
ψα, παθ. μελλ. ἀποκαλυ-
θήσμαι, ἀορ. ἀπεκαλύψ-
θην, παρακ. ἀποκεκάλυ-
μμαi - a descoperi, a dez-
vălui, a dezveli (βλ. κα-
λυπτω)

ἀποκάλυψις, εως [απο-
καλυψη] (ή) ούσ. - desco-
perite, dezvăluire

ἀπόληται (ἀρχ) - ~~υποτ.~~
ἀορ. πρόσ. 3, έν., μεσ. -
ἀπόλλυμι

ἀπόλλυμι (ἀπολλυμαι,
ρ. παρατ. ἀπολλυν, μελλ.
ἀπολλήσμαι, ἀορ. ἀ-
πόλλυμαι)

πώλεσα, παρακ. 1 ἀπολω-
λεκα, παρακ. 2 ἀπολώλα -
a pierde, a fi pierdut, a pie-
ri, a muri (βλ. ὀλλυμι)

ἀπολογία, ας (ή) ούσ. -
găsrups, justificare, apăraie

ἀπολούνται (αρχ) -
οριστ., μελλ., πρόσ. 3,
πληθ., βλ. ἀπόλλυμι

ἀποπλυνον (ἀρχ) -
προστακτ., ἀορ., πρόσ. 2,
έν., ένεργ., βλ. ἀποπλύνω

ἀποπλύνω ρ. παρατ.
ἀπέπλυνον, μελλ. ἀποπλυ-
νώ, ἀορ. ἀπέπλυνα, μεσ.
μελλ. ἀποπλυνούμαι, παθ.
μελλ. ἀποπλυθησμαι, ἀ-
όρ. ἀπεπλυθην, παρακ.
ἀποπέπλυμαι - a spăla bine

ἀπολυσις, εως [ἀπόλυ-
ση] (ή) ούσ. - apolis, sfârși-
tul slujbei religioase

ἀπολυτίκιον, ου (τό)
ούσ. - icoară în legătură cu
sărbătoarea zilei

ἀπολύω ρ, μελλ. ἀπο-
λύσω, ἀορ. ἀπέλυσα, πα-
ρακ. ἀπολέλυκα, παθ.
μελλ. ἀπολυθήσμαι, ἀορ.
ἀπελύθην, παρακ. ἀπολέ-
λυμαι - a dezlega, a libera,
a elibera, a izbăvi

ἀπορέω - ω ρ. παρατ.
ἤπόρουν, μελλ. ἀπορησω,
ἀορ. ἤπόρησα, παρακ. ἤ-
πόρηκα, παθ. ἀορ. ἤπο-
ρήθην, παρακ. ἤπόρημαι -
a fi lipsit de, a se îndoi, a fi
în dubiu

ἀποσπογγίζω (ἀποσπογγί-
ζω) ρ, μελλ. ἀπο-
σπογγίσω, ἀορ. ἀπεσπογγί-
γησα - a șterge cu grijă (cu
buretele)

ἀποστολικός, ή, όν
ἐπίθ. - apostolic, al aposto-
lului

αποστολος, ου (ο) ουσ.
- apostoli, misionari

ἀποστρεφω ρ. μέλλ.
ἀποστρέψω, ἀόρ. ἀπέστρεψα, παρακ. ἀπέστροφα, παθ. μέλλ. 2 ἀποστραφήσομαι, ἀόρ. 1 ἀπεστρέφην, ἀόρ. 2 ἀπεστράφην, παρακ. ἀπεστραμμαι - a învioraŝe (βλ. στρέφω)

ἀποστρεψης (ἀρχ) -
υποτ., ἀόρ., πρόσ. 2, έν., ενεργ. βλ. ἀποστρεφω

ἀποτίθημι (ἀρχ) ρ.
μέλλ. ἀποθήσω, ἀόρ. ἀπέθηκα, παρακ. ἀποτεθεικα - a depune, a pune deoparte, a lăsa deoparte, a lepăda (βλ. τίθημι)

ἀποτροπή, ης (ή) ούσ.
- izgonire, evitare

ἀπροσκοπτως επίρρ. -
fără sminteală, fără greșeală (ἀρχ)

ἄπτω (ἀρχ.) ρ. μέλλ.
ἄψω, ἀόρ. ἤψα, παθ. ἀόρ. ἤφθην, ἀόρ. 2 ἤφην, παρακ. ἤμμαι, παθ. μέλλ. ἀφθήσομαι - a atinge

ἀπωθεω - ω ρ. παρατ. ἀπώθουν, μέλλ. ἀπώσω (ἀπωθήσω), ἀόρ. ἀπέωσα (ἀπώθησα), παρακ. ἀπέωκα, παθ. παρατ. ἀπewθουμην, μέλλ. ἀπewσθήσομαι, ἀόρ. ἀπewσθην, παρακ. απewσμαι - a îndepărta, a respinge, a lepăda

ἄρας - μετοχή, ἀόρ.
ἀρα., ενεργ. (ἀρχ) < αἶρω

ἄργυρος, ου (ό) ούσ.
- argint

ἀργώς [ἀργά] επίρρ. -
usor, în chip lent

ἀρετή, ης (ή) ούσ. - vir-
tute, putere, bunătate

ἀριστερά, ἄς (ή) ούσ. -
mina stînga

ἀριστερός, ἄ, ὄν ἐπιθ. -
stîng

ἄρκεω - ὦ ρ. παρατ.
ἤρκειον, μέλλ. ἀρκέσω,
ἀορ. ἤρκεσα, παθ. παρατ.
ἤρκειομην, μέλλ. ἀρκεσθη-
σομαι, ἀορ. ἤρκεσθην, πα-
ρακ. ἤρκεσμαι - a fi sufici-
cient, a ajunge, a fi destul

ἄρμός, οὐ (ὀ) οὐσ. -
înceietură, articulație

ἄρρητος, ὄν [ἄρρητος,
ἦ, ο] ἐπιθ. - care nu poate fi
spus, de nespus

ἄρτος, ου (ὀ) οὐσ. -
piine, artos

ἀρχάγγελος, ου (ὀ)
οὐσ. - arhanghel

ἀρχή, ἦς (ἦ) οὐσ. - 1.
început 2. autoritate, con-
ducere

ἀρχιδιάκονος, ου (ὀ)
οὐσ. - arhidiacon

ἀρχιεπίσκοπος, ου (ὀ)
οὐσ. - arhieriscop

ἀρχιερεύς, εως [ἀρχιε-
ρέας] (ὀ) οὐσ. - arhieru

ἀρχιστράτηγος, ου (ὀ)
οὐσ. - comandant suprem.
mai - marele voievod

ἄρχω [ἀρχίζω] ρ. πα-
ρατ. ἤρχον, μέλλ. ἄρξω,
ἀορ. ἤρξα, παθ. μέλλ.
ἀρχθήσομαι, ἀορ. ἤρχθην,
παρακ. ἤρχμαι - 1. a ince-
pe; 2. a conduce, a stăpîni

ἄρωμα, ατος (τὸ) οὐσ. -
mireasmă, parfum, aromă

ἄσεβής, ες [ἄσεβος, ἦ,
ο] ἐπιθ. - necredincios

ἀσθένεια, ας (ἦ) οὐσ. -
neputință, slăbiciune, boală

ἀσπάζομαι ρ. παρατ.
ἤσπασόμην, μέλλ. ἀσπά-
σομαι, ἀορ. ἤσπασάμην -
a săruta, a îmbrățișa

άσπασμος, ου (ό) ουσ.
- sãptu, sãptuare, imbrãzișare

άσπορας επίρρ. - fãtã
sãpiñã

άστερίσκος, ου (ό) ούσ.
- steluzã

άστίρ, έρος (ό) [άστέ-
ρας (ό), άστερι (τό)] ούσ.
- stea, steluzã

άστοχεω - ώ ρ. - a gãtã-
ci, a se gãtãci, a cãdea in
greșealã, a pieri

άστοχησωμεν (αρχ) -
υποτ., άορ., πρόσ. 1, πληθ.,
ενεργ., βλ. άστοχέω

άσυγκρίτως επίρρ. - fãrã
asemãnare

άσφαλεια, ας (ή) ούσ.
grijã, sigurantã, asiguraie

άσφαλίζω ρ. παρατ.
ήσφαλίζον, μέσ. μέλλ.
άσφαλισμαι (άσφαλιού-
μαι), άορ. ήσφαλισάμην.

πιθ. άορ. ήσφαλίσθην.
παρακ. ήσφαλισμαι - a asi-
gura, a întãri

άσφάλισαι (αρχ) -
προστακτ., άορ., πρόσ. 2
έν., μέσ., βλ. άσφαλίζω

άσώματος, ον [άσω-
ματος, η, ο] επίθ. - fãrã
tiup

άτρεπτως επίρρ. - fãrã
schimbare

αύθις επίρρ. (αρχ) - dim-
που, iarãși

άυλος, ον [άύλος, η, ο]
επίθ. - imaterial

αύτος, ό αντων. - el,
ea, al sãu, a sa

αυχήν, ένος [αυχένιας]
(ό) ούσ. - gruițaz, ceașã

άφαιρω [άφαιρώ] ρ.
παρακ. άφήρουν, μέλλ.
άφαιρήσω, άορ. 1 άφηρη-
σα, άορ. 2 άφείλον, πε-

ρακ. ἀφήρηκα. παθ. μέλλ.
ἀφαιρήσομαι, ἀόρ. ἀφη-
ρεθην, παρακ. ἀφήρημαι,
μέσ. ἀόρ. 2 ἀφειλόμην,
μέλλ. ἀφελούμαι - a scă-
dea, a micșora, a îndepărta,
a scoate, a șterge păcatele

ἀφανής, ἐς ἐπιθ. - nevă-
zui, nearătat

ἀφατος, ον [ἀφατος, η,
ο] ἐπιθ. - de care nu se poate
vorbi, care nu se poate ex-
prima prin cuvinte, de ne-
grăii, indicibil, inexprimabil

ἀφελει (ἀρχ.) - ὀριστ.,
μέλλ., πρόσ. 3, ἐν., μέσ.,
βλ. ἀφαιρέω

ἀφες - προστακτ., ἀόρ.
2, πρόσ. 3, ἐν., παθ., βλ.
ἀφίημι (ἀρχ.)

ἀφεςις, εως [ἀφεςη]
(ἡ) ούσ. - iertare

ἀφθαρσία, ας (ἡ) ούσ. -
nesticăciune

ἀφιεμεν - ὀριστ., ἐνεστ.,
πρὸς. 1, πληθ., ἐνεργ., βλ.
ἀφίημι

ἀφιερωτής, οὔ (ὁ) ούσ.
- cel care aduce jertfă sau
ofrandă, jertfitor

ἀφιημι [ἀφίημι] ρ. (ἀρχ.)
παρατ. ἀφίην, μέλλ. ἀφή-
σω, ἀόρ. 1 ἀφήκα, παρακ.
ἀφείκα - a ierta, a lăsa la o
parte

ἀφιλαργυρία, ας (ἡ)
ούσ. - neîubire de arginți

ἀπίστημι ρ. παρατ. ἀφι-
στην, μέλλ. ἀπιστήσω, ἀ-
όρ. 1 ἀπεστησα, ἀόρ. 2
ἀφεστην, παρακ. ἀφέστα-
κα - a se îndepărta, a sta de-
parte

ἄφωνος, ον [ἄφωνος,
η, ο] ἐπιθ. - fără glas, mut

ἄχραντος, ον [ἄχραν-
τος, η, ο] ἐπιθ. - curat, ne-
pîngărit, imaculat; τὰ ἄχ-

ραντα μυστήρια = η θεία
μετάληψη - sfinta împără-
șanie

άχρειος, ον [άχρειος,
α, ο] επίθ. - netrebnic, in-
fami, josnic, corupt

άψαμενη (άρχ.) - μετο-
χή, άορ., θηλ., μεσ. < άπ-
τω

άψευδής, ες επίθ. - pe-
mincios

άψευδώς έπιρρ. - in chip
nemincinos, fără minciună

B

βαδίζω ρ. μελλ. βαδιου-
μαι (βαδίσομαι), άορ. έβα-
δισα, παρακ. βεβάδικα - a
merge, a umbla, a se argoria

βάλλω ρ. μελλ. βαλώ
άορ. 2 έβαλον, παρακ.
βέβληκα, μεσ. μέλλ. βα-

λούμαι, άορ. 2 έβαλο
παθ. μέλλ. βληθήσο-
άορ. έβλήθην, παρακ.
βλημαι - 1. a pune, a as-
2. a arunca

βαλών (άρχ.) - μετοχ.
άορ. 2, άρσ., ένεργ., β.
βάλλω

βάπτισμα, ατος [βάφ-
τισμα] (τό) ούσ. - botez

Βαπτιστής, ου (ό) ουσ.
- Botezătorul [= Βαφτισ-
τής]

βασιλεια, ας (ή) ουσ. -
împărăție, regat, domnie

βασιλειον, ου (τό) ουσ.
- cîmpuire, regat, împărăție

Βασίλειος, - Vasile; Βα-
σιλειος ό Μέγας - Sfîntul
Vasile cel Mare (330 - 379)

βασιλεύς, εως [βασιλι-
ός] (ό) ούσ. - împărat, rege

βασιλευω ρ. - a domni, a stăpîni

βασιλικός, ή, όν επίθ. - împărătesc, regesc, regal

βασίλισσα, ης (ή) ούσ. - împărăteasă, regină

Βηθλεεμ (ή) ούσ. - Bethleem

βήμα, ατος (τό) ούσ. - 1. altar 2. mers 3. pas

βίος, ου (ό) ούσ. - viază

βιοτικός, ή, όν επίθ. - lumesc, care privește viața

βιωτικός - βλ. βιοτικός

βλεπω ρ. μέλλ. βλέψομαι (βλέψω), άόρ. έβλεψα, παρακ. βεβλεψα, παθ. άόρ. έβλεφθην, παρακ. βέβλεμμαι - a privi, a se uita, a vedea, a căuta spre

βοάω - ώ ρ. παρακ. έβωων, μέλλ. βοήσομαι (βοήσω), άόρ. έβοησα, παρακ.

βεβοηκα, παθ. άόρ. έβοήθην (έβωσθην), παρακ. βεβόημαι - a striga, a țipa

βοηθός, ου (ό, ή) ούσ. - ajutor, cel care vine în ajutor

βόρειος, ία, ιον επίθ. - nordic, de nord, de miază-noapte

βουλήσις, εως [βουλήση] (ή) ούσ. - voie, dorință, voință, vreie

βουλομαι ρ. παρακ. έβουλομην (ήβουλόμην), μέλλ. βουλήσομαι, άόρ. έβουλήθην (ήβουλήθην), παρακ. βεβουλημαι - a vrea, a voi

Γ

Γαβριήλ (ό) - Gavriil (arhanghelul)

γαλήνη, ης (ή) ούσ. - li-
nișie, seminădate

γάρ (άρχ) συνδ. - căci,
fiindcă, deoarece

γαστήρ, γαστρός [γασ-
τέρα] (ή) ούσ. - pintece,
sin

γεγεννημένων - μετοχή,
παρακ., πληθ., παθ.,
βλ. γίνομαι

γενεα, ἄς (ή) ούσ. -
neam, generație

γενεσθαι - ἀπαρ., ἀόρ.,
βλ. γίνομαι

γενηθῆτω - προστακτ.,
ἀόρ. 2, πρόσ. 3, παθ.,
βλ. γίνομαι

γεννάω - ᾧ ρ. παρατ.
εγεννων, μέλλ. γεννήσω,
ἀόρ. ἐγεννησα, παρακ. γε-
γεννηκα, παθ. μέλλ. γεννη-
θήσομαι, ἀόρ. εγεννήθην,
παρακ. γεγεννημαι - a naște

γεννηθείς (άρχ.) - μετο-
χή, ἀόρ., ἀρσ., παθ., βλ.
γεννάω

γένοιτο - εὐκτ., ἀόρ.,
μέσ., πρόσ. 3, ἐν., βλ. γί-
νομαι

γένος, ους (τὸ) ούσ. -
neam, seminție, gen

Γεώργιος, ου (ὁ) -
Gheorghe

γή, γῆς (ή) ούσ. - pământ

γίνομαι [γίνομαι] ρ.
παρατ. ἐγενόμην, μέλλ.
γενήσομαι, ἀόρ. ἐγενόμην,
παρακ. γεγονα (γεγεννημαι),
παθ. μέλλ. (ὡς μέσ.) γενη-
θήσομαι, ἀόρ. (ὡς μέσ.)
εγενήθην - a fi, a deveni, a
se face

γινώσκω [γινώσκω] ρ.
μέλλ. γνώσομαι, ἀόρ. 2
εγνω, παρακ. ἔγνωκα,
παθ. γνώσθησομαι

ἀορ. ἐγνώσθην, παρακ. ἐγνώσμαι - a cunoaște, a ști

γλυκύς, εἶα, ὅ [γλυκός, ἰα, ὅ] ἐπίθ. - dulce, gingaș, tandru

γνωρίζω ρ. μελλ. γνωριῶ (γνωρίσω), ἀορ. ἐγνώρισα, παρακ. ἐγνώρικα, παθ. μελλ. γνωρισθήσομαι, ἀορ. ἐγνώρισθην, παρακ. ἐγνώρισμαι - a face cunoaște, a cunoaște

γνώσις, εἰως [γνώση] (ἦ) οὐσ. - cunoaștere, știință

Γρηγόριος, ου (ὁ) - Grigorie

γυναιξί (ἀρχ) - ~~δοτ.~~ πληθ. < γυνή

γυνή, γυναικός [γυναικα] (ἦ) οὐσ. - femeie, soție

Δ

δάκρυ, τως (τή) οὐσ. - lacrimă

Δαμιανός, οὔ (ὁ) - Damian

Δανιηλ (ὁ) - Daniel

δαπανᾶω - ὦ ρ. - a sîrși, a epuiza, a cheltui

Δαυίδ [Δαβίδ] (ὁ) - David

δε συνδ. - dar, ci, iar

δεδιωγμένοι - μετοχή, παρακ., ἀρσ., πληθ., μέσ. - παθ., βλ. διώκω

δεδοξασμένη - μετοχή, παρακ., θηλ., παθ., βλ. δοξάζω

δεδοξασται - ὀριστ., πα-ρακ., πρόσ. 3, ἐν., μέσ. - παθ., βλ. δοξάζω

δεδοται (ἀρχ.) - ὀριστ., παρακ., πρόσ. 3, ἐν., μέσ. - παθ., βλ. δίδωμι

δεθωμεν (ἀρχ.) - ὑποτ., ἀορ., πρόσ. 1, πληθ., παθ., βλ. δεομαι

δέησις, εως [δέηση] (ή) ουσ. - rugăciune, rugă, cere-te, implorete

δεικνυμι [δεικνύω = δείχνω] ρ. παρατ. εδείκνυν, μέλλ. δείξω, ἀορ. εδειξα, παρακ. δεδειχα, παθ. μέλλ. δειχθήσομαι, ἀορ. εδείχθην, παρακ. εδειγμαι - a arăta

δεῖνα (ὀ, ή, τὸ) ἀντων. - cîneva, careva

δεινός, ή, ὄν ἐπίθ. - infricosător, înspăimîntător

δείξον (ἀρχ.) - προστακτ., ἀορ. 1, προσ. 2, ἐν., ενεργ., βλ. δεικνυμι

δειπνεω - ὡ ρ. παρατ. εδείπνουν, μέλλ. δειπνήσω, ἀορ. εδείπνησα, παρακ. δεδειπνηκα, παθ. εδειπνήθην - a cîmpa

δειπνήσαι - ἀπαρ., ἀορ. ενεργ.; (το δειπνήσαι οὐσ. - cîmă); βλ. δειπνεω

δέξαι - προστακτ., ἀορ. πρόσ. 2, ἐν., μέσ., βλ. δέχομαι

δέξασθαι - ἀπαρ., ἀορ. μέσ., βλ. δέχομαι

δεξιᾶ, ᾶς (ή) οὐσ. - [mîna] dreaptă

δεξιός, ᾶ, ὄν ἐπίθ. drept

δεομαι ρ. - a ruga, a se ruga < δεω (βλ. δέω)

δέσμιος, ἰα, ἰον ἐπίθ. legat, încătușat, întemnițat

δεσπόζω ρ. παρατ. έδεσποζον, μέλλ. δεσποσω, ᾶ

ὄρ. ἐδέσποσα - a stăpîni, a domni

δέσποινα, ης (ἡ) οὐσα - stăpîină; Δέσποινα - Născătoare de Dumnezeu, Sfînia Fecioară

δεσποτεία, ας (ἡ) οὐσα - domnie, stăpînire, împărăție

δεσπότης, ου (ὁ) οὐσα - stăpîn, domn, părinte (bis.)

δεσποτικός, η, ὄν ἐπίθ. - împărătesc

δεῦτε ἐπιφών. - hai!, veniți!

δεύτερος, ερα, ου ἄριθμ. - al doilea

δεχομαι ρ. παρατ. ἔδεχομην, μελλ. δεξομαι, ἀόρ. ἐδεξάμην. παρακ. δεδεγμαι, παθ. μελλ. δεχθήσομαι, ἀόρ. ἐδεχθην - a primi

δεω ρ. παρατ. ἔδεον, μελλ. δεήσω, ἀόρ. ἔδεησα,

παρακ. δεδεηκα, παθ. μελλ. δεηθήσομαι, ἀόρ. ἐδεηθην. παρακ. δεδέημαι - a ruga, a se ruga

Δημήτριος, ου (ὁ) - Dimitrie

δημιουργέω - ὦ ρ. παρατ. ἔδημιουργουν, ἀόρ. ἔδημιουργησα, παθ. ἀόρ. ἔδημιουργήθην, παρακ. δεδημιούργημα - a face, a crea, a făuri

διὰ πρόθ. - prin, pe, de, pentru, cu

διάγω ρ. παρατ. διήγον, μελλ. διάξω, ἀόρ. 2 διήγαγον, παρακ. διήγα, παθ. μελλ. διαχθήσομαι, ἀόρ. διήχθην, παρακ. διήγμαι - a trăi, a petrece timpul, a vieui

διαδιδόμενος (ἀρχ.) - μετοχή, ἐνεστ., ἀρσ., ἐν, μέσ., βλ. διαδίδωμι

διαδίδω [*< ἀρχ. διαδί-
δωμι*] ρ. - a împărti, a răs-
pîndi

διαθήκη, ης (ή) ουσ. -
testament, lege

διαίρειω - ὦ ρ. διήρουν,
μέλλ. διαιρήσω, ἀόρ. 2
διειλον, παρακ. διήρηκα,
παθ. μέλλ. διαιρεθήσομαι,
ἀόρ. διηρέθην, παρακ. δι-
ήρημαι - a despărți, a dez-
bina

διακονεω - ὦ ρ. παρατ.
εδιακονουν, μέλλ. διακο-
νησω, ἀόρ. εδιακονησα,
παρακ. δεδιακονηκα, παθ.
ἀόρ. εδιακονηθην, παρακ.
δεδιακόνημαι - a sluji

διακονία, ας (ή) ούς. -
slujire, slujbă, diaconie

διακονικόν, ου (τό)
ουσ. - diaconicon

διακονός, ου (ός) ούς. -
diacon, slujitor

διαμερίζω ρ. - a sărîma,
a dezmembra, a desface în
părțile componente

διαμερίζω ρ. - a împărți

διανεμω ρ. μέλλ. διανε-
μῶ, ἀόρ. διενειμα, παρακ.
διανενηκα, μέσ. μέλλ.
διανεμούμαι, παθ. μέλλ.
διανεμηθήσομαι, ἀόρ. δι-
ενεμήθην, παρακ. διανε-
νημαι - a împărți, a distri-
bui

διανόημα, ατος (τό)
ουσ. - gând

διανοια, ας (ή) ούς. -
gînd, minte, inteligență, razi-
une, cuget

διανοίγω ρ. - a deschide
(βλ. ἀνοίγω)

διάνοιξον (ἀρχ.) - προσ-
τακτ., ἀόρ., πρόσ. 2, έν.,
ένεργ., βλ. διανοίγω

διάταξις, εως [διατα-
ξίς] (ή) ούς. rînduială

διαφθορά, (ή) ούσ. -
miciaciușne, pieiște, muștie

διαφυλάξοι (αρχ.) - εν-
μελλ., πρόσ. 3, έν.,
ένεργ., βλ. διαφυλάττω

διαφυλαξον - προστακτ.,
αόρ., πρόσ. 2, έν., ένεργ.,
βλ. διαφυλάττω

διαφυλάττω [διαφυ-
λάσσω = διαφυλάγω] ρ.
μελλ. διαφυλαξω, αόρ.
διεφυλαξα, παρακ. δια-
πεφυλακα, παθ. μελλ. δια-
φυλαχθήσομαι, αόρ. διε-
φυλάχθην, παρακ. διαπε-
φυλαχμαι - a răzi, a apăra,
a ocroti (βλ. φυλάττω)

διάχρυσος, ον [δια-
χρυσος, η, ο] έπίθ. - aurii

διδάσκαλος, ου [δασ-
καλος] (ό) ούσ. - învățător,
dascăl

διδάσκω ρ. μέλλ. διδά-
ξω, αόρ. εδίδαξα, παρακ.
δεδίδαχα, παθ. μέλλ. δι-
δαχθησομαι, αόρ. εδιδάχ-
θην, παρακ. δεδίδαχμαι - a
învăța (pe cineva), a predica

δίδου - προστακτ., ένεστ.,
πρόσ. 2, έν., ένεργ. < δι-
δομι

διδούς - μετοχή, ένεστ.,
έν., αρσ., ένεργ., βλ. δι-
δομι

δίδωμι (= δίδω = δίνω)
ρ. παρατ. έδιδουν, μέλλ.
δωσω, αόρ. 2 έδωκα, πα-
ρακ. δεδωκα, παθ. παρατ.
εδιδόμην, μέλλ. δοθήσο-
μαι, αόρ. έδόθην, παρακ.
δεδομαι - a da

διέλθε - προστακτ., αόρ.
2, πρόσ. 2, έν., βλ. διερ-
χομαι

διέρχομαι ρ. μέλλ. διε-
λευσομαι, αόρ. 2 διήλθον.

παρακ. διεληλυθα - a in-
ta, a trece (βλ. ερχομαι)

διηγέομαι = διηγούμαι
ρ. παρατ. διηγούμην, μέλλ.
διηγίσομαι, άορ. διηγισά-
μην, παρακ. διήγημαι,
παθ. μέλλ. διηγθήσομαι,
άορ. διηγήθην - a povesti, a
spune

διηγησασθαι - άπαρ.,
άορ., μεσ., βλ. διηγομαι

διηγησεται - όριστ.,
μέλλ., πρόσ. 3, έν., μέσ., βλ.
διηγομαι

δικαιος, ία, ίον έπαθ. -
drept, just

δικαιοσύνη, ης (ή)
ούσ. - dreptate

δικαιώω - ώ ρ. παρατ.
εδικαίουν, μέλλ. δικαίω-
σω, άορ. εδικαίωσα, παθ.
μέλλ. δικαίωθσομαι, άορ.
εδικαίωθην, παρακ. δεδι-
καίωμαι - a îndrepta, a în-

dreptăți, a face drept,
considera drept [= δικαιο-
νω]

δικήρι {δικέρι} (τό
ούσ. - dicher

διπλώω - ώ {διπλώνω}
ρ. παρατ. έδίπλουν, άορ. ε-
διπλωσα, παθ. παρακ. δε-
διπλωμαι - a împărtui, a în-
doi

Δίπτυχα (τα) - Diptice

δίσκος, ου (ό) ούσ. -
disc, iană

δίψα, ης (ή) ούσ. - sete

διψάω - ώ ρ. παρατ. εδί-
ψων, μέλλ. διψησω, άορ.
έδίψησα, παρακ. δεδίψηκα
- a fi insetat, a-i fi sete

διώκω ρ. μέλλ. διώξω
(διώξομαι), άορ. έδίωξα,
παρακ. δεδίωχα, παθ.
μέλλ. διωχθήσομαι, άορ.
έδιωχθην, παρακ. δεδι-
ωμαι - a prigoni

διώκωσι (ἀρχ.) - ύποτ.
 άόρ. πρόσ. 3, πληθ., έ-
 νεργ., βλ. διώκω

δόξα. ης (ή) ούσ. - sla-
 vă, mărire, glorie

δοξάζω ρ. μέλλ. δοξά-
 σω, άόρ. έδοξασα, παθ.
 μέλλ. •δοξασθησομαι, άόρ.
 εδοξάσθην, παρακ. δεδό-
 ξασμαι - a slăvi, a preaslă-
 vi, a preamări

δοξολογέω - ώ ρ. - a slă-
 vi, a mări, a glorifica

δοξολογία, ας (ή) ούσ. -
 doxologie, imn de mulțumire
 în cinstea lui Dumnezeu [Te
 Deum; Σε ύμνούμεν]

δορυφορέω - ώ ρ. παρατ.
 έδορυφόρουν, μέλλ. δορυ-
 φορήσω, παθ. ένεστ. δορυ-
 φορούμαι - a înconjura, a
 însoți, a escorta

δος - προστακτ., άόρ. 2,
 πρόσ. 2, έν., ένεργ. < δί-
 δωμι

δόσις, εως [δότης] (ή)
 ούσ. - dar, dare, acțiunea de
 a da

δοτήρ, ήρος [δότης] (ό)
 ούσ. - dăător, cel care dă

δουλεία, ας (ή) ούσ. -
 sclavie, robie

δούλος, ου (ό) ούσ. -
 rob, sclav, slugă

δουναι - άπαρ., άόρ. 2,
 ένεργ., βλ. δίδωμι

δούς - μετοχή, άόρ. 2,
 άρσ., έν., ένεργ. < δίδωμι

δυναμς, εως [δύναμη]
 (ή) ούσ. - putere, forță,
 iărie

δυναστεία, ας (ή) ούσ.
 - putere

δυνατός, ή, όν έπίθ. -
 puternic

δυο αριθμ. - doi

δυσί δοτ. < δύο

δυσωπέω - ὦ ρ παρατ.
έδυσώπουν. μέλλ. δυσω-
πήσω. άόρ. έδυσώπησα - a
puga, a împiora

δώδεκα αριθμ. - doispre-
zece

δώης (άρχ.) - υιοτ., άόρ.
2, πρόσ. 2, έν., ένεργ. < δί-
διωμι

δώρεω - ὦ [δωρίζω] ρ.
παρατ. έδώρουν. μέλλ. δω-
ρησω. άόρ. έδώρησα. παθ.
άόρ. έδώρηθην. παρακ. δε-
δώρημαι - a dăru

δώρημα. ατος (το)
ουσ. - dar

δώρησαι - προστακτ.,
άόρ., πρόσ. 2, έν., μέσ. βλ.
δώρεω - ὦ

δώρον. ου (τό) ουσ. -
dar

δώσω - όριστ., μέλλ.
πρόσ. 1, έν., ένεργ. < δι-
δωμι

E

έάν συνδ. - dacă

έαυτός, ή, ό [άρχ. <
έαυτού, ής, ου] άντων. -
însuși, însuși, însuși

έαυτού (άρχ.) - αύτοπ.
άντων, πρόσ. 3, έν., γεν.

έβασιλευσε - όριστ.,
άόρ., πρόσ. 3, έν., ένεργ.,
βλ. βασιλεύω

έβδομήκοντα [έβδομη-
ντα] αριθμ. - șaptezeci

έβδομος, ή, ον αριθμ. -
al șaptelea. a șaptea

έγενετο - όριστ., άόρ.,
πρόσ. 3, έν., βλ. γίγνομαι

έγερσις, εως [έγερση]
(ή) ουσ. - învieře, înălțare,
sculare

έγκαταλείπω ρ. μέλλ.
έγκαταλείπω, άόρ. 2 έγκα-
τέλιπον, παρακ. έγκαταλέ-
λοιπα, παθ. μέλλ. έγκατα-
λειφθήσομαι. άόρ. έγκατε-
λείφθην, παρακ. έγκατα-
λέλειμμαι - a răgăsi, a a-
bandona, a lăsa

έγκλημα, ατος (τό) ουσ.
- ctiină, învinuire, acuzație

έγκρατευτής, ου (ό)
ουσ. - pustnic, ascet

έγκωμιον, ου (τό) ουσ. -
elogiu, panegiric

έγνω - όριστ., άόρ. 2,
πρόσ. 3, έν., ένεργ., βλ.
γινώσκω [γινώσκω]

έγνωρισε - όριστ., άόρ.,
πρόσ. 3, έν., ένεργ., βλ.
γνωρίζω

έγχειρίζω ρ. παρατ. ένε-
χειρίζον, μέλλ. έγχειριώ,
άόρ. ένεχειρισα, παρακ.
έγκεχειρικά, παθ. μέλλ.
έγχειρισθήσομαι, άόρ. ένε-
χειρίσθην, παρακ. έγκεχει-
ρίσμαι - a înmîna, a preda

έγω άντων. προσωπ. - eu

έδείχθη - όριστ., άόρ.,
πρόσ. 3, έν., παθ., βλ. δείκ-
νυμι

έδωκε - όριστ., άόρ. 2,
πρόσ. 3, έν., ένεργ., βλ. δί-
δαμι

έθελξας - όριστ., άόρ.,
πρόσ. 2, έν., ένεργ. < θελ-
γιο

έθετο - όριστ., άόρ.,
πρόσ. 3, έν., μέσ. < τίθημι
- a pune

έθνος, ους (τό) ουσ. -
popor, națiune, neam

εθου (ἀρχ.) - οριστ.,
 ἀορ., πρόσ. 2, ἐν., μέσ. <
 τίθημι

εθραυσεν - οριστ., ἀορ.,
 πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ., βλ.
 θραυω

εἶ (ἀρχ.) - οριστ., ἐνεστ.,
 πρόσ. 2, ἐν. < εἶναι

εἶδομεν (ἀρχ.) - οριστ.,
 ἀορ. 2, πρόσ. 1, πληθ.,
 ἐνεργ., βλ. ὁράω

εἶη (ἀρχ.) - εὐκτ., ἐνεστ.,
 πρόσ. 3, ἐν. < εἶναι

εἶης (ἀρχ.) - εὐκτ., ἐ-
 νεστ., πρόσ. 2, ἐν., βλ.
 εἶναι

εἰκονίζω ρ. - a înfățișa, a
 închipui

εἰκων, ονος [εἰκόνα]
 (η) ουσ. - icoană, chip

εἰλέω - ὦ ρ. μέλλ. εἶ-
 λησω, ἀορ. εἶλησα, παθ.
 ἀορ. εἶλήθην, παρακ. εἶ-

λημαι - a înfășura, a cus-
 tologi

εἰλήσας - μετοχή, ἀορ.,
 ἀορ., ἐν., ἐνεργ., βλ. εἰλέω

εἰλητόν, οὔ (τὸ) οὐσ. -
 ilit

εἶναι (ἀρχ.) - εἶπαρ. <
 εἶμί = εἶμαι - a fi; τὸ εἶναι
 οὐσ. ființă, existență, viață

εἶπερ σύνδ. - dacã

εἶπω - ὑποτ., ἀορ. 2,
 πρόσ. 1, ἐν., ἐνεργ. < ἔπω
 (ἀρχ.)

εἶπαμεν - ὑποτ., ἀορ. 2,
 πρόσ. 1, πληθ., ἐνεργ.
 (ἀρχ.) < ἔπω καὶ λέγω

εἶπων - μετοχή, ἀορ. 2,
 ἀορ., ἐν., ἐνεργ. < λέγω

εἶπωσι - ὑποτ., ἀορ. 2,
 πρόσ. 3, πληθ., ἐνεργ., βλ.
 ἔπω

ειρηνευσον (άρχ.) -
ροστικτ., άόρ., πρόσ. 2.
v., ένεργ., βλ. ειρηνεύω

ειρηνεύω ρ. - a împăca

ειρήνη, ης (ή) ούσ. -
pace

Ειρηνικά (τά) ούσ. -
Rugăciune de implorare a
păcii, Ectenia mare

ειρηνικός, ή όν έπιθ. -
pașnic, de pace

ειρηνοποιός, ου (ό)
ούσ. - făcător de pace

εις [= σε] πρόθ. - in, la,
pe, spre

είς [ένας], μία, έν [ένα]
άριθμ. - unul, una

εισακούω ρ. παρατ. εισ-
ήκουον, μέλλ. εισακούσο-
μαι, άόρ. εισήκουσα, πα-
ρακ. εισακηκοα - a asculta,
a auzi (βλ. άκούω)

είσειμι (άρχ.) ρ. - a in-
tra, a pătrunde

εισελευσομαι (άρχ.) -
όριστ., μέλλ., πρόσ. 1, έν.,
βλ. εισέρχομαι

εισενεγκής (άρχ.) -
ύποτ., άόρ., πρόσ. 2, έν.,
ένεργ., βλ. εισφέρω

εισερχομαι ρ. μέλλ. εισ-
ελευσομαι, άόρ. 2 εισήλ-
θον, παρακ. εισεληλυθα -
a intra (βλ. έρχομαι)

εισιόντων - μετοχή, έ-
νεστ., άρσ., γεν., πληθ. <
είσειμι

είσοδικόν, ου (τό) ούσ.
- isodicon (imn care se cinea
la sărbătorile împărătești
când se iese cu Sfinta Evan-
ghelie)

είσοδος, ου (ή) ούσ. -
intrare

εισφέρω ρ. μέλλ. εισοι-
σω, άόρ. 1 εισήνεγκα, άόρ.

2 εἰσήνεγκον, παρακ. εἰσε-
νήνοχα - a duce în (βλ.
φρω)

εἶτα ἐπιρρ. - apoi, după
aceea, pe urmă

ἐκ πρόθ. - din, de, de la

ἕκαστος, η, ον ἀντων. -
fiecare

ἐκάτερος, ἑρα, ἑρον
ἀν-των. - fiecare din doi

ἐκατέρωθεν ἐπιρρ. - de
(din) ambele părți

εκβάλλω ρ. μέλλ. εκβα-
λω, ἀορ. 2 εξέβαλον, πα-
ρακ. εκβέβληκα - a izgoni,
a atunca afară, a îndepărta
(βλ. βάλλω)

ἐκβαλούμαι - ὀριστ.,
μέλλ., πρόσ. 2, ἐν. μέσ.,
βλ. εκβάλλω

ἐκεῖνος, η, ο ἀντων. -
acela, aceea

ἐκκλησία, ας (ἡ) οὐσ. -
biserică, adunare

ἐκκλησιαστικός, ἡ, ὄν
ἐπίθ. - bisericesc

εκλάμπω ρ. μέλλ. εκ-
λαμπω, ἀορ. ἐξελαμπα,
παρακ. ἐκλέλαμπα, παθ.
μέλλ. εκλαμψήσομαι, ἀορ.
ἐξελάμφθην - a străluci

εκλάμπασα - μετοχή,
ἀορ., ἡ, ἐν., ἐνεργ., βλ.
εκλάμπω

ἐκλεκτός, ἡ, ὄν ἐπίθ. -
ales

ἐκλιναν - ὀριστ., ἀορ.,
πρόσ. 3, πληθ., ἐνεργ. <
κλίνω

ἐκλογή, ης (ἡ) οὐσ. -
alegere; κατ' ἐκλογὴν - la
alegere

ἐκούσιος, α, ον ἐπίθ.
de bună voie, de voie, nesi-
lit, voluntar

ἐκουσίως ἐπίρρ. - de
hunăvoie

ἐκπληρώσις, εως [ἐκ-
πλήρωση] (ή) ουσ. - plini-
re, împlinire, înfărtuire

ἐκπορευομαι ρ. μέσ.
μέλλ. ἐκπορεύσομαι, ἀόρ.
ἐξεπορευσάμην, παρακ.
ἐκπεπόρευμαι, παθ. μέλλ.
ἐκπορευθήσομαι, ἀόρ. ἐξε-
πορευθήν - a purcede, a iz-
vorî, a proveni, a se trage
din

ἐκραταιώσε - ὀριστ.,
ἀόρ., πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. κραταιόω - ὦ [κρα-
ταιώνω]

ἐκτελέω - ὦ ρ. παρατ.
ἐξετελούν, μέλλ. ἐκτελώ
(ἐλτελέσω), ἀόρ. ἐξετελε-
σα, παρακ. ἐκτετελεκα,
παθ. μέλλ. ἐκτελεσθήσο-
μαι, ἀόρ. ἐξετελεσθην, πα-
ρακ. ἐκτετελεσμαι - a să-
vârși, a îndeplini (βλ. τελέω)

ἐκτενής (ή) ουσ. - ecte-
nie

εκτενης, ες ἐπιθ. - am-
plu, lung, stăruitor

ἐκτός ἐπίρρ. - afară, în
afară, afară de

ἔκτος, τη, ον ἀριθμ. - al
gaselea, a șasea

ἐκτύπως ἐπίρρ. - în chip
real, cu adevărat

ἐκφώνεω - ὦ ρ. παρατ.
ἐξεφώνουν, μέλλ. ἐκφωνή-
σω, ἀόρ. ἐξεφώνησα, παθ.
ἀόρ. ἐξεφωνήθην - a rosti
cu glas tare, a spune, a zice

ἐκφώνησις, εως [ἐκφώ-
νηση] (ή) ουσ. - rostire,
pronunțare distinctă

ἐκφώνως ἐπίρρ. - cu glas
mare, cu glas puternic, cu
voce tare

ἐκχέω [ἐκχυνω] ρ. πα-
ρατ. ἐξέχεον, μέλλ. ἐκχεύ-

σω. άορ. έξεχεα, παρακ. έκκέχυκα, παθ. μέλλ. έκχυθησομαι. άορ. έξεχυθην. παρακ. έκκέχυμαι - a vărsa, a revărsa

έλαβεν (άρχ.) - όριστ., άορ. 2, προσ. 3, έν., ένεργ., βλ. λαμβάνω

ελάβομεν (άρχ.) - όριστ., άορ. 2, πρόσ. 1, πληθ., ένεργ., βλ. λαμβάνω

ελαφος [έλαφι (τό)] (ό, η) ουσ. - cerb, căprioară

ελεγχω ρ. μέλλ. έλέγξω, άορ. ήλεγξα, παθ. μέλλ. ελεγχθήσομαι, άορ. ήλεγχθην, παρακ. ελήλεγμαi - a reproșa, a critica, a blama, a acuza, a osîndi

ελεεινός, η, ον έπίθ. - demn de milă, vrednic de plîns, jalnic

ελεεω - ελεω ρ. παρατ. ηλέουν, μέλλ. έλεησω,

άορ. ήλεησα, παθ. ένεστ. έλεούμαι, παρατ. ήλεουμην, μέλλ. έλεηθήσομαι, άορ. ήλεήθην, παρακ. ήλεημαι - a milui, a fi milos, a fi milostiv

έλεηθήσονται - όριστ., μέλλ., πρόσ. 3, πληθ., παθ., βλ. έλεέω

ελεημοσυνη, ης (ή) ούς. - milă, compasiune, compătimire, romană

ελεήμων, ον (ονος) [έλεημονικός, ή, ο] έπίθ. - milostiv, milos

έλεήσει - άπαρ., άορ., ένεργ. < έλεεω

έλέησον (άρχ.) - προσ. τακτ., άορ., πρόσ. 2, έν., ένεργ., βλ. έλεεω - ω

ελεος, ου (ό) ουσ. - milă

έλεος, ους (τό) ούς. - milă, compasiune, îndurare

ἔλευσις, εως [ἔλευση]
(ἡ) οὐς - venire, sosire

ἐλθε (ἀρχ) - προστακτ.,
ἀορ. 2, πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. ἔρχομαι

ἐλθετω - προστακτ., ἀορ.
2, πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ. < ἔρ-
χομαι

ἐλθης (ἀρχ) - υποτ.,
ἀορ. 2, πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. ἔρχομαι

ἐλθων - μετοχή, ἀορ. 2,
αρσ., ἐν., ἐνεργ., βλ. ἔρ-
χομαι

Ἐλισσαῖο - ου (ὀ)
Elisei

ἐλλάμπω ρ. παρατ. ἐνε-
λαμπον, μέλλ. ἐλλάμψω.
ἀορ. ἐνέλαμψα, παρακ. ἐλ-
λελαμπται, παθ. μέλλ. ἐλ-
λαμψησομαι, ἀορ. ἐνε-
λάμψην - a face să strălu-
cească, a lumina, a străluci

ἐλλαμπων - προστακτ.,
ἀορ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.
(ἀρχ), βλ. ἐλλάμπω

ἐλπίζω ρ. μέλλ. ἐλπῶ
(ἐλπῖσω), ἀορ. ἤλπισα, πα-
ρακ. ἤλπισκα, παθ. ἀορ.
ἤλπισθην, παρακ. ἤλπισ-
μαι - a pădăşui, a spera

ἐλπίς, ἴδος [ἐλπίδα] (ἡ)
οὐς - nădejde, speranță

ἐμαυτοῦ, ἧς (ἀρχ) -
αὐτοπ. ἀντων., πρόσ. 1,
ἐν., γεν.

ἐμβάλλω ρ. μέλλ. ἐμβα-
λῶ, ἀορ. 2 ἐνεβαλον, πα-
ρακ. ἐμβεβληκα - a pune
în, a așuna în (βλ. βάλλω)

ἐμμελῶς ἐπίρρ. - melo-
dios

ἐμνήσθη - ὀριστ., ἀορ.,
παθ., πρόσ. 3, ἐν., βλ. μιμ-
νήσκω (ἀρχ)

εμου (ἀρχ.) - προσωπ
άντων., πρόσ. 1, εν., γεν. <
εγω

εμπίπλημι (αρχ) ρ.
παρατ. ἐνεπίπλην, μέλλ.
εμπλήσω, ἀορ. ἐνεπλήσα,
παρακ. ἐμπεπλήκα, παθ.
μέλλ. ἐμπλησθησμαι, ἀορ.
ἐνεπλήσθην, παρακ. ἐμπε
πλησμαι - 3 umple

εμπλησθῆναι - απαρ.,
αορ., παθ., βλ. ἐμπιμπλη-
μι

εμπροσθεν ἐπίρρ. - in
fa-tă, înainte

εν πρόσθ. - in, la, pe, intru

εναλλάξ ἐπίρρ. - cu
schimbul, pe rând, prin ro-
tație

ενανθρωπέω - ὦ ρ. - a
se face om, a se întrupa, a se
încarna

ἐνανθρωπήσας -
χη, ἀορ., ἀρσ., εν., ἐνεργ.,
βλ. ἐνανθρωπέω - ὦ

ἐναντίον ἐπίρρ. και πρόσθ.
- împotriva

ἐνασθετο (ἀρχ.) - ὀριστ.
ἀόρ., πρόσ. 3, εν., μέσ., βλ.
ἐναποτίθημι

ἐναποτίθημι (αρχ) - a
cisiuga, a dobindi, a depune
in (βλ. τίθημι)

ἐνατος, η, ον ἀριθμ. - al
nouălea, a noua

ἐνδεδυμενος - μετοχή,
παρακ. ἀρσ., εν., μεσ. -
παθ < ἐνδύω

ἐνδοξος, ον [ἐνδοξος,
η, ο] ἐπίθ. - slăvit, vestit,
renumit, mărit

ἐνδυμα, ατος (τό) ουσ.
vesmînt, îmbrăcăminte,
hai-nă

ένδυω ρ. παρατ. ένε-
δυσον, μελλ. ένδύσω, άόρ. 1
ένέδυσα, άόρ. 2 ένέδυν,
παρακ. ένεδυκα, παθ. μελλ.
ένδυθήσομαι, άόρ. ένεδυ-
θην, παρακ. ένδεδυμαι - a
imbrăca

ένεδυσε - οριστ., άόρ.,
πρόσ. 3, έν., ένεργ., βλ.
ένδύω

Ένεκεν [= ενεκα] πρόσ. -
pentru, din cauza, datorită

ένθάδε έπίρρ. - aici

ένθες - προστακτ., άόρ.,
πρόσ. 2, έν., ένεργ. < έντί-
θημι

ένίσχυσον - προστακτ.,
άόρ., πρόσ. 2, έν., ένεργ.,
βλ. ένίσχυω

ένισχυω ρ. παρατ. ένισ-
χυον, μελλ. ένισχύσω,
άόρ. ένισχυσα, παρακ.
ένισχυκα, παθ. άόρ. ένισ-
χυθην - a înțări, a sprijini

έννέα άριθμ. - nouă

ένορτια, ας (ή) ούς -
parohie

ένορίτης, ου (ώ) ούς -
epoρίας

ένότης, ητος (ένότητα)
τή) ούς - unitate, unire

ένώω [ένώνω] ρ. - a uni,
a unifica

ένταυθα έπίρρ. - aici

έντεινω ρ. παρατ. ένε-
τεινον, μελλ. έντενώ, άόρ.
έντεινα, παρακ. έντετα-
κα, μέσ. μελλ. έντενούμαι,
παθ. μελλ. ένταθήσομαι,
άόρ. ένεταθην, παρακ. έν-
τεταμα - a înținde, a încorda

έντίθημι ρ. - a pune în, a
inspira (βλ. τίθημι)

έντιμος, ον [έντιμος, η
ο] έπίθ. - cinstit

έντολή, ής (ή) ούς - po-
tuncă

έντος έπίρρ. και πρόθ. -
inăuntru, în interior

ενυξε - όριστ., άόρ.,
πρόσ. 3, έν., ένεργ., βλ
νύττω [νύσσω]

ένωπιον έπίρρ. - înainte,
în fața, în prezența

ένωσις, έως [ένωση]
(η) ουσ. - unire, amestecare

ένωσον - προστακτ.,
άόρ., πρόσ. 2, έν., ένεργ.,
βλ ένώω

εξ - βλ εκ

έξαγοράζω ρ. παρατ.
έξηγοραζον, μέλλ έξαγο-
ρασω, άόρ. έξηγόρασα,
παρακ. έξηγόρακα, παθ.
άόρ. έξηγοράσθην, παρακ.
έξηγόρασμαι - a răscumpăra

έξαιρετως έπίρρ. - mai
ales, în mod deosebit, în
mod excejrional

έξανθέω - ώ ρ. παρατ.
έξήνθουν, άόρ. έξήνθησα,
παρακ. έξήνθηκα - a înflori

έξαπλώω - ώ [έξαπλω-
νω] ρ. παρατ. έξηπλουν,
μέλλ. έξαπλώσω, άόρ. έξή-
πλωσα, παθ. άόρ. έξηπλω-
θην, παρακ. έξήπλωμαι - a
desface, a întinde, a desfă-
șura

έξαποστείλας - όριστ.,
άόρ., προσ. 2, έν., ένεργ.,
βλ έξαποστέλλω

έξαπόστειλον - προσ-
τακτ., άόρ., πρόσ. 2, έν.,
ένεργ., βλ. έξαποστελλω

έξαποστελλω ρ. μέλλ.
έξαποστελώ, άόρ. έξαπέσ-
τειλα, παρακ. έξαπέσταλ-
κα, παθ. άόρ. 2 έξαπεστά-
λην, μέλλ. 2 έξαποσταλη-
σομαι, παρακ. έξαπέσταλ-
μαι, μέσ μέλλ. έξαποστε-
λούμαι - a trimite

ἐξαπτερυγος, ον ἐπίθ. -
care are șase aripi, cu șase
aripi

ἐξελευσεται - ὀριστ.,
μέλλ., πρόσ. 3, ἐν., βλ. ἐξ-
έρχομαι

ἐξελθοντες (ἀρχ) - με-
τοχή, ἀόρ. 2, ἀρσ., πληθ.,
ένεργ., βλ. ἐξέρχομαι

ἐξέρχομαι ρ. - a ieși (βλ.
έρχομαι)

ἐξηγόρασας - ὀριστ., ἀ-
όρ., πρόσ. 2, ἐν., ένεργ., βλ.
ἐξαγοράζω

ἐξῆλθεν - ὀριστ., ἀόρ. 2,
πρόσ. 3, ἐν., ένεργ., βλ.
ἐξέρχομαι

ἐξήντησαν (αρχ) - ὀριστ.,
ἀόρ., πρόσ. 3, ἐν., ένεργ., <
ἐξανθέω - ὦ

ἐξης ἐπίθ. - următor, care
urmează, în urmă

ἐξομαλίζω ρ. μέλλ. ἐξο-
μαλιῶ, ἀόρ. ἐξομαλίσαι,
μεσ. μέλλ. ἐξομαλιούμαι,
παθ. μέλλ. ἐξομαλισθήσο-
μαι, ἀόρ. ἐξομαλίσθην, πα-
ρακ. ἐξομαλισμαι - a în-
țepti, a terațiza

ἐξομαλίσον - προσ-
τικτ., ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν.,
ένεργ., βλ. ἐξομαλίζω

ἐξομολογέω - ὦ ρ. πα-
ρακ. ἐξομολόγουν, μέλλ.
ἐξομολογήσω, ἀόρ. ἐξομο-
λογήσα, παρακ. ἐξομολό-
γηκα, παθ. μέλλ. ἐξομολο-
γηθήσομαι, ἀόρ. ἐξομολο-
γήσθην, παρακ. ἐξομολόγη-
μαι - a mărturisi, a sponedi

ἐξουσία, ας (ἡ) οὐσα. -
putere, autoritate

ἐτορακῶς - μετοχή, πα-
ρακ., ἀρσ., ἐν., ένεργ., βλ.
ὀράω

ἐορτάζω ρ. παρακ. ἐώ-
ρταζον, μέλλ. ἐορτάσω,

ἀόρ. εἴωρτασα, παρακ. εἴωρτακα - a sărbători, a celebra

ἐορτή, ἥς (ῆ) οὐς. - sărbătoare, praznic

επαγγελλομαι [< επαγγελω] ρ παρατ. ἐπήγγελλον, μελλ. επαγγελώ, ἀόρ. ἐπήγγειλα, παρακ. ἐπήγγελκα, παθ. μελλ. ἐπαγγελθῆσομαι, ἀόρ. ἐπήγγελθην, παρακ. ἐπήγγελμαι - a răzădăui, a promite (βλ. ἀγγελω)

επαγγειλαμενος - μετοχή, ἀόρ., ἀρσ., μεσ., βλ. επαγγελλομαι

επαίρω ρ. μελλ. επαρώ, ἀόρ. ἐπήρα, παρακ. ἐπήρκα, παθ. μελλ. ἐπαρθήσομαι, ἀόρ. ἐπήρθην, παρικ. ἐπήρμαι - a îndăci, a înălța (βλ. αἶρω)

ἐπάκουσον - προστακτ., ἀόρ., πρόσ. 2, ἐνεργ. (ἀρχ.), βλ. ἐπακουω

ἐπακουω ρ. μελλ. επακουσομαι - a asculta, a auzi (βλ. ἀκουω)

ἐπάν σύνδ. - după ce

ἐπαναλαμβάνω ρ. - a țereți, a țelua (βλ. λαμβάνω)

ἐπάνω ἐπίρρ. καί πρόθ. - deasupra, sus, pe, peste

επαξίως ἐπίρρ. - cu vrednicie

ἐπάρατε (ἀρχ.) - προστακτ., ἀόρ., πρόσ. 2, πληθ., ἐνεργ., βλ. ἐπαίρω

ἔπαρον (ἀρχ.) - προστακτ., αορ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., βλ. ἐπαίρω

ἐπατηθῆ (ἀρχ.) - οριστ., ἀόρ., πρόσ. 3, ἐν., παθ. < πατεω - ū

επειται έπιρρ. - αρσί,
dură accea, pe urniă

έπελευσεται - οριστ.,
μέλλ., πρόσ. 3, έν., μεσ.,
βλ. έπερχομαι

επερχομαι ρ. - a coborî
peste, a veni peste (βλ. έρ-
χομαι)

έπευχομαι ρ. παρὰ
έπιυχόμην, μέλλ. έπέυχο-
μαι, άόρ. επηυξάμην, πα-
ρακ. επευγμαί - a se ruga

επηγυσας οριστ., άόρ.
πρόσ. 2, έν., ένεργ., - βλ.
πηγάζω

επηγγείλω - οριστ., άόρ.,
πρόσ. 2, έν., μεσ., βλ.
έπαγγελομαι

επί πρόσ. - pe, de, în, de
câtre

επιβλέπω ρ. - a-și arunca
privirea, a supraveghea, a cer-
ceta, a căuta cu privirea, a
privi (βλ. βλέπω)

έπιγεις, ον [έπίγειος,
α, ο] επίθ. - rămintesc

επιγινώσκω (άρχ.) ρ. -
a cunoaște (βλ. γινώσκω)

επιγινώσεται - οριστ.,
μέλλ., πρόσ. 3, έν., βλ.
έπιγινώσκω

έπίγνωσις, εως [έπιγ-
νωση] (ή) ούσ. - cunoș-
tină, cunoaștere

επιγραφή, ης (ή) -
titlu, inscripție

επιδε - προστακτ., άόρ.
2, πρόσ. 2, έν., ένεργ., βλ.
εφοράω - ω

επιθεμενος (άρχ.) - με-
τοχή, άόρ., αρσ., εν., μέσ.,
βλ. επιτίθημι

έπιθυμία, ας (ή) ούσ. -
poftă, dorință, dor

επικαλέω - ω ρ. - a che-
ma, a învoca (βλ. καλέω)

ἐπικεκλήμεθα (ἀρχ.) -
οριστ., παρακ., πρόσ. 1,
πληθ. μεσ., βλ. ἐπικαλέω

ἐπικεφαλίδα (ἡ) οὐσ. [<
αρχ. ἐπικεφαλίς, ἴδος] -
titlul capitolului

ἐπιλανθάνου (ἀρχ.) -
προστακτ., ἐνεστ., πρόσ. 2,
εν., μεσ., βλ. ἐπιλανθάνω

ἐπιλανθάνω (ἀρχ.) ρ.
μελλ. ἐπιλήσω, ἀορ. 1
ἐπελησα, ἀορ. 2 ἐπέλαθον,
παρακ. ἐπιλέληθα, μέσ.
μέλλ. ἐπιλησομαι, ἀορ. 2
ἐπελαθόμην, παθ. μέλλ.
ἐπιλησθησομαι, ἀορ. ἐπε-
λησθην, παρακ. ἐπιλέλεσ-
μαι - a uita

ἐπιλεγω (ἀρχ.) - a spune,
a zice (βλ. λέγω)

ἐπιμάνικον, ου (τὸ)
ουσ. - mînescuță

ἐπινικιος, ον [ἐπινικι-
ος, ἰα, ἰο] ἐπιπ. - de biruin-
ță, triumfător, buitor

ἐπιουσιος, ον [ἐπιου-
σιος, ἰα, ἰο] ἐπίθ. - cotidi-
an, zilnic, de fiecare zi, de
toate zilele

ἐπισκέπτομαι ρ. μελλ.
ἐπισκέψομαι, ἀορ. ἐπεσ-
κεψάμην, παρακ. ἐπεσκεμ-
μαι - a cerea, a vizita

ἐπίσκεψαι (ἀρχ.)
προστακτ., ἀορ., πρόσ. 2,
έν., μέσ., βλ. ἐπισκεπτο-
μαι

ἐπίσκεψις, εως [ἐπισ-
κεψη] (ἡ) οὐσ. - cerea, a
vizita, vizită

ἐπισκηνόω - ᾶ (ἀρχ.) ρ.
παρατ. ἐπεσκηνούν, μελλ.
ἐπισκηνώσω, ἀορ. ἐπεσκη-
νώσα, παρακ. ἐπεσκηνω-
κα, μέσ. παρακ. ἐπεσκη-
νομαι - a (se) sălăși

ἐπισκιάζω ρ. παρατ.
ἐπεσκίαζον, μέλλ. ἐπισκιάω,
ἀορ. ἐπεσκίασα, παθ. μέλλ.
ἐπισκιασθησομαι, ἀορ. ἐ-
πεσκιασθην, παρακ. ἐπεσ-
κιασμαι - a umbrā

ἐπισκοπεω - ὦ ρ. πα-
ρατ. ἐπεσκόπουν, μέσ. μέλλ.
ἐπισκεψομαι, ἀορ. ἐπεσκε-
ψάμην, παθ. ἀορ. ἐπεσ-
κέφθην (ἐπεσκεπήν), παρακ.
ἐπέσκεμμαι - a siglāuci, a
rpinī de artoare

ἐπισκοπή, ἡ (ἡ) οὐσ. -
episcopie

ἐπίσκοπος, ου (ὁ) οὐσ. -
episcop

ἐπιστρεφω ρ. - a se īp-
toarce (βλ. στρεφω)

ἐπιτελέσομεν - ὀριστ.,
μέλλ., πρόσ. 1, πληθ.,
ἐνεργ., βλ. ἐπιτελέω

ἐπιτελεσω (ἀρχ.) - ὑπατ.,
ἀορ., πρόσ. 1, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. ἐπιτελέω

ἐπιτελέω - ὦ ρ. - a sāviri-
și, a îndeplini (βλ. τελέω)

ἐπιτελοῦμεν - ὀριστ.,
ἐνεστ., πρόσ. 1, πληθ.,
ἐνεργ., βλ. ἐπιτελέω

ἐπιτίθημι ρ. - a pune (βλ.
τίθημι)

ἐπιτίθησι (ἀρχ.) - ὀ-
ριστ., ἐνεστ., πρόσ. 3, ἐν.,
ἐνεργ., βλ. ἐπιτίθημι

ἐπιτραχηλιον, ου (τὸ)
οὐσ. - epitraxhil

ἐπίτροπος, ου (ὁ) οὐσ. -
epitrop

ἐπλασαν - ὀριστ., ἀορ.,
πρόσ. 3, πληθ., ἐνεργ., βλ.
πλάσσω

ἐπλασας - ὀριστ., ἀορ.,
πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., <
πλάσσω

επλήρωσας - ~~αορ.~~
 αορ., πρόσ. 2, εν., ενεργ.,
 βλ πληρώω - ω

επλησθη - όριστ., αορ.,
 πρόσ. 3, εν., παθ. < πιμ-
 πλημι - a umple

έποιησαν - όριστ., αορ.,
 πρόσ. 3, πληθ., ενεργ., βλ
 ποιέω - ω

επομενος, η, ον επιθ. -
 umător

επορευθηγ - όριστ.,
 αορ., πρόσ. 3, εν., παθ.,
 βλ. πορευομαι

επουράνιος, ιον [επου-
 ρανιος, ια. ιο] επίθ.
 ceresc, celest

εποχεομαι - εποχου-
 υαι ρ. παρατ. έπωχούμην,
 μέλλ. εποχησομαι, αορ
 επωχησάμην, παθ. αορ.
 επωχηθήν - a fi transportat
 cu, a călători cu

επει (άρχ.) ρ. μέλλ. ερω-
 αορ. 1 είπα, αορ. 2 είπον,
 παρακ. είρηκα, παθ. ~~μην~~
 ρηθίσομαι, αορ. είρήθην,
 παρακ. είρημαι - a spune, a
 zice

εργάζομαι ρ. παρατ.
 είργάζομην, μέλλ. εργάσο-
 μαι, αορ. είργασάμην, π.ε-
 ραν. είργυσμαι, παθ. ~~μην~~
 έργισθήσομαι, αορ. είρ-
 χισθην - a munci, a face, a
 lucra

εργασαι (άρχ) - προσ-
 τακτ., αορ., πρόσ. 2, εν.,
 μεσ., βλ. εργάζομαι

έργον, ου (το) ουσ. lu-
 crare, uctu, operă, muncă.
 fariă

έρμηνευω ρ. - a tălmăci,
 a înțui, a interpreta

Έρμολαος, ου (ω)
 Ermolae

έρχομαι ρ. μέλλ. ἐλεύ-
σομαι, ἀόρ. 2 ἤλθον, πα-
ρικ. ἐήλυθα - a veni

έρχόμενος - μετοχή.
ένεστ. ἀρσ., ἐν., βλ. ἔρχο-
μαι

έρως, ἄτος {ἔρωτας}
(ὁ) οὐσ. - iubire, dragoste

ἔσεσθαι ἀπαρ., μέλλ. <
εἶναι

εσθίω ρ. μέλλ. ἔδομαι
καί φάγομαι, ἀόρ. 2 ἔφα-
γον, παρακ. ἐδήδακα, πα-
ρακ. 2 ἔδηδα, μέσ. ἀόρ.
ἤδεσάμην, παθ. ἀόρ. ἤδεσ-
παρακ. ἐδηδεσμαι -
mîncă

ἔσκοτισμένος - μετοχή.
παρακ., ἀρσ., ἐν., παθ., βλ.
σκοτίζω

ἔσπερα, ας (ή) οὐσ. -
seară

ἔσται - ὀριστ., μέλλ.,
πρόσ. 3, ἐν. < εἶναι

ἑσταυρωμένος, η, ον -
μετοχή, παρακ., ἀρσ., ἐν.,
παθ. < σταυρώω - ὦ [σταυ-
ρώνω] - a răstigni; ὁ ἑσ-
ταυρωμένος οὐσ. - Iisus
Hristos

εστερεώσε - ὀριστ.,
ἀόρ., πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. στερεώω - ὦ [στερε-
ώνω]

ἔστη - ὀριστ., ἀόρ. 2,
πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ. < ἵστη-
μι - a sta

ἑπταίτες - μετοχή, πα-
ρακ., ἀρσ., πληθ., ἐνεργ. <
ἵστημι

ἔσχατος, ἀτη, ον ἐπιθ. -
cel din urmă, ultimul

ἔσωθεν ἐπίρρ. - dinăun-
tru, din interior

ἔσωσεν - ὀριστ., ἀόρ.,
πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ., βλ.
σώζω

ετερος, ερα, ον άνταν. -
ceialalt, unul din doi

επι επιρρ. - încă, iară, iarăși

ετοιμάζου (άρχ) - προσ-
τακτ., ένεστ., πρόσ. 2, μέ-
σο. βλ. ετοιμάζω

ετοιμάζω ρ. παρτα.
ητοιμαζον, μελλ. ετοιμά-
σω, άορ. ήτοιμασα, πα-
ρακ. ήτοιμακα, παθ. μελλ.
ετοιμασθήσομαι, άορ. ή-
τοιμασθην, παρακ. ήτοι-
μασμαι - a pregăti

ετοιμασια, ας (ή) ούσ. -
pregătire

ετος, ους (τό) ούσ. - an

ευαγγελίζω ρ. μέσο. πα-
ρατ. ευηγγελιζόμεν, μελλ.
ευαγγελιούμαι, άορ. εύηγγε-
λίσάμην - a binevesti, a
anunța vesti bune

ευαγγελικός, ή, όν έπίθ.
- evangelic

Ευαγγελιον, ου (τό)
ούσ. - Evangelhie

ευαγγελιστης, ου (ό)
ούσ. - binevestitor; Εύαγγε-
λιστής - Evangelhist

ευαρεστησάντιον (άρχ)
- μετοχη, άορ., άορ.,
πληθ., γεν., βλ. ευαρεστεω
- ώ

ευαρεστησις, εως [ευα-
ρεστηση] (ή) ούσ. - bună-
plăcere, satisfacție

ευαρεστεω - ώ ρ. - a bine
plăcea, a mulțumi, a satisface

ευδοκέω - ώ ρ. παρτα.
εύδόκουν, μελλ. ευδοκή-
σω, άορ. εύδοκήσα - a bi-
nevoi, a face plăcere

ευεργεσία, ή (ή) ούσ.
binefacere

ευεργετης, ου (ό) ούσ.
binefăcător, dăruitor de bine

ευήκουσ, ον *εὐκ.* - bine-voitor

εὐθετος, ον [εὐθετος, η, ο] *επίθ* - potrivit, convenit, oportun

ευθεως *έπιρρ.* - imediat, îndată, rapid

Εὐθύμιος, ου (ό) - Eftimie

ευθυς *έπιρρ.* - imediat, îndată, numaidecît

ευθυς, εία, υ *επίθ.* - drept, sincer

εὐθύτης, τητος [ευθυτητα] (η) ούσ. - sinceritate, dreptate

ευίλατευω (*άρχ*) ρ. - a fi favorabil, a ierla

ευκρασία, ας (ή) ούσ. - bună întocmire, temperatură moderată, climă temperată

ευκρινώς *έπιρρ.* - limpede, clar

ευλάβεια, ας (ή) ούσ. - evlavie, pietate

ευλαβής, ές *έπιθ.* - cucernic, evlavios, pios

ευλογεω - *ώ ρ.* παρατ. ηυλογουν, *μολ.* ευλογησω, *άορ.* ηύλογησα, παρακ. ηυλόγηκα, παθ. μέλλ. ευλογηθήσομαι, *άορ.* ηύλογηθην, παρακ. ηύλόγημαι - a binecuvînta

ευλογημενος, η, ον μετοχη, παρακ., παθ. και *έπιθ.* - binecuvîntat (βλ. εύλογεω)

ευλογησον (*άρχ.*) - προστακτ., *άορ.*, πρόσ. 2, έν., ένεργ., βλ. ευλογεω - *ώ*

ευλογητός, ή, όν *έπιθ.* - binecuvîntat

ευλογα, ας (η) ούσ. - binecuvîntare, blagoslovire

εὐξαί - προστακτ., ἀόρ.,
πρόσ. 2, εν., μέσ < εὐχο-
μαι

εὐξασθε - προστακτ.,
ἀόρ., πρόσ. 2, πληθ., μέσ.,
βλ. εὐχομαι

εὐπρεπεία, ας (ἡ) οὐσ. -
bună cunviință, decență, fru-
museje (morală), podoabă
(morală)

εὐπροσδεκτος, ον [εὐ-
προσδεκτος, η, ο] επίθ. -
bineprimiit, binevenit, dorit

εὐρεῖν (ἀρχ.) - ἀπαρ.,
ἀόρ. 2, ενεργ., βλ. εὐρίσ-
κω

εὐρίσκω ρ. παραι ηὐ-
ρισκον, μελλ. ευρησω,
ἀόρ. 2 ευρον, παρακ. ευ-
ρηκα, παθ. μελλ. εὐρεθη-
σομαι, ἀόρ. εὐρεθην, πα-
ρακ. εὐρημαι - a afla, a gă-
si, a descoperi

εὐρόμεν (ἀρχ.) - ὄριστ.,
ἀόρ. 2, πρόσ. 1, ενεργ.,
βλ. εὐρίσκω

εὐσεβής, ες επίθ. - enla-
vios

εὐσεβῶς επίρρ. - cu enla-
vie, cu credință

εὐσπλαγχνία [εὐσ-
πλαχνία] (ἡ) οὐσ. - milos-
tivire, milă, compasiune

εὐσπλαγχνος, ον [εὐσ-
λαχνος, η, ο] επίθ. - mi-
losin, compătimitor

εὐστάθεια, ας (ἡ) οὐσ.
- bunăstare, stabilitate, sta-
tomaticie

εὐσχημων, ον επίθ. - cu
bun chip, modest

εὐτάκτως επίρρ. - în
chip ordonat, în ordine

εὐτρεπίζου (ἀρχ.) - προσ-
τακτ., ενεστ., πρόσ. 2, εν.,
μέσ., βλ. εὐτρεπέζω

- εὐτρέπιζω ρ. ~~παρὰ~~
 ηὐτρέπιζον, μέλλ. εὐτρε-
 πιά, ἀόρ. ηὐτρέπισα, πα-
 ρακ. ηὐτρέπικα, ~~παθ.~~
 παθ. παρακ. ηὐτρέπισμα -
 a orăna, a aranja, a pregăti
 εὐτρέπισον - προστακτ.,
 ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
 βλ. εὐτρέπιζω
 εὐφημέω - ρ. ευφή-
 μουν, μέλλ. εὐφημησω,
 ἀόρ. ~~εὐφημησα~~ - a lăuda
 ευφορία, ας (ή) οὐσ. -
 îmbelșugare, fertilitate, rod-
 nicie
 εὐφροσυνη, ης (ή) οὐσ.
 bucurie, veselie
 ευχαριστεω - ρ. ἀόρ.
 ευχαριστησα - a mulțumi,
 recunoșător
 ευχαριστία, ας (ή) οὐσ.
 mulțumire, Sfînta Împărtă-
 șanie, Euharistie
 ευχαριστως ἐπιρρ. - cu
 mulțumire, cu recunoștință
 εύχερεια, ας (ή) οὐσ. -
 ușurință
 εύχερας ἐπιρρ. - ușor,
 cu ușurință, în chip ușor
 εύχή, ης (ή) οὐσ.
 rugăciune
 εύχομαι ρ. παρακ. ηυ-
 χόμην, μέλλ. εύξομαι, ἀόρ.
 ηύξαμην, παρακ. ηύχμαι -
 a se ruga
 ευωδία, ας (ή) οὐσ. -
 bună mireasmă, miros plă-
 cut, aromă
 ἐπιτήϊς ἐπιρρ. - in conti-
 nuare, de aici mai departe
 ἐφετόν (το) οὐσ. - do-
 rință, dorire
 ἐφετός, ή, ον ~~ἐπιρρ.~~ - do-
 rit, dezirabil, ceea ce este
 dorit

εφοράω - ω ρ. μέλλ
έποφομαι. άορ. 2 εκείδον.
παρατ έφείρων, παρακ
έφεόρακα - a rgrivi (βλ ό-
ράω)

Εφραθά· Ephrata

εφυμνιον, ου (το) ουσ. -
cintiare, refren

εφώτισεν· όριστ., άορ.
πρόσ. 3, έν., ένεργ. < φω-
τίζω

εχαρίσω - όριστ., άορ.
πρόσ. 2, έν., μέσ. < χαρι-
ζομαι

εχθός, ου (ό) ουσ. -
vrájmas, duzman

εχρημάτισας· όριστ.
άορ., πρόσ. 2, έν., βλ χρη-
ματίζω

έχω ρ. παραι. είχαν,
μέλλ έξω - σχήσω, άορ. 2
έσχον, παρακ έσχηκα,
παθ μέλλ. σχηθήσομαι.

άορ. έσχέθην, παρακ έσ-
χημαι - a avea

Ευς (άρχ.) έπίρρ και
συνδ. - cit timp

Z

ζάω [ζώ] ρ. παραι έξο-
μέλλ ζήσω - ζήσομαι
βήσομαι. άορ. έζησα -
έβίωv, παρακ έζηκα -
βεβίωκα - a trái

ζεον, ου (το) ουσ. - ará
caldá, caldurá

ζέσις, εως [ζεση] ήή,
ουσ. - caldurá

ζήσομεν· όριστ., μέλλ.
πρόσ. 1, πληθ., ένεργ., βλ
ζάω [ζώ]

ζωή, ής (ή) ουσ. - viajá

ζωηρός, ά, όv [ζωηρός,
ή, ό] έπίθ. - plin de viajá

ζωηφόρος, ον έπίθ. -
dáiator de viajá

ζώνη, ής (ή) ουσ. - brúu,
cingátoare

ζώντων - μετοχή, ένεστ.,
γεν., πληθ., ένεργ., βλ ζάω

ζωοποιός, όv έπίθ. - de
viajá făcátor

ζώσι - μετοχή, ένεστ.,
δοτ., πληθ., ένεργ., βλ ζάω

H

ή - άρ. ρο θηλυκου
γένους

ή συνδ. - sau, ori, decit
(dupá un comparativ)

ηγάπησει - όριστ., άορ.,
πρόσ. 1, έν., ένεργ., βλ
άγαπάω - ώ

ήρασται - όριστ., πα-
ρακ., πρόσ. 3, έν., μέσ. -
παθ., βλ. αγράζω

ήσουν, ής (ή) ουσ. - plá-
cere, desfáitare

ήλιος, ου (ό) - Ilie

ήλιουσις (άρχ.) - ό-
ριστ., άορ., πρόσ. 2, έν.,
ένεργ. < άλλιοσω - ώ

ήμās (άρχ.) - προσωπ.
άντων, πρόσ. 1, πληθ., άτ.

ήμερα, ας [μέρα] (ή)
ουσ. - zi

ήμετερος, α, οv κτητ.
άντων. - ai noastrá

ήμιν (άρχ.) - προσωπ.
άντων., πρόσ. 1, πληθ.,
δοτ.

ήμών (άρχ.) - προσωπ.
άντων., πρόσ. 1, πληθ., γεν.

ήνοικται (άρχ.) - όριστ.
παρακ., πρόσ. 3, έν., παθ.,
βλ άνοίγω

ήρεμα *έπίρρ.* - cu glas
scă-zut, încet

ήρεμος, ον [*ήρεμος, η,*
ο] *έπίθ.* - liniștit, calm

ήρθη - *οριστ., άόρ.,*
πρόσ. 3, έν., παθ., βλ. αίρω

ής - *θηλ., έν., γεν. < ός,*
η, ο:

ήσυχος, ον [*ήσυχος, η,*
ο] *έπίθ.* - *rașnic, liniștit,*
netulburat

ήτις - *βλ. όστις*

ήτοιμασας - *όριστ., ά-*
όρ., πρόσ. 2, έν., ένεργ., βλ.
ετοιμάζω

ήτοιμασε - *όριστ., άόρ.,*
πρόσ. 3, έν., ένεργ., βλ.
ετοιμάζω

ήχθη - *οριστ., άόρ.,*
πρόσ. 3, έν., παθ., βλ. άγω

ήχος, ου (ό) ουσ. - *glas*
(muzical)

θαλασσα, ης (ή) ουσ.
mare

θανάτώ ρ. - *a avea do-*
rință să moriți, a moți

θάνατος, ου (ό) ουσ. -
moarte

θαπτω [*θαβω*] ρ. *μελλ.*
θαψω, άόρ. 1 έθαψα, αίη:
2 έταφον, παρακ. τετα-
παθ. μελλ. 2 ταφήσομαι.
άόρ. 1 έθάφην, άόρ. 2
έτάφην, παρακ. τέθαμμαι
a înmormînta, a îngropa

θαυμάσιος, ια, ιον
έπίθ. - *minunat, tá ταυμά-*
σια ουσ. - minun)

θαυμαστός, ή, όν *έπίθ.*
- de admirat, admirabil, demn
de admirație

θαυμασιώως *ἐπίρρ.* - mi-
nunai, în chip minunat

θαυματουργός, ὄν [θαυ-
ματουργός, ἤ, ὅ] *ἐπίθ.* -
făcător de minuni

θεαομαι - θεῶμαι ρ.
παρατ. εθεώμην, μελλ. θε-
άσομαι, ἀόρ. ἐθεασάμην,
παθ. ἀόρ. εθεάσθην, παρακ.
τεθεαμαι - a observa, a con-
templă, a privi

θεασάμενοι - μετοχή,
ἀόρ., ἀρσ., πληθ., μεσ., βλ.
θεαομαι

θεῖος, α, ὄν *ἐπίθ.* - dum-
nezeiesc, divin

θελῶ ρ. μελλ. θελήσω,
ἀόρ. εθελῶ, παθ. μελλ.
θελθήσομαι, ἀόρ. ἐθελχ-
θην - a bucura, a încînta

θελήμα, ατος (τό) ουσ.
- voie, vrete, dorință, voință

θεμενος - μετοχή, ἀόρ.,
ἀρσ., ὄν, μετ., βλ. τίθημι

θεογνωσία, ας (ή) ουσ.
- cunoașterea Dumnezeui

Θεοδώρος, ου (ὀ) -
Theodor

θεολόγος, ου (ὀ) ουσ. -
teolog

θεοπάτωρ, ορος (ὀ)
ουσ. - părinte dumnezeiesc

Θεός, οὔ (ὀ) ουσ. -
Dumnezeu

Θεοτοκος, ου (ή) ουσ. -
Născătoarea de Dumnezeu,
Sfînta Fecioară

θεουργός, ὄν *ἐπίθ.* - in-
dumnezeitor

θεοφόρος, ον [θεοφο-
ρος, α, ο] *ἐπίθ.* - purtător
de Dumnezeu

θεόω ὦ [θεῶ] ρ. - a
indumnezei

θερμῶς *ἐπίρρ.* - cu căl-
dură, în chip călduros

θεσις, εως [θεση] (ή)
ούσ. - loc, pozitie

θησαυρος, ου (ό) ούσ. -
comorază, teaur, vistier

θλίψις, εως [θλίψη] (ή)
ούσ. - necaz, tristete, mih-
nire

θνήσκω [πεθαινω] ρ.
μέλλ. θανούμαι, άόρ. 2
εθανον, παρακ. τέθηκα -
a muri

θύρυβος, ου (ό) ούσ. -
zgotici

θραυω ρ. μέλλ. θραυσω,
άόρ. εθραυσα, παθ. μέλλ.
θραυσθήσομαι, άόρ. έ-
θραυσθην, παρακ. τε-
θραυσμαι (τέθραυμαι) - a
sfărâma, a nimici, a distruge

θρόνος, ου (ό) ούσ. -
tron, scaun arhieresc

θυμίαμα, ατος (τό)
ούσ. - iâmie

θυμιάω - ώ [θυμιάζω]
ρ. άόρ. έθυμίησα, μέλλ.
μελλ. (ώς παθ.) θυμησο-
μαι, άόρ. έθυμησάμην,
παθ. μέλλ. θυμιαθήσομαι,
άόρ. έθυμιάθην, παρακ.
τεθυμίαμαι - a iâmie

θυμιατήριον, ου (τό)
ούσ. - cădelniță

θυμιατόν, ου (τό) ούσ.
- cădelniță

θυρα, ας (ή) ούσ. - usă

θυσία, ας (ή) ούσ. -
jertfă, sacrificiu

θυσιαστήριον, ου (τό)
ουσ. - altar

θύσον - προστακτ.
άόρ., πρόσ. 2, εν., ένεργ.,
βλ. θυω

θυω ρ. μέλλ. θύσω, άόρ.
εθυσα, παρακ. τέθυκα,
παθ. μέλλ. τυθήσομαι,
άόρ. έτυθην, παρακ. τε-

θύμαι - a jertfi, a junghia, a
injunghia

I

ιάομαι [ιώμαι] (άρχ) ρ.
παρ. ιώμην, μελλ.
ιασομαι. άορ. ιασάμην,
παρ. ιαμαι, παθ. μελλ.
ιαθήσομαι. άορ. ιάθην,
παρ. ιαμαι - a vindeca, a
tămădui

ιασαι - προσ. 2. έν., μεσ., βλ.
ιαομαι (άρχ)

ιασις, εως [ιαση] (ή)
ούσ. - vindecare, tămăduire

ιατρός, ου (ό) ούσ. -
doctor, medic

ίγνυα, ας (ή) ούσ. - ca-
vitatea din spatele genun-
chiiului

ΐδιος, ία, τον επίθ. - pro-
priu, deosehit

ίδου επιφών. - iaă

ιεράρχης, ου (ό) ούσ. -
ierarh

ιερατεία, ας (ή) ούσ. -
preoie

ιερατειον, ου (το) ούσ.
- preoime

ιερατικός, ή, όν επίθ. -
preoiesc, clerical

ιερεύς, εως [ιερεας] (ό)
ούσ. - preot

ιεροδιακονος, ου (ό)
ούσ. - ierodiacon

ιερομόναχος, ου (ό)
ούσ. - ieromonah

ιερός, ά, όν [ιερός, ή,
ό] επίθ. - sfint, sacru

ιερουργεω - ω ρ. - a li-
turghisi, a jertfi, a săvirsi o
slujbă religioasă

ἱερουργῆσαι - ἀπαρ.
αὐρ., ενεργ. βλ. ἱερουρ
γει - ὦ

ἱερουργία, ας (ἡ) οὐσ. -
săvârșirea unei slujbe religi-
oase sau a unei jertfe, jertfă

Ἱερουσαλήμ (ἡ) - Ieru-
salim

ἱερωσύνη, ης (ἡ) οὐσ. -
preoție

ἱεσφαί (ὁ) - Iesei

ἱκανῶ - ὦ (ἀρχ.) ρ. - a
socoti vrednic, a învrednici

ἱκάνωσον - προστακτ.,
αὐρ., προσ. 2, ἐν., ενεργ.,
βλ. ἱκανοῦ - ὦ

ἱκεσία, ας (ἡ) οὐσ. - tu-
găciune, implorare

ἱκετεύω ρ. παρατ. ἱκε-
τευον, μέλλ. ἱκετεύσω,
αὐρ. ἱκετεύσα - a implora

ἱλάσθητι - προστακτ.,
αὐρ., πρόσ. 2, ἐν., παθ., βλ.
ἱλάσκομαι

ἱλάσκομαι (ἀρχ.) ρ.
παρατ. ἱλασκόμην, μέλλ.
ἱλάσομαι, αὐρ. ἱλασάμην,
παθ. μέλλ. ἱλασθησομαι,
αὐρ. ἱλασθην - a fi favora-
bil, a curăzi (păcatele), a
isprăzi păcatele, a fi milostiv
față de cineva

ἱλεως, εων (ἀρχ.) ἐπιθ. -
milostiv

ἱμάτιον, ου (τὸ) οὐσ. -
veșmînt

ἱνα σύνδ. - ca să, să

ἱσμεν - ὀριστ., ενεστ.,
πρόσ. 1, πληθ., ενεργ., βλ.
οἶδα

ἱσταται - ὀριστ., ενεστ.,
πρόσ. 3, ἐν., μεσ., βλ.
ἴστημι

ἱστάω - ὦ = ἴστημι - a
puțe

ἰστέον (ἀρχ.) - de știut,
debutic să se știe

ἴστημι ρ. παρστ. ἴστην
μέλλ. στήσω, ἀόρ. 1
ἕστηθα, ἰόρ. 2 ἕστην,
παρακ. ἕστηκα, παθ. μελλ.
σταθήσομαι. ἀόρ. ἐστα-
θην παρακ. ἕσταμαι - a
sta, a (se) așeza

ἰστών - μετοχή, ενεστ.,
αρσ., ἐν., βλ. ἰστάω - ω

ἰσχυρός, ἢ, ὅ] ἐπίθ. - tare,
puternic

Ἰωακὴς ἰσος (ἦ) ουσ. -
putere, tărie, forță

Ἰωακειμ (ὁ) - Ioachim

Ἰωάννης, ου (ὁ) - Ioan

K

καθαίρω - ω ρ. μέλλ.
καθαρήσω (καθελώ), ἀόρ.
2 καθήλων - a lăsa (βλ.
αιρέω)

καθαίρω ρ. μέλλ. κα-
θαρώ, ἀόρ. ἐκάθηρα, μέσ.
μέλλ. καθαροῦμαι, παθ.
μέλλ. καθαρῆσομαι, ἀόρ.
ἐκαθαρθην, παρακ. κεκα-
θαρμαι - a purifica, a cu-
răți, a spăla

καθάπερ συνδ
procum, după cum

καθαρίζω ρ. - a curăți, a
curăți, a purifica

καθαρίσις - υποτ., ἀόρ.,
προσ. 2, ἐν., ενεργ., βλ.
καθαρίζω

καθαρισον (αρχ) -
προστακτ. άορ., πρόσ. 2.
έν., ενεργ. < καθαρίζω

κάθαρον - προστακτ.
άορ., πρόσ. 2, έν., ενεργ.,
βλ. καθαιρω

κάθαρος, α. όν [καθα-
ρος, ή, ό] επίθ. - limpede,
curat

κάθαρις, εως [κά-
θαρση] (ή) ούσ. - puri-
ficare, curăţire

καθεδρα, ας (ή) ούσ. -
scaun

καθεζομαι ρ. παρατ.
εκαθεζόµην, μελλ. καθε-
δούµαι, παθ. μελλ. κα-
θεσθήσομαι άορ. εκαθεσ-
θην - a şedeă, a se aşeza

καθελών - μετοχή, άορ.
2, άρσ., έν., ενεργ., βλ.
καθαιρέω - ω

καθηγητής, ου (ό) ούσ.
- profesor, învăţitor

κάθημαι [κάθομαι] ρ. -
a şedeă, a fi aşezat

καθημενος - μετοχή,
ένεστ., άρσ., μέσ., βλ. κά-
θημαι

καθημερινός, ή, όν
επίθ. - zilnic, de fiecare zi,
~~ordinar~~

καθιστημι ρ. παρατ. κα-
θίστην, μελλ. καταστήσω,
άορ. κατέστησα, παρακ.
καθέστακα (καθέστηκα) -
a aşeza (βλ. ίστημι)

καθολικός, ή, όν επίθ. -
universal, sobornicesc

καθοράω - ω ρ. παρατ.
καθεωρων, μελλ. κατόψο-
μαι, άορ. 2. κατειδον,
παρακ. καθεώρακα - a ve-
dea (bine) (βλ. ώραω)

καθόσον συνδ. - pre-
cum, după cum

καθώς συνδ. - după cum
precum, aşa cum

καί σύνδ - zi	γεν., ενεργ., βλ. καλλιεργέω - ō
καινός, η, όν επίθ - που	καλλίνικος, ον [καλλίνικος, η, ο] επίθ - biruitor, victorios
καιρός, ού (ό) ούσ. - vineie, timp	καλλος, ους (τό) ούσ. - frumuseje, minunărie
Καισάρεια, ας (ή) - Cezarea	καλλύνω ρ. - a înfrumuseji
καίτοι σύνδ - deși, cu toate că	κάλυμμα, ιτος (τό) ούσ. - acoperămint
κακούργος, ου (ό) ούσ. - răcitor de rele	καλύπτω ρ. μέλλ. καλυψω, άόρ. εκάλυψα, παρακ. κεκάλυφα, παθ. μέλλ. καλυφθήσομαι, άόρ. εκαλυφθην, παρακ. κεκάλυμμαι - a acoperi
καλέω - ω ρ. μέλλ. καλέσω (καλώ), άόρ. εκάλυψα, παρακ. κεκλήκα, μέσ. μέλλ. καλούμαι (καλέσομαι) παθ. μέλλ. κληθήσομαι, άόρ. εκλήθην, παρακ. κέκλημαι - a chema, a numi	καλυψον - προστακτ., άόρ., πρόσ. 2, έν., ενεργ., βλ. καλύπτω
καλλιεργέω - ω ρ. - a face bine	καλώς [καλά] επίρρ. - bine
καλλιεργούντων - μέσ. ενεστ., άόρ., πληθ.,	

καμνω [κάνω] ρ. ~~καμνω~~
καμοῦμαι, *ἀόρ.* 2 ἔκαμον,
παρακ. κέκμηκα · a se os-
teni, a munci, a trudi

κανών, ονος [κανόνας]
(ὁ) ουσ. - canon

Καπαδοκία, ας (ἡ) -
Cappadocia

καρδία, ας (ἡ) οὐσ. -
inimă

καρπός, οῦ (ὁ) οὐσ. -
rod, fruct

καρποφορεω - ᾧ ρ. - a
aduce daruri

καρποφορούντων - με-
τοχή, ενεστ., *ἀρσ.*, πληθ.,
γεν., ενεργ., βλ. καρπο-
φορεω - ᾧ

κατά πρόθ. - împotriva,
contra

καταβαίνον (αρχ.) - με-
τοχή, ενεστ., *ἐν.*, ουδ.,
ενεργ., βλ. καταβαίνω

καταβαίνω [κατεβαί-
νω] ρ. μέλλ. καταβήσομαι,
ἀόρ. 2 κατεβην, παρακ.
καταβεβηκα, παθ. μέλλ.
καταβαθησομαι, *ἀόρ.* κα-
τεβαθην, παρακ. καταβε-
βαμαι · a coboți

καταδεξαμενος - μετο-
χή, *ἀόρ.*, *ἀρσ.*, *ἐν.*, μεσ.,
βλ. καταδέχομαι

καταδεχομαι ρ. - a bine-
voi, a găsi de cuviință (βλ.
δέχομαι)

κατακοσμεω - ᾧ (*ἀρχ.*)
ρ. παρακ. κατεκοσμουں,
~~μέλλ. κατακοσμήσομαι~~ *ἀόρ.*
κατεκοσμησα, παρακ. κα-
τακεκοσμηκα, παθ. μέλλ.
κατακοσμηθήσομαι, *ἀόρ.*
κατεκοσμήθην, παρακ. κα-
τακεκοσμημαι · a împodohi

κατακοσμήσας - μετο-
χή, *ἀόρ.*, *ἀρσ.*, *ἐν.*, ενεργ.,
βλ. κατακοσμέω - ᾧ

<p>κατάκριμα, αἰτος (τὸ) οὖσ. - osindă, pedepsă</p> <p>κατάκρισις, εως [κατακριση] (ἡ) οὖσ. - cop-dampnare, osindă</p> <p>κατανόησις, εως [κατανόηση] (ἡ) οὖσ. - înțelegere</p> <p>καταντάω - ὦ ρ. παρατ. κατηντων, μέλλ. καταντήσομαι, ἀόρ. κατηντησα, παρακ. κατηντηκα - a ajunge, a sosi la</p> <p>καταντήσω - ὑποτ. ἀόρ., πρόσ. 1, ἐν., ἐνεργ., βλ. καταντάω - ὦ</p> <p>κατάνυξις, εως [κατάνυξις] (ἡ) οὖσ. - umilință</p> <p>καταξίωω - ὦ [καταξιώνω] ρ. παρατ. κατηξιουν, μέλλ. καταξίωσω, ἀόρ. κατηξίωσα, παρακ. κατηξίωκα, παθ. μέλλ. καταξιώθησομαι, ἀόρ. καταξιώ-</p>	<p>θην, παρακ. κατηξίωμαι - a judeca vrednic, a considera vrednic, a învrednici</p> <p>καταξίωσαντι - μετοχή, ἀόρ., ἀρσ., ἐν., δοτ., ἐνεργ., βλ. καταξίωω - ὦ</p> <p>καταξίωσας - μετοχή, ἀόρ., ἀρσ., ἐν., ἐνεργ., βλ. καταξίωω - ὦ</p> <p>καταξίωσον - προστακτ., ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., βλ. καταξίωω - ὦ</p> <p>καταπατεω - ὦ ρ. παρατ. κατεπάτου, μέλλ. καταπατήσω, ἀόρ. κατεπάτησα, παρακ. καταπατήκα, παθ. μέλλ. καταπατηθήσομαι, ἀόρ. κατεπατήθην, παρακ. καταπατήμαι - a călca în picioare</p> <p>καταπατήσαντες (ἀρχ.) - μετοχή, ἀόρ., ἀρσ., πληθ., ἐνεργ., βλ. καταπατεω - ὦ</p>
---	--

καταπέμπω ρ. παρακ.
καταπέμφομα - a trimite de
sus (βλ. πέμπω)

κατάπεμψον - προσ-
τακτ. αόρ., πρόσ. 2, έν.
ένεργ., βλ. καταπέμπω

καταπέτασμα, ατος (τό)
ούσ. - petea

κατάρα, ας (ή) ούσ. -
blestem

καταρρήγνυμι (άρχ.)
μελλ. καταρρήξω, αόρ.
κατέρρηξα, παρακ. 1 κα-
τέρρηχα, παρακ. 2 κατέρρ-
ωχα, παθ. μέλλ. 2 καταρ-
ραγήσομαι, αόρ. 1 κατερ-
ρήχθην, αόρ. 2 κατερρά-
γην, παρακ. κατέρρηγμαι
|= καταρρασσω (άρχ.)
μέλλ. καταρράξω, αόρ.
κατερραξα, παθ. μέλλ.
καταρραξομαι, αόρ. κα-
τερράχθην | ρ. - 1. a rupe
a deșita 2. a cădea, a se
arunca din cauza violenței

καταρτίζω ρ. - a pregăti,
a înlocui

καταστήσας - μετοχή,
αόρ. 1, άρσ., έν., ένεργ.,
βλ. καθίστημι

καταφλέγω ρ. - a arde
(βλ. φλέγω)

καταφλεχθείην - εύκτ.,
αόρ., πρόσ. 1, έν., παθ., βλ.
καταφλέγω

καταφυγή, ης (ή) ούσ. -
scăpate, refugiu

κατεκόσμησε (άρχ.) -
όριστ., αόρ., πρόσ. 3, έν.,
ένεργ., βλ. κατακοσμεω ·
ω

κατελθόντα - μετοχή,
αόρ. 2, άρσ., έν., αιτ.,
ένεργ., βλ. κατέρχομαι

κατενώπιον έπίρρ. και
πρόθ. - înaintea, înainte, în
fața

κατερραγμένους - μετοχή, *ἀόρ.*, *ἀόρ.*, *πληθ.*, *αἰτ.*, *μέσ.*, βλ. καταρρήγνυμι

κατέρχομαι *ρ.* *μελλ.* κατελεύσομαι, *ἀόρ.* 2 κατήλθον - *α* coborî, a reveni, a se întoarce, a se rogorî (βλ. ἔρχομαι)

κατευοδοῦ (*ἀρχ.*) - *προστακτ.*, *ἐνεστ.*, *πρόσ.* 2, *ἐν.*, *μέσ.*, βλ. κατευοδώ - *ᾶ*

κατευοδῶ - *ῶ* [κατευοδῶνω] *ρ.* *ἀόρ.* κατευώδωσα - *α* bine spori, a prospera

κατέχω *ρ.* *μελλ.* καθέξω καί κατασχίσω, *ἀόρ.* 2 κατέσχον - *α* ține, a avea

κατηξιώθης - *ὀριστ.*, *ἀόρ.*, *πρόσ.* 2, *ἐν.*, *παθ.*, βλ. καταξιόω - *ᾶ*

κατηχέω - *ᾶ ρ. παρατ.* κατήχουν, *μέλλ.* κατηχίσω, *ἀόρ.* κατήχησα - *α* învăța pămînte principală ale doctrinei creștine, a catehiza, a fi chemat la credință

κατηχήση - *ὕποτ.*, *ἀόρ.*, *πρόσ.* 3, *ἐν.*, *ἐνεργ.*, βλ. κατηχέω - *ᾶ*

κατηχούμενος, *μενη.* *μενον* - *μετοχῆ.* *ἐνεστ.*, *μέσ.* - *παθ.*, < κατηχέω - *ᾶ*; catehumen

κατηχούμενος, ου (ὄ) ούς - *κατεhumen*

κατοικέω - *ᾶ ρ. παρατ.* κατόκουν, *μέλλ.* κατοικήσω, *ἀόρ.* κατόκησα, *παρακ.* κατόκηκα, *παθ. ἀόρ.* κατοκήθην, *παρακ.* κατοκήμαι - *α* locui

κατοικητήριον, ου (τό) ούς - *lăcaș, locaș, locuință* (*ἀρχ.*)

κατοικούντων - μετο-
χή, ένεστ., άρσ., πληθ.,
γεν., ένεργ., κκατοικέω

κατώ έπιρρ. - jos, sub; ο
κατω - cel de jos

κάτωθι έπιρρ. - de jos,
(de) mai jos

κείμαι ρ. παρατ. εκει-
μέλλ. κείσομαι - a fi
iniins, a zăcea, a se odihni
(in moarte)

κειμένων - μετοχή, έ-
νεστ., άρσ., πληθ., γεν.,
ένεργ., βλ. κείμαι

κείρω ρ. μέλλ. κερώ,
άορ. εκείρα, παρακ. κέ-
καρκα, μέσ. μέλλ. κερού-
μαι, παθ. άορ. 1 εκέρθην,
άορ. 2 έκάρην, παρακ.
κέκαρμαι - a iunde

κεκαλυμμενον μετο-
χή, παρακ., άρσ., έν., αίτ.,
παθ., βλ. καλύπτω

κεκλεισμενος (αρχ) -
μετοχή, παρακ., άρσ.,
παθ., βλ. κλείω

κεκοιμημένων - μετο-
χή, παρακ., άρσ., πληθ.,
γεν., παθ., βλ. κοιμάομαι

κεκραγότα - μετοχή,
παρακ., άρσ., έν., αίτ.,
ένεργ., βλ. κρρίζω

κεντέω - ω ρ. παρατ.
έκέντουν, μέλλ. κεντήσω,
άορ. εκέντησα, παθ. άορ.
έκεντηθην, παρακ. κέκεν-
τημαι - a injeera, a impunge

κεντηθείς - μετοχή, ά-
όρ., άρσ., έν., όνομαστ.,
παθ., βλ. κεντέω - ω

κεντρικός, ή, όν επίθ. -
central

κεφαλή, ής [κεφάλι
(τό)] (ή) ούσ. - cap

κηδευσας - μετοχή, ά-
όρ., άρσ., έν., ένεργ., βλ.
κηδεύω

κηδεύω ρ. - a îngriji
ia, a îngropa

κηλίσ, ιδος [κηλίδα]
(ή) ούσ. - paiã, întinãciune

κήρυγμα, ατος (τό) ούσ.
predicã, propovãduire

κήρυξ, υκος [κήρυκας]
(ό) ούσ. - propovãduitor,
predicator

κηρύττω [κηρύσσω] ρ.
μελλ. κηρύξω, άόρ. έκη-
ρυξα, παρακ. κεκήρυχα,
παθ. μελλ. κερυχήσομαι,
άόρ. έκερυχθην, παρακ.
κεκήρυγμα - a predicã, a pro-
povãdui

κίνδυνος, ου (ό) ούσ. -
primejdie, pericol

κινέω - ω ρ. παρατ.
έκινουν, μελλ. κινήσω, άόρ.
έκίνησα, παρακ. κεκίνη-
κα, παθ. μελλ. κινήθησο-
μαι, άόρ. έκινήθην, πα-
ρακ. κεκίνημαι - a mișca

κλάσας - μετοχ. άόρ.,
άρσ., έν., ένεργ., βλ. κλάω

κλαω - ω [κλάνω] ρ.
παρατ. έκλων, μελλ. κλά-
σω, άόρ. έκλασα, παθ.
μελλ. κλασθήσομαι, άόρ.
έκλασθην, παρακ. κέκλασ-
μαι - a frînge, a rupe

κλείω [κλείνω] ρ. πα-
ρατ. έκλειον - έκληον,
μελλ. κλείσω - κλήσω, ά-
όρ. έκκλειςα - έκλησα, πα-
ρακ. κέκλεικα - κέκληκα,
παθ. μελλ. κλεισθήσομαι -
κλήσθησομαι, άόρ. εκλεισ-
θην - έκλήσθην, παρακ.
κέκλειμαι - κέκλημαι - a
inchide

κληθήσονται - όριστ.,
μελλ., πρόσ. 3, πληθ., παθ.,
βλ. καλέω - ω

κληρονομέω - ω ρ. πα-
ρατ. έκληρονομουν, μελλ.
κληρονομησω, άόρ. έκλη-

μονόμησα, παρακ. κεκλη-
ρονόμηκα · a moșteni

κληρονομία, ας (ή)
ούσ · moștenire

κλήρος, ου (ό) ουσ ·
cler

κλίνετε (άρχ) · προσ-
τακτ., άόρ., πρόσ. 2, πληθ.
ενεργ., βλ. κλίνω

κλίνω ρ. μέλλ. κλινώ,
άόρ. έκλινα, παρακ. κέ-
κλινα, παθ. μέλλ. κλιθή-
σομαι, άόρ. 1 έκλίθην
(εκκλίθην), τίορ. 2 έκλι-
νην, παρακ. κεκλιμαι · a
arlesa, a inclina

κλώμενος · μεταχθ., έ-
νεστ., άρσ., έν., μέσ. · παθ.,
βλ. κλαω

κοιμάω · ω ρ. μέλλ.
κοιμήσω, άόρ. εκοιμησα,
παθ. μέλλ. κοιμηθή-
σομαι, άόρ. έκοιμήθην, παρακ.

κεκοίμημαι · a dormi, a
adormi, a muri

κοινός, ή, όν έπίθ. · οθ.
ștese, comun

κοινωνέω · ω ρ. παρατ.
έκοινωνουν, μέλλ. κοινω-
νήσω, άόρ. έκοινώνησα,
παρακ. κεκοινώνηκα · a
impărtăși

κοινωνία, ας (ή) ούσ ·
impărtășire, comuniune

κοινωνικόν, ου (τό)
ούσ · chinonic (cîntare bise-
ricească în momentul sfin-
tării Sfintului Agnei și al
plănitii sfintului potir)

κοινωνός, ου (ό) ούσ ·
părtas

κομίζω ρ. μέλλ. κομιώ.
άόρ. εκόμισα, παρακ. κε-
κόμικα, μέσ. μέλλ. κομι-
ούμαι, παθ. μέλλ. κομισ-
θήσομαι, άόρ. έκομίσθην.

παρακ. κεκόμισμαι - a pur-
ta, a duce, a aduce

κοντακιον, ου (τό) ούσ.
- condac, mic impn bisericese

κοπιάω [κοπιώ] ρ. - a se
osteni, a trudi

κοπιώντων - μετοχή.
ένεστ., άρσ., πληθ., γεν.,
ένεργ., βλ. κοπιάω

Κοσμάς (ό) - Cosma

κόσμος, ου (ό) ούσ. - 1.
lume 2. frumusețe, pozoașă

κράζω ρ. μέλλ. κράζω,
άορ. 1 έκρα α, άορ. 2 έκ-
ραγον, παρακ. κέκραγι - a
striga

κράσπεδον, ου (τό) ούσ
- tiv, marginea hainei

κραταιός, α, ον [κρα-
ταιός, ή, ό] έπίθ. - puternic

κραταιόω - ιώ [κραται-
ώνω] ρ. - a face puternic, a
intări, a da putere

κρατέω - ώ ρ. - a ține, a
păstra (un ritual, un obicei,
o tradiție), a urma (un ritual)

κρατήσασεν - μετοχή.
άορ., θηλ., έν., αίτ., ένεργ.,
βλ. κρατέω - ώ

κράτος, ους (τό) ούσ. -
stăpînire, putere

κραυγάζω ρ. - a striga

κρίμα, ατος (τό) (άρχ.)
ούσ. - judecată, dreptate

κρίναι - άπαρ., άορ., έ-
νεργ., βλ. κρίνω

κρίνω ρ. μέλλ. κρίνώ,
άορ. έκρινα, παρακ. κε-
κρικα, παθ. μέλλ. κριθή-
σομαι, άορ. έκριθην, πα-
ρακ. κέκριμαι - a judeca

κρίσις, εως [κρίση] (ή)
ούσ. - judecată

κρήτωρ, ορος [κρήτο-
ρας] (ό) ούσ. - ctitor

κτίζω [χτιζω] ρ. μελλ
κτίσω. άόρ. έκτίσω. παρακ.
έκτικα (κακτικα), παθ. μέλλ.
κτισθήσομαι. άόρ. έκτίσ-
θην. παρακ. έκτισμαι - a
zidi

κτίσας - μετοχή, άόρ.,
αρσ., έν., ένεργ., βλ. κτίζω

κτίσις, εως [κτίση] (ή)
ούσ. - făptură, zidire

κυέω - ώ ρ. παρακ.
εκύουν. μελλ. κυήσω και
κυήσομαι, άόρ. εκύησα,
παρακ. κεκυηκα, παθ.
μέλλ. κυηθήσομαι, άόρ.
εκυήθην, παρακ. κεκυημαι
- a zine la sîn, a fi însărcina-
tă, a naște

κυησασα - μετοχή, ά-
ορ., θηλ., έν., ένεργ., βλ.
κυέω - ω

κυκλος, ου (ό) ούσ. -
cere

κυκλωω - ώ [κυκλώνω]
ρ. - a încotjura

κυριακή, ης (ή) ούσ. -
duminică

Κύριλλος, ου (ό) -
Chiril

κύριος, ία, ίον έπίθ. - 1.
principal 2. care este stăpîn

κύριος, ου (ό) ούσ. -
domn, stăpîn; Κυριος - Dom-
nui Dumnezeu

Κύρος, ου (ό) - Chir

Κωνσταντινούπολις,
εως

[Κωνσταντινουπολη] (ή)
- Constantinopole

Λ

λάβετε - προστακτ., άόρ.
2, πρόσ. 2, πληθ., ένεργ.,
βλ. λαμβάνω

λαβων (αρχ.) - μετοχή,
άόρ. 2, άρσ., έν., ένεργ., βλ.
λαμβάνω

λαλέω - ώ ρ. - a grăi, a
vorbi

λαλήσαν - μετοχή,
άόρ., ουδ., έν., ένεργ., βλ.
λαλέω - ω

λαμβάνω [λαβαίνω] ρ.
μέλλ. λήψομαι, άόρ. έλα-
βον, παρακ. είληφα, παθ.
μέλλ. ληφθήσομαι, άόρ.
έληφθην, παρακ. είλημμαι
- a primi, a lua

λαμπάς, άδος [λαμπά-
δα] (ή) ούσ. - lumina-re, fă-
che

λαμπρός, α, όν [λαμ-
πρός, ή, ό] έπίθ. - strălu-
citor

λαμπρότης, ητος [λαμ-
πρότητα] (ή) ούσ. - strălu-
cire, splendoare

λαός, ου (ό) ούσ. -
popor

λατρεία, ας (ή) ούσ. -
slujbă, adora-re

λατρεύω ρ. - a adora, a
sluji (lui Dumnezeu)

λάτρις, ιος (ό) = λα-
τρευτής, ου (ό) ούσ. - ado-
rator, închinător

λέγω [λέω] (αρχ.) ρ.
μέλλ. έρώ, άόρ. 2 είπον,
παρακ. είρηκα, παθ. μέλλ.
λεχθήσομαι - ρηθήσομαι,
άόρ. έλεχθην - έρρήθην,
παρακ. είρημαι - λελεγμαι
- a spune, a zice

<p>λειτουργίω - ω ρ. - a săvîrși o slujbă religioasă, a sluji, a liturghisi</p> <p>λειτουργία, ας (ή) ούσ. - Liturghie, slujbă</p> <p>λειτουργικός, ή, όν έπιθ. - liturgic</p> <p>λειτουργός, ού (ό) ούσ. - preot, slujitor</p> <p>λειτουργός ού (ό) ούσ. - iilhar</p> <p>λιτή, ής (ή) ούσ. - rugăciune, liiie (rugăciune care se face în pro-naos)</p> <p>λογικός, ή, όν έπιθ. - duhovniceasc</p> <p>λογισμός, ού (ό) ούσ. - cuget</p> <p>λόγος, ου (ό) ούσ. - cuvînt, vorbă; Λόγος, ου - Cuvîntul lui Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu</p>	<p>λόγος, ης (ή) ούσ. - corpie (curtas folosit la Prot. comedie), lance</p> <p>λοικός, ή, όν έπιθ. - celălalt</p> <p>λουτρόν, ού (τό) ούσ. - baie</p> <p>λύσις, εως [λύση] (ή) ούσ. - dezlegare, izbăvire</p> <p>λυτρόω - ώ [λυτρώνω] ρ. παρατ. έλύτρουν, μέλλ. λυτρώσω, άορ. έλύτρωσα, παθ. μέλλ. λυτρωθήσομαι, άορ. έλυτρωθήην, παρακ. λελυτρωμαι - a izbăvi, a elibera</p> <p>λυτρώσαι - προστακτ. άορ., πρόσ. 2, έν., μέσ., βλ. λυτρώω - ώ</p> <p>λυτρωτής, ού (ό) ούσ. - izbăvitor, mîscuipărător eilbetator; ο Λυτρωτής - Mîntuitorul Hristos</p>
---	---

M

<p>μαθήσομαι (άρχ.) - όριστ., μέλλ., πρόσ. 1, έν., βλ. μανθάνω</p> <p>μαθητής, ού (ό) ούσ. - ucenic</p> <p>μακαρίζω ρ. μέλλ. μακαρίσω - μακιριώ, άορ. έμακάρισα, παθ. μέλλ. μακαρισθήσομαι, άορ. έμακαρίσθην, παρακ. μεμακάρισμαι - a fericii, a felicita, a socoti fericit</p> <p>μακάριος, α, ον έπιθ. - fericit</p> <p>μακαρισμός, ού (ό) ούσ. - fericire (evangelică)</p> <p>μακροημερεύω ρ. - a trăi zile multe, a avea o viață lungă</p> <p>μακρόθυμος, ον [μακροθυμός, η, ο] έπιθ. - in-</p>	<p>delung răbdător, care are multă răbdare</p> <p>μακροτης, τητος [μακρότητα] (ή) ούσ. - lungime</p> <p>μακρύνω ρ. παθ. παρακ. μεμάκρυσμαι - a depăși, a îndepărta</p> <p>μάλλον έπιρρ. - mai mult</p> <p>μαρτύριον [μαρτυρία] ρ. μέλλ. μαθησομαι, άορ. 2 έμαθον, παρακ. μεμάθηκα - a învăța</p> <p>Μαρία, ας (ή) - Maria</p> <p>μαρτυρέω - ώ ρ. - a mărturisi</p> <p>μαρτυρία, ας (ή) ούσ. - mărturie, mărturisire</p> <p>μάρτυς, υρος [μάρτυρας] (ό, ή) ούσ. - martir, mucenic</p> <p>με - προσωπ. άντων., πρόσ. 1, έν., αίτ., βλ. έγω</p>
---	--

μεγαλοπρεπής, ες επίθ.
- mārei, magnific. de mare
cuvinișă

μεγαλυνώ ρ. άόρ. εμε-
γίλυνα, παθ. άόρ. έμεγα-
λυνθην - a māri, a slāvi, a
lāuda

Μεγαλυνάριον, ου (τό)
ουσ. - imn în cinstea Sfintei
Fecioare (Axionul; Cuvine-se
cu adevărul)

μέγας, μεγάλη, μέγα
[μεγάλος, η, ο], επίθ. -
mare

μελίξω ρ. μέλλ. μελιώ,
εμελίσα, παθ. παρακ. με-
μελισμαι - a sfârșita, a dez-
membra

μέλισσον - προστακτ.,
άόρ., πρόσ. 2. έν., ένεργ.,
βλ. μελίζω

μέλλον, οντος (τό) ούσ.
- viitor

μέλλω ρ. μέλλ. μελή-
σω, άόρ. εμελλησα - a fi pe
r punctul de, a veni

μέλλων, μέλλουσα, μέλ-
λον - μετοχή, ενεστ., έ-
νεργ., < μέλλω

μέλος, ους (τό) ούσ. - 1.
membru (al corpului), mădu-
lar; 2. membru al frazei mu-
zicale, melodie, cîntec

μεμαρτύρηκε - όριστ.,
παρακ., πρόσ. 3. έν., ένεργ.,
βλ. μαρτυρέω - ω

μέριμνα, ης (ή) ούσ. -
grijă

μερίς, μερίδος [μερίδα]
(ή) ούσ. - parte, bucată

μέρος, ους (τό) ούσ. -
parte, latură

μέχρι πρόθ. - pînă la

μετα πρόθ. - cu, după

μεταβάλλω ρ. μέλλ. με-
ταβάλλω άόρ. 2. μετέβα-

λων, παρικ, μεταβέβληκα
- a preface, a schimba, a
transforma (βλ. βάλλω)

μεταβαλών - μετοχή, ά-
όρ. 2, αρσ., έν., ένεργ., βλ.
μεταβάλλω

μεταδίδωμι ρ. παρατ.
μετεδίδουν μέλλ. μεταδώ-
σω, άόρ. 2 μετεδωκα, πα-
ρακ. μεταδεδωκα - a da, a
împărtăși, a ofeți (βλ. δι-
δωμι)

μετάδος - προστακτ., ά-
όρ. 2, πρόσ. 2, έν., ένεργ.,
βλ. μεταδίδωμι

μεταδοῦναι - άπαρ., ά-
όρ. 2, ένεργ., βλ. μετα-
δίδωμι

μεταλαβειν - άπαρ., ά-
όρ. 2, ένεργ., βλ. μετα-
λαμβάνω

μεταλαμβάνω [μεταλα-
βιάνω] ρ. μέλλ. μεταλη-
ψομαι, άόρ. 2 μετελαβον.

παρακ. μετειληφα - a se
împărtăși (βλ. λαμβάνω)

μετάληψις, εως [μετά-
ληψη] (ή) ούσ. - împăr-
tășanie

μετάνοια, ας (ή) ούσ. -
rosăniță, țegrei, măianie

μετάρσιος, ον έπιθ. -
măteț, sublim

μετασχειν - άπαρ., άόρ.
2, ένεργ., βλ. μετεχω

μετελθωμεν - ύποτ., ά-
όρ. 2, πρόσ. 1, πληθ., έ-
νεργ., βλ. μετερχομαι

μετερχομαι ρ. μέλλ.
μετελευσομαι, άόρ. 2 με-
τηλθον, παρακ. μετελή-
λυθα - a petrece (viața), a-și
duce viața (βλ. ερχομαι)

μετεχω ρ. μεθεξω και
μετασχησω, άόρ. 2 μετεσ-
χον, παρακ. μετεσχηκα - a
se împărtăși (βλ. έχω)

μετουσία, ας (ή) ουσ. -
participare, împărtașiire

μή έπιρρ. - nu

μηδέ έπιρρ. - nici

μηδέποτε έπιρρ. - nicio-
dată

μηκετι έπιρρ. και συνδ
- să nu, nu.... mai mult

μηνιεί (αρχ) - όριστ.,
μέλλ., προσ. 3, έν., ενεργ.,
βλ. μηνίω

μηνίω ρ. μέλλ. μηνίσω
και μηνιω, άορ. εμήνισα -
a se minia pe cineva, a ame-
niti, a fi supărat pe cineva

μηρός, ου (ό) ουσ. -
coapsă

μητηρ, τρός (μητέρα)
(ή) ουσ. - mamă, maică; η
παναμάμη και παναχράν-
τη Μητέρα - Maica Dom-
nului

μικρός, α, όν [μικρό-
ή, ό] έπίθ. - mic

μimνήσκω (αρχ.) ρ.
μνησω, άορ. έμνησα, μέλλ.
έμνήσθην, παρακ. μεμνη-
μαι - a (-și) aminti, a pome-
ni

μισθός, ου (ό) ουσ. -
plată, răsplată

μιτρα, ας (ή) ουσ. -
cunună, diademă, mitră

Μιχαήλ, (ό) - Mihail

μνήμα, ατος (τό) ουσ. -
mormint

μνήμη, ης (ή) ουσ. -
amintire, pomenire

μνημονεύω ρ. παρακ.
έμνημόνευκα, παθ. παρακ.
έμνημόνευμαι - a aminti

μνησθής - ύποτ., άορ.,
πρόσ. 2, έν., παθ., βλ. μιμ-
νήσκω

μνηστήριον - προστακτ.,
ἀορ., πρόσ. 2, ἐν., παθ., βλ.
μνηστήσκω

μοι - προσωπ. ἀντων.,
πρόσ. 1, ἐν., δοτ. βλ. ἐγώ

μολυσμός, οὐ (ὁ) οὐσ. -
necurăție, murdărie

μοναχή, ἥς (ἡ) οὐσ. -
monahie, călugăriță

μοναχός, οὐ (ὁ) οὐσ. -
monah, călugăr

μονή, ἥς (ἡ) οὐσ. - mǎ-
năstire

μονογενής, ἐς ἐπίθ. -
unul (unicul) născut

μόνον ἐπίρρ. - numai, doar

μόνος, η, ον ἐπίθ. - sin-
gur

μόσχος, ου (ὁ) οὐσ. -
viței

μου - προσωπ. ἀντων.,
πρόσ. 1, ἐν., γεν., βλ. ἐγώ

Μύρα, ας (ἡ) καὶ Μύ-
ρα, ων (τά) - Mirele, cetate
în Licia

μυριάς, αδος {μυριά-
δα} (ἡ) οὐσ. - miriadă, zece
mii

μύρον, ου (τὸ) οὐσ. -
mir

μυσταγωγία, ας (ἡ)
οὐσ. - Jertfa Trupului și
Sîngelui Mîntuitorului sǎvir-
șită după Dumnezeiasca Li-
turghie

μυστήριον, ου (τὸ)
οὐσ. - taină

μυστικός, η, ὄν ἐπίθ. -
mistic, tainic, de taină

μυστικῶς ἐπίρρ. - in
taină, în chip tainic

Μωυσής (ὁ) - Moise

N

	Νικόλαος, ου (ό) - Ni- coiae
ναμα, ατος (τό) ούσ. - vinul Sfintei Liturghii	νιπτω ρ. μέλλ. νίψω άορ. ενίψα, παρακ. νέν- φα, παθ. άορ. ενίφθην, πα- ρακ. νένιμμαι - a spăla
ναός, ου (ό) ούσ. - bise- rică	νίψομαι - άριστ., μέλλ. πρόσ. 1. έν., μέσ. - παθ. βλ. νίπτω
νεκρός, ου (ό) ούσ. - mort	νοητός, ή, ο επίθ. - 1. uzor de înțele, inteligibil 2. înțelegător, care înțelege
νεκρός, ά, ον [νεκρός, ή, ο] επίθ. - mort	νόμος, ου (ό) ούσ. - lege
νεος, α, ον επίθ. - nou	νοσεω - ρ. - a fi bol- nav, a se îmbolnăvi
νεότης, τητος [νεότη- τα] (ή) ούσ. - tinerețe	νοσος, ου (ή) ούσ. - bo- ală
νεφρός, ου (ό) ούσ. - rinichi, rărunchi	νόπιος, ία, ιον επίθ. sudic, de miazăzi
νησος, ου (η) [τό νησί] ουσ. - insulă	νοϋς, νοϋ (ό) ούσ. minte
νήψις, εως [νήψη] (ή) ουσ. - cumpătare, moderație	νυμφη, ης [νυφη] (η) ουσ. - mireasă

νυμφίος, ου [νυμφίος] (ό) ούσ. - mire	ξηρά, ής (ή) ούσ. - us- cat, rămint
νυμφων, ώνος (ό) ούσ. - cameră nupțială	ξύλον, ου (τό) ούσ. - ar- bore, pom, lemn
νυν επίρρ. - acum, în prezent	
νύξ, νυκτός [νυχτα] (ή) ούσ. - noapte	
νύξον - προστακτ., άορ., πρόσ. 2. άν., ένεργ., βλ. νύττω	
νύττω [νύσσω] ρ. μέλλ. νύξω, άορ. ένυξα, παθ. άορ. 1 ένυχθην, άορ. 2 ένυγην, παρακ. νένυγμαι - a împunge, a înțepa	
	ό, ή, τό - όριστικό άρθρο
	όγδοος, η, ον άριθμ. - al optulea, a opta
	όδηγεω - ώ ρ. - a povă- lui, a călăuzi, a îndruma
	όδηγός, ου (ό) ούσ. - îndrumător, călăuzitor, in- drepțător
	όδοιπορέω - ώ ρ. πα- ρατ. ώδοιπόρουν, μέλλ. ό- δοιπορήσω, άορ. ώδοιπο- ρησα, παρακ. όδοιπορή- κα (ώδοιπόρηκα), παθ. πα- ρακ. ώδοιπόρημαι - a că- lători (pe uscat)

O

ώδω, άορ. ένυξα, παθ.
άορ. 1 ένυχθην, άορ. 2
ένυγην, παρακ. νένυγμαι -
a împunge, a înțepa

ὄδοιποροῦσι - μετοχη.
ενεστ., αρσ., πληθ., δοτ.,
ενεργ., βλ. ὄδοιπορεῶ - ὦ

ὄδος, οὐ (ή) οὐσ. - cale,
drum

ὄδυνη, ης (ή) οὐσ. -
durere

ὄθεν ἐπίρρ. - prin urma-
re, de aceea, așadar, pentru
aceasta

οἶδα (ἀρχ.) - a ști, a cu-
noaște

οἶδαμεν - βλ. οἶδα

οἰκειος, εἶα, εἶον ἐπίθ. -
familiar, firesc, obișnuit

οἰκειωσις, εως [οἰκειω-
ση] (η) οὐσ. - dobîndire,
familiarizare cu

οἰκω [οικῶ] ρ. παρατ.
ῶκουν, μέλλ. οἰκησω, ἀορ.
ῶκησα, παρακ. ῶκηκα,
παθ. ἀορ. ῶκήθην, παρακ.
ῶκημαι - a iocui

οἰκονομία, ας (ή) ρ.
rînduială, plan

οἶκος, ου (ὀ) οὐσ. - casă

οἰκουμένη, ης (ή) οὐσ.
- lume, univers

οἰκουμενικός, ή, ὄν ἐ-
πίθ. - ecumenic, al lumii,
care aparține lumii

οἰκτεῖρω [οικτίρω] ρ.
παρατ. ῶκτειρον, μέλλ.
οἰκτερώ, ἀορ. ῶκτειρα - a
avea îndurare, a avea milă

οἰκτηρμός, ου (ὀ) οὐσ. -
îndurare, milă, compasiune

οἰκτίρων, ὄν ἐπίθ. -
îndurător, plin de îndurare,
milostiv

οἶνος, ου (ὀ) οὐσ. - vin

ὄλλυμι ρ. παρατ. ὄλ-
λυν, μέλλ. ὄλέσω (ὀλώ-
ω), ἀορ. ὄλεσα, παρακ. ὄλώ-
λεκα, παρακ. 2 ὄλωλα,
μέσ. μέλλ. ὀλοθῆμαι, ἀορ.

ώλόμην, παθ. μέλλ. όλεσ-
θήσομαι, αόρ. ώλέσθην -
a distruge, a face să piară, a
omorî

όλος, η, ον επίθ. - tot,
întreg

όμοίως επίρρ. - la fel, în
chip asemănător

όμοιωσις, εως [όμοιω-
ση] (ή) ούσ. - asemănare

όμολογέω - ώ ρ. - a mă-
turisi

όμολογήσωμεν - ύποτ.,
αόρ., πρόσ. 1, πληθ., έ-
νεργ., βλ. όμολογέω - ώ

όμολογητής, ου (ό) ούσ.
- mărturisitor al credinței

όμόνοια, ας (ή) ούσ. -
amoniie, bună înțelegere, gînd
comun, concordie

όμοούσιος, ον [όμοού-
σιος, ια, ιο] επίθ. - deofiin-
ță, consubstanțial

όμοῦ επίρρ. - împreună

όμως σύνδ. - totuși, cu
toate acestea, dar

όνειδιζω ρ. μέλλ. όνει-
διώ - a ocărî, a insulta

όνειδίσωσιν - ύποτ., α-
όρ., πρόσ. 3, πληθ., ένεργ.,
βλ. όνειδιζω

όνομα, ατος (τό) ούσ. -
nume

όνομαζω ρ. - a numi

Όνούφριος, ου (ό) -
Onufrie

όντως - μετοχή, ένεστ.,
γεν., έν. < ών < είναι

όντως επίρρ. - cu adenvă-
rat, într-adenvăr

όπισθεν επίρρ. - în spate,
înapoi, în urmă

όπως σύνδ. - să, ca să,
pentru ca (să)

όρα - προστακτ., ένεστ.,
προσ. 2, έν., ένεργ., βλ.
όραω

όρατός, ή, όν έπιθ. - vi-
zibil, văzut

όράω (όρώ) ρ. παρατ.
εώριων, μέλλ. ύφομαι, άόρ.
2 είδον, παρακ. έόρακα
(εώρακα), παθ. μέλλ. όφ-
θησομαι, άόρ. ώφθην, πα-
ρακ. εώραμαι - a vedea

όργη, ής (ή) ούσα - minie

όργίζω ρ. παρατ. ώργι-
ζον, μέλλ. όργώ, άόρ.
ώργισα, μέσ. μέλλ. όργισθή-
σομαι, παθ. μέλλ. όργισθή-
σομαι, άόρ. ώργισθην, πα-
ρακ. ώργισμαι - a se minia,
a fi stăpînit de minie

όργιστής - υποτ., άόρ.,
πρόσ. 2, έν., παθ., βλ.
όργίζομαι

όργισθήσεται (αρχ.) -
όριστ., μέλλ., πρόσ. 3, έν.,
παθ., βλ. όργίζομαι

όρθοδοξος, ον [όρθό-
δοξος, ή, ο] έπιθ. - ortodox

όρθός, ή, όν έπιθ. - drept

όρθοτομέω - ώ ρ. - a în-
văța drept, a îndrepta, a des-
chide în linie dreaptă

όρθοτόμησον - προσ-
τακτ., άόρ., πρόσ. 2, έν.,
ένεργ., βλ. όρθοτομέω - ώ

όριζοντίως έπιρρ. - ori-
zontal

όρος, όρους (τό) ούσα -
munte; τό "Άγιον Όρος -
Sfîntul Munte Athos

όρφανός, ή, όν έπιθ. -
orfân

ός, ή, ο - άναφορ. άν-
τών. - care, ce

ὀσιότης, τητος [ὀσιό-
τητα] (ἡ) οὐσ. - cunvioșe-
nie, sfințenie, pietate

ὀσιος, ία, ιον ἐπίθ. - cu-
vios

ὀσμη, ἦς (ἡ) οὐσ. -
miros

ὄσος, η, ον ἀναφορ.
άντων. - cit, ciã, cit de
mare

ὄστις, ἦτις, ὄ, τι ἀνα-
φορ. άντων. - care

ὄταν σύνδ. - cind

ὄτι σύνδ. - că, fiindcă,
deoarece

οὐ (οὐκ, οὐχ) ἐπίρρ. - nu

ουδείς, ουδεμία, ουδεν
ἀορ. άντων. - nimeni, nimic

ουδεν άντων. - nimic
(βλ. ουδείς)

οὐράνιος, ία, ιον ἐπίθ. -
ceresc, celest

οὐρανόθεν ἐπίρρ. - din
cer, din înaltul cerului

οὐρανός, οὐ (ὄ) οὐσ. -
cer

οὐς - ἀναφορ. άντων.,
αρσ., ἐπιθ. αἰτ. < ὄς

οὔτε σύνδ. - nici

οὔτος, αὐτή, τοὔτο
(ἀρχ.) - δεικτ. άντων. - aceș-
ta, aceasta

οὕτω ἐπίρρ. - astfel, așa

οὕτως ἐπίρρ. - astfel, așa

οὐχί ἐπίρρ. - nu

ὀφειλέτης, ου (ὄ) οὐσ. -
datomic, datoric moral, cel
ce greșește, greșit (subst.)

ὀφείλημα, ατος (τὸ)
οὐσ. - datorie, datorie mo-
rală, greșeală

ὀφειλομένην - μετοχή.
ἐνεστ., θηλ., ἐν., αἰτ., μέσ. -
πιθ., βλ. ὀφείλω

ὀφείλω ρ. παρακ. ὀφείλον.
μελλ. ὀφειλήσω, ἀορ. 1 ὀφείλησα, ἀορ. 2 ὀφείλον,
παρακ. ὀφείληκα, παθ. ἀορ. ὀφειλήθην - a
datoza

ὀφθαλμός, οὐ (ὀ) οὐσ. -
ochi

ὀφονται - οριστ., μέλλ.,
προσ. 3, κληθ., βλ. ὄρω

Π

παθοντα - μετοχή, ἀορ.
2, ἀορ., ἐν. αἰτ., ἐνεργ., βλ.
πάσχω

παθος, ους (το) οὐσ. -
patimă

παιδεύω ρ. - a învăța (pe
cineva)

παιδίον, ου (το) οὐσ. -
copil, prunc; Παιδίον - Prunc
cul Iisus

παῖς, παιδός [παιδί
(τὸ)] (ὀ, ἦ) οὐσ. - copil

παλαμη, ης (ἦ) οὐσ. -
raimă

παλατιον, ου (τὸ) οὐσ.
- palat

παλιγγενεσία, ας (ἦ)
οὐσ. - naștere din nou, a
doua naștere, renaștere

πάλιν ἐπίρρ. - iar, iarăși,
din nou

παμμακάριστος (ἦ) ἐ-
πιθ. - preafericită (epitet al
Sfintei Fecioare)

παμμέγιστος, ἴστη, μέ-
γιστον (<παμ - μέγισ, ππ
- μεγάλη, πάμ - μεγα) ἐπιθ.
- măreț, urias

πανάγαθος, ον [πανά-
γαθος, η, ον] ἐπιθ. - prea
bun

παναγος, ἰα, ἰον ἐπίθ. -
prea sfint, foarte sfint

<p>παναμάμωμτος, ον επίθ. · prea nevinovat, prea curat</p> <p>πανάμωμος, ον [πανά- μωμος, η, ο] επίθ. - prea curat (bis.), foarte curat (bis.)</p> <p>πανάχραντος, ον [πα- νάχραντος, η, ο] επίθ. - prea nevinovat, foarte nevi- novat</p> <p>πανευφημος, ον επίθ. - mult lăudat, foarte lăudat, prea lăudat</p> <p>πάνσεπτος, ον [πάν- σεπτος, η, ο] επίθ. - foarte cinstit, întru totul cinstit, foarte venerat</p> <p>πάντα επίρρ. - totdeauna, mereu, oricind</p> <p>πανταχοῦ επίρρ. - pre- utîndeni, peste tot</p> <p>πάντες - αρσ., πληθ. < πᾶς</p>	<p>πάντιμος, ον επίθ. - prea cinstit</p> <p>παντοκράτωρ, ορος [παντοκράτορας] (δ) οὐσ. - atotputemic; ὁ Παντο- κράτωρ - Dumnezeu și, în mod deosebit, reprezentarea lui Hristos pe bolta bisericii</p> <p>πάντοτε [πάντα] επίρρ. - totdeauna, mereu, oricind</p> <p>πανυ επίρρ. - foarte, foarte mult</p> <p>παρά πρόθ. - de la, din, din partea</p> <p>παραγαγών - μετοχή, ἀόρ. 2, ἀρσ., ἐν., ἐνεργ., βλ. παράγω</p> <p>παραγενομενος (ἀρχ) - μετοχή, ἀόρ., ἀρσ., ἐν., βλ. παραίγνομαι</p> <p>παραίγνομαι ρ. μελλ. παραγηνήσομαι, ἀόρ. 2 πα- ρεγενόμενην, παρακ. παρα-</p>
--	---

γένονα · a veni, a sosi (βλ. γίγνομαι)

παραγω ρ. παρατ. παρήγον, μέλλ. παράξω, αορ. 2 παρήγαγον, παρακ. παρήχα · a aduce (βλ. ἄγω)

παράδεισος, ου (ὄ) ουσ. - γαι, paradīs

παραδίδαμι [παραδίδω = παραδίνω] ρ. παρατ. παρεδίδουν, μέλλ. παραδωσω, αορ. 2 παρεδωκα, παρακ. παραδέδωκα · a învăța, a vinde, a preda

παραθωμεθα · ὑποτ., αορ., πρόσ. 1, πληθ., μέσ., βλ. παραπθημι (πθημι)

παρακαλέω · ὦ ρ μέλλ. παρακαλέσω, αορ. παρεκάλεσα, παρακ. παρακέκληκα · 1. a mîngîia 2. a chema (βλ. καλέω)

παρακατατίθεμι ρ. αορ. 2 παρακαταθήσομαι, αορ. 2 παρακαταθήμη, παρακ. παρακατατίθημι · a depune

παρακατατίθεμαι ρ. αορ. 2 παρακαταθήσομαι, αορ. 2 παρακαταθήμη, παρακ. παρακατατίθημαι

παρακληθήσονται · οριστ. μέλλ. προς. 1 πείσ., παθ. βλ. παρακαλέω

παρακλήτος, ον [κυ· ο· ἀκλήτος, η, ο] ρ. αορ. 2 chemat în ajutor; ὁ Παράκλητος · Paracletul, Sfîinul Duh, βλ. παρακαλέω

πράλαβι · προστικτ. αορ. 2 πρόσλαβον, βλ. παραλαμβάνω

παραλαμβάνω [παραλαβαίνω] ρ. μέλλ. παραλήψομαι, αορ. 2 παρελα-

βον. παρακ. παρείληφα - a
rîtiți (βλ. λαμβάνω)

παραμιθία, ας (ή) ουσ.
- miñiite

παραπεσοντας - μετο-
χή, άορ. 2, αρσ., πληθ.,
αίτ., ένεργ., βλ. παρα-
πίπτω

παραπίπτω [παραπεφ-
τω] ρ. μέλλ. παραπε-
σουμαι, άορ. 2 παρέπεσον,
παρακ. παραπεπτωκα - a
cádea (βλ. πίπτω)

παραπτώμα, ατος (τό)
ουσ. - greșeală

παραστάς - μετοχή,
άορ. 2, αρσ., ένεργ., βλ.
παρίστημι

παράστασις, ειως [πα-
ράσταση] (ή) ουσ. - înfă-
țișare. prezentaie în fața cuiva

παραστήναι (άρχ) -
άπαρ., άορ. 2, ένεργ., βλ.
παρίστημι

παράσχη - ύποτ., άορ.
2, πρόσ. 3, έν., ένεργ., βλ.
παρέχω

παράσχου - προστακτ.,
άορ. 2, πρόσ. 2, έν., μέσ.,
βλ. παρέχω

παρατίθημι [παραθέ-
τω] ρ. μέλλ. παραθήσω,
άορ. παρεθηκα, παρακ.
παρατεθεικα [παρατέθη-
κα] - a oferi, a da (βλ.
τίθημι)

παρεδίδοτο - όριστ., πα-
ρατ., πρόσ. 3, έν., μέσ. -
παθ., βλ. παραδίδωμι

παρεδίδου - όριστ., πα-
ρατ., πρόσ. 3, έν., ένεργ.,
βλ. παραδίδωμι

παρέδωκας - όριστ., ά-
όρ. 2, πρόσ. 2, έν., ένεργ.,
βλ. παραδίδωμι

πάρειμι ρ. κατατ. πα-
ρήν, μέλλ. παρεσομαι - a fi
de față, a fi prezent

παρεπιδημούντων - μετοχή, ένεστ., άρσ., πληθ., γεν., ένεργ., βλ. παρεπιδημew - ω

παρεπιδημέw - ω ρ. - a locui în străinătate

παρέστη - όριστ., άόρ. 2, προσ. 3, έν., ένεργ., βλ. παρίστημι

παρεστηκασι - όριστ., παρακ., προσ. 3, πληθ., ένεργ., βλ. παρίστημι

παρέχω ρ. μέλλ. παρέξω και παρασχήσω, άόρ. 2 παρεσχον, παρακ. παρέσχηκα - a oferi, a da, a acorda, a implini (o cerere) (βλ. έχω)

παρήγαγες - όριστ., άόρ. 2, προσ. 2, έν., ένεργ., βλ. παράγω

παρθένος, ου (ή) ουσ. - fecioară; ή Παρθένος - Sfânta Fecioară

παρίστημι (παριστάνω) ρ. μέλλ. παραστήσω, άόρ. 1 παρέστησα, άόρ. 2 παρέστην, παρακ. παρήστηκα - a sta înaintea cuiva, a sta de față (βλ. ίστημι)

παροικέw - ω ρ. - a locui în străinătate (βλ. οικέw)

παροικούντων - μετοχή, ένεστ., άρσ., πληθ., γεν., ένεργ., βλ. παροικέw - ω

παροράw - ω ρ. παρατ. παρωρων, μέλλ. παρωσομαι, άόρ. 2 παρείδον, παρακ. παρεώρακα - a tece cu vederea (βλ. οράw)

παρούσης - μετοχή, ένεστ., θηλ., έν., γεν., βλ. παρών < πάρειμι

παρουσία, ας (ή) ουσ. - sosire, venire

παρησία, ας (ή) ουσ. - sinceritate, încredere

παρών - μετοχή, ένεστ.,
 άρσ., έν., βλ. πάρειμι

πάς, πᾶσα, πᾶν επίθ. -
 toti, toată, oricine, orice

παστάς, άδος [παστά-
 δα] (ή) ούσ. - locuință

Πάσχα (τό) ούσ. -
 Paștele

πάσχω ρ. μέλλ. πείσο-
 μαι, άόρ. 2 επαθον, παρακ.
 πέπονθα - a răiimi, a
 suferi, a îndura

πατέω - ώ ρ. παρατ.
 έπάτουν, μέλλ. πατήσω,
 άόρ. 1 έπάτησα, παρακ. πε-
 πάτηκα, παθ. μέλλ. πατη-
 θήσομαι, άόρ. 2 επατέθην,
 παρακ. πεπάτημαι - a căl-
 ca, a răși

πατήρ, τρός [πατέρας]
 (ό) ούσ. - tată, părinte; Πα-
 τηρ - Dumnezeu Tatăl

πατήσας - μετοχή, άόρ.,
 άρσ., έν., ενεργ., βλ. πα-
 τέω - ώ

πατριάρχης, ου (ό) ούσ.
 - patriarh

πατρικός, ή, όν επίθ. -
 părintesc

πατρίς, ίδος [πατρίδα]
 (ή) ούσ. - patrie

Παύλος, ου (ό) - Pavel

πεδάω [πεδώ] ρ. - a lega,
 a înălțați

πείθω ρ. μέλλ. πείσω,
 άόρ. 1 έπεισα, άόρ. 2
 έπιθον, παρακ. πέπεικα
 (πέποιθα), παθ. μέλλ.
 πεισθήσομαι, άόρ. 2
 έπεισθήν, παρακ. πέπεισμαι - a
 nădăjdui în, a avea incredere
 în

πεινάω - ώ ρ. παρατ.
 έπείνων, μέλλ. πεινήσω -
 πεινάσω, άόρ. 2 έπεινήσα -

ἐπέπεινασα, παρακ. πεπεινη-
κα - a plămînzî, a fi plămind

πειρασμός, ου (ὄ) ουσ.
- ispită, teptatie

πεμπτος, η, ου ἀριθμ -
a ciincilea, a cincea

πεμπω ρ. μέλλ. πέμψω,
ἀορ. ἔπεμψα, παρακ. πέ-
πομφα, παθ. μέλλ. πεμφθη-
σομαι, ἀορ. ἐπεμφθην, πα-
ρακ. πεπεμμαι - a trimite

πενθεω - ω ρ. - a plînge,
a fi intristat

πεντάς, ἀδος [πεντάδα]
(ἡ) οὐσ. - pentadă, număr
de cinci

πέντε ἀριθμ. - cinci

πεπεδημένους - μετοχή,
παρακ., πληθ., αἰτ., παθ.,
βλ. πεδάω - ω

πεποιθήμεν (ἀρχ) - ἀ-
ριστ., παρακ., πρόσ. 1,
πληθ., ἐνεργ., βλ. πείθω

πεποιθότας - μετοχή,
παρακ., ἀορ., πληθ., αἰτ.,
μέσ. - παθ., βλ. πείθω

πεποικιλμένη - μετοχή
παρακ., θηλ., ἐν., παθ., (βλ.
ποικίλλω)

περιβάλλω ρ. μέλλ. πε-
ριβαλώ. ἀορ. 2 περιεβα-
λον, παρακ. περιβεβληκα -
a îmbrăca, a împrodobi. a
înneli (βλ. βαλλω)

περιβεβλημένη - μετο-
χή, παρακ., θηλ., ἐν., παθ.,
βλ. περιβάλλω

περιεβαλε - ὀριστ., ἀορ.
2, πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ., βλ.
περιβάλλω

περιεζώσατο - ὀριστ., ἀ-
ορ., πρόσ. 3, ἐν., μέσ., βλ.
περιζώννυμι

περιεθηκε (ἀρχ) - ἀ-
ριστ., ἀορ., πρόσ. 3, ἐν.,
ἐνεργ., βλ. περιτίθημι

περιστάως, ὡσα, ὡς -
μετοχή. παρακ., ἐνεργ.,
βλ. περιστήμι

περιζώννυμι {περιζώ-
νω} ρ. μέλλ. περιζώσω.
ἀορ. περιέζωσα, παρακ.
περιέζωκα, παθ. μέλλ. πε-
ριζωσθήσομαι. ἀορ. περι-
εζώσθην, παρακ. περιε-
ζωσμαι - περιέζωμαι - a
incinge

περίζωσαι - προστακτ.,
ἀορ., πρόσ. 2, ἐν., μεσ.,
βλ. περιζώννυμι

περιστήμι ρ. μέλλ.
περιστήσω, ἀορ. 1 περιεσ-
τησα, ἀορ. 2 περιεστην,
παρακ. περιεστηκα - a fi
de fașă, a sta înainte (βλ.
ιστήμι)

περικαθαίρω ρ. μέλλ.
περικαθαρώ, ἀορ. περιε-
καθηρα, παθ. ἀορ. περιε-
καθάρθην, παρακ. περικε-

κάθαρμαι - a curăți, a puri-
fica (βλ. καθαίρω)

περικαθαριεῖ - ὀριστ.,
μέλλ., πρόσ. 3, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. περικαθαρίζω

περικαθαρίζω ρ. μέλλ.
περικαθαριῶ - a curăți, a
purifica complet (βλ. καθα-
ρίζω)

περικοπή, ἧς (ἡ) οὐσ. -
pericopă, fragment, pasaj,
extras

περιξ ἐπίρρ. και πρόσ. -
in jur, în jurul

περίοδος, ου (ή) οὐσ. -
perioadă, erocă

περιποίησης, εως [περι-
ποίηση] (ἡ) οὐσ. - răzire,
pază, îngrijire

περίστασις, εως [πε-
ρίστασι] (ἡ) οὐσ. - nenoi-
ie, nenorocire

περιπθεμενως - μετοχη,
ένεστ. αρσ., έν., μέσ., βλ.
περιτίθημι

περιτίθημι (άρχ) ρ
μέλλ. περιθησω. άόρ. περι
εθηκα. παρακ. περιτέθεικα
(περιτεθηκα) - a pune (in
jur) (βλ. τίθημι)

πεσουσαν - μετοχη, ά-
όρ. 2, πηλ. έν., αίτ., ένεργ.,
βλ. πίπτω

Πέτρος, ου (ό) - Petru

πιγάζω ρ. - a izvor

πηγή, ής (ή) ούς. - izvor

πήγνυμι (πηγνύω = πή-
ζω) ρ. μέλλ. πήξω, άόρ.
έπηξα, παθ. μέλλ. 2 πηγή-
σομαι, άόρ. 1 επέχθην,
άόρ. 2 επάγην, παρακ. πέ-
πηγμαι - a infige

πίετε - προστακτ., άόρ.
2, πρόσ. 2, άληθ. ένεργ.,
βλ. πίνω

Πιλᾶτος Πόντιος, ου (ό)
- Pilatus Pontius

πίμπλημι (άρχ.) ρ. μέλλ.
πλήσω, άόρ. έπλησα, πα-
ρακ. πέπληκα, παθ. μέλλ.
πλησθήσομαι, άόρ. έπλησ-
θην, παρακ. πέπλησμαι - a
umple

πίνω ρ. μέλλ. πίομαι και
πιούμαι, άόρ. 2 έπιον,
παρακ. πέπωκα, παθ. μέλλ.
ποθήσομαι άόρ. έπόθην,
παρακ. πέπομαι - a bea

πίπτω [πέφτω] ρ. μέλλ.
πεσούμαι, άόρ. 2 έπεσον,
παρακ. κέπτωκα - a cădea

πιστεύω ρ. - a crede

πίστις, εως [πίστη] (ή)
ούς. - credință

πιστός, ή, όν επίθ. - cre-
dincios

πλάγος, ία, ίον επίθ. -
lateral, oblic

πλάσμα. ατος (τό) ούσ
· fișă, creație

πλασσιῶ [πλάθω] ρ.
μελλ. πλάσω, άόρ. έπλα-
σα, παρακ. πεπλακα, παθ.
μελλ. πλαστήσομαι, άόρ.
επλάστην, παρακ. πέπλασ-
μαι - a crea, a zidi, a făuri

πλαστοργός. ού (ό)
ούσ· creație

πλευσι - μετοχή, έ-
νεστ., άρσ., πληθ., δοτ.,
ένεργ., βλ. πλέω

πλευρά, ᾶς (ή) ούσ· -
coastă

πλεω ρ. μελλ. πλεύσομαι
(πλευσούμαι), άόρ. έπλευ-
σα, παρακ. πέπλευκα, παθ.
άόρ. έπλευσθην, παρακ.
πέπλευσμαι - a călătóri pe
mare, a naviga

πληθος, ους (τό) ούσ· -
mulțime

πλημμελημα. ατος (τό)
ούσ· - greșeală

πλην πρόσ. και έπίρρ. -
în afară de, afară, cu excep-
ția

πλήρης, ες έπίθ. -plin

πληρώω - ᾶ ρ. - a umple,
a plini, a îndeplini

πλήρωμα, ατος (τό)
ούσ· - plinute, plenitudine

πληρώσας - μετοχή,
άόρ., άρσ., ένεργ., βλ.
πληρώω

πληρωσον - προστακτ.,
άόρ., πρόσ. 2, ένεργ.,
βλ. πληρώω - ᾶ

πλησίον έπίρρ. - aproape

πλούσιος, ία, ιον έπίθ -
bogai, roditor

* πνευμα, ατος (τό) ούσ.
- spirit, minie, duh; το
"Άγιον Πνεύμα - Sfântul
Duh

- πνευματικός, ή, όν επίθ.
· duhovnicesc
- πόθος, ου (ό) ουσ. - dor,
dorință
- ποιεω - ώ ρ. - a face
- ποιηθεντα - μετοχη. α-
ορ., αρσ., έν., αιτ., παθ.,
βλ. ποιεω - ώ
- ποίησον (αρχ.) - προσ-
τακτ., άορ., πρόσ. 2, έν.,
ενεργ., βλ. ποιεω - ώ
- ποιητής, ου (ό) ουσ. -
făcător, creator
- ποικίλλω ρ. άορ. εκοί-
κλα, παρακ. πεποικλα.
παθ. παρακ. πεκοικιλμαι -
a împodobi, a înfrumuseța
- ποίμνη, ης (ή) ουσ. -
turmă
- πολεμιος, α, ον επίθ. ·
rogivnic, inamic, adversar
- πολις, εως [πολη] (ή)
ουσ. - oraș, cetate
- πολιτεία, ης (ή) ουσ.
vieuire, viață
- πολλάκις επίρρ. ·
multe ori, adesea
- πολυελεος, ον [πολυε-
λεος, η, ο] επίθ. - mult mi-
lostiv, cu multă milă, care
are multă milă, prea milosiv
- πολύομματος, ον επίθ.
- cu mulți ochi
- πολύς, πολλη, πολυ
έπίθ. - mult, multă
- πολυφωτος, ον [πολυ-
φωτος, η, ο] επίθ. - lumi-
nos
- πονηρός, α, ό [πονη-
ρος, η, ό] επίθ. - rău, vi-
clean
- πορευω [πορευομαι] ρ.
· a umbla, a merge
- πορνη, ης (η) ουσ. - fe-
meie răcitoasă, prostituată

ποτε *ἐπιρρ.* - odinioară,
cândva

ποτήριον, ου [ποτήρι]
(τὸ) οὐσ. - potir

πους, ποδος (ὁ) [τὸ
πόδι] οὐσ. - picior

πῦρος, ον [πράος, α,
ον] *ἐπιθ.* - blind

πράοτης, ητος [πραό-
τητα] (ἡ) οὐσ. - blindețe,
bunătate

πράσσω [πράττω] ρ.
μελλ. πράξω, *ἀορ.* ἐπραξα,
παρακ. 1 πεπραχα, παρακ.
2 πεπραγα, παθ. μελλ. 1
πραχθησομαι, μελλ. 2
πραγήσομαι, *ἀορ.* 1 ἐπρά-
χθην, *ἀορ.* 2 ἐπράγην,
παρακ. πεπραγμαι - a face,
a săvârși

πράττοντες - μετοχη,
ἐνεστ., *αρσ.*, πληθ., ἐνεργ.,
βλ. πράττω

πρέπει ρ. - trebuie, se cu-
vine, este necesar

πρεποντως *ἐπιρρ.* - cum
se cuvine, după cumiiehtë, cum
trebuie

πρεσβεία, ας (ἡ) οὐσ. -
rugăciune, rugămintă, soție

πρεσβευω ρ. - a ruga

πρεσβυς, εως (ὁ) οὐσ. -
soi, rugător

πρεσβύτεριον, ου (τὸ)
οὐσ. - preoție, preoțime

πρεσβυτερος, ου (ὁ)
οὐσ. - preot

πρίν *ἐπιρρ.* - înainte, mai
înainte, odinioară

προ *ἐπιρρ.* και *πρόθ.* - în
fața, dinaintea, înaintea

προαναπαυω (*ἀρχ.*) ρ. -
a adormi (a muți) mai îna-
ainte

προαναπαυσασμένων -
μετοχή άόρ., άρσ., πληθ.,
γεν., ένεργ., βλ προανα-
παυω

πρόβατον, ου (τό) ούσ.
- οαιε

Πρόδρομος, ου (ό)
inaintemergătorul, Sfîntul Ioan
Botezătorul

προελθετε - προστακτ.,
άόρ. 2, πρόσ. 2, πληθ.,
ένεργ., βλ προερχομαι

προερχομαι ρ. μέλλ.
προελεύσομαι, άόρ. 2 προ-
ήλθον, παρακ. προελήλυ-
θα - a se retrage, a ieși (βλ.
ερχομαι)

προετοιμασία, ας (ή)
ούσ. - pregătire

προθεσις, εως [πρόθε-
ση] (ή) ούσ. - puneți înain-
te, înduiala pregătirii, pre-
gătire, proscomidie, proscomi-
diar

πρόκειμαι ρ. παρατ.
προεκείμην, μέλλ. προκεί-
σομαι - a pune înainte

προκείμενος - μετοχή,
ένεστ., άρσ., βλ προκει-
μαι

προκειμένη - μετοχή,
ένεστ., θηλ., βλ προκει-
μαι

προκοπή, ής (ή) ούσ. -
belșug, spor

προπάτωρ, ορος [προ-
πάτορας] (ό) ούσ. - stră-
mos

προπορευομαι ρ. - a
merge în fața cuiva

πρός προθ. - către, la,
spre, pentru

προσάγαγε - προστακτ.,
άόρ. 2, πρόσ. 2, έν., ένεργ.,
βλ προσάγω

προσάγειν - άπαρ., έ-
νεστ., ένεργ., βλ προσάγω

προστίγω ρ. μελλ. προσ-
ύξω, άόρ. προσήξα, άόρ. 2
προσήγαγον, παρακ. προσ-
ήχα · a aduce, a duce la
(βλ. άγω)

προσαδω ρ. μελλ. προσ-
ύσομαι, άόρ. προσήσα,
παρακ. προσήκα · a cinia
(βλ. άδω)

προσαχθέντα · μετοχή,
άόρ., ούδ., πληθ., παθ., βλ.
προσάγω

προσδεξαι · προστακτ.,
άόρ., πρόσ. 2, έν., μέσ., βλ.
προσδεχομαι

προσδεξάμενος · μετα-
χή, άόρ., άρσ., έν., μέσ.,
βλ. προσδεχομαι

προσδεχομαι ρ. · a pri-
mi (βλ. δέχομαι)

προσδοκάω · ω ρ. πα-
ρατ. προσεδόκων, μελλ.
προσδοκήσω, άόρ. προσε-

δοκήσα, παθ. άόρ. προσε-
δοκήθην · a asperia

προσεγγίζω ρ. μελλ.
προσεγγώ, άόρ. προσήγγ-
σα · a arpora, a se arpora

προσεκαλέσω · άριστ.,
άόρ., πρόσ. 2, έν., μέσ., βλ.
προσκαλέω · ω

προσελθων · μετοχή, ά-
όρ. 2, άρσ., έν., ένεργ., βλ.
προσέρχομαι

προσενεγκάντων · μετο-
χή, άόρ., πληθ., γεν., έ-
νεργ., βλ. προσφέρω

προσενεγκείν · άπαρ.,
άόρ. 2, ένεργ., βλ. προσ-
φέρω

προσενεχθήναι · άπαρ.,
άόρ., πάθ., βλ. προσφέρω

προσέρχεσθαι · άπαρ.,
ένεστ. μέσ. · παθ., βλ. προσ-
ερχομαι

προσέρχομαι ρ. μελλ.
προστέλεινομαι, άόρ. 2
προσήλθον, παρακ. προσ-
ελήλυθα - a se arproria, a
veni, a sosi (βλ. έρχομαι)

προσευχη, ης (ή) ούς. -
rugăciune

προσεχω ρ. μελλ. προσ-
ήμι, άόρ. 2 προσέσχον,
παρακ. προσεσηκα - a lua
apunte, a fi aleni (βλ. έχω)

προσηγαγον όριστ.,
άόρ. 2, πρόσ. 3, πληθ.,
ενεργ., βλ. προσαγω

προσηλώ - ώ (προση-
λώνω) ρ. παρατ. προσή-
λουν, μελλ. προσηλώσω,
άόρ. προσηλώσα, παθ.
άόρ. προσηλωθην, παρακ.
προσήλωμαι - a pironi, a
bate în cuie, a găstugi

προσηλυτος, ον [προσ-
ηλυτος, η, ο] - stră-
in, prozelit, convertit

προσηλωθείς - μετοχή
άόρ., άρσ., εν., όνομαστ.,
παθ., βλ. προσηλώ - ώ

προσθήκη, ης (ή) ούο. -
adăugare, adăugire, adaos

προσκαλεω - ώ ρ. μελλ.
προσκαλέσω, άόρ. προσ-
καλεσα, παρακ. προσ-
κληκα - a chema (βλ. κα-
λέω - ώ)

προσκολλάσθαι - απαρ.,
ένεστ., μέσ. - παθ., βλ. προσ-
κολλάω - ώ

προσκολλάω - ώ ρ. πα-
ρατ. προσεκόλλων, μελλ.
προσκολήσω, άόρ. προσ-
κόλλησα, παθ. άόρ. προσ-
εκολλήθην, παρακ. προσ-
κεκολλημαι - a lipi, a alipi,
a alasa

προσκομίζω ρ. μέλλ.
προσκομιώ, άόρ. προσεκο-
μισα, παρακ. προσκεκομι-
κα, μεσ. μελλ. προσκομι-
ούμαι, παθ., μελλ. προσκο-
μισθήσασμαι, άόρ. προσεκο

μισθην, παρακ. προσκεκο-
μισμαι - a aduce, a oferi

προσκομισθέντων - με-
τωχή, άορ., ουδ γεν., πληθ.,
παθ., βλ. προσκομίζω

προσκομμα, ατος (τό)
ουσ. - smiteală, piederă

προσκυνεω - ώ ρ. πα-
ραι. προσκύνουν, μέλλ.
προσκυνήσω, άορ. προσ-
εκύνησα (προσεκυσα), πα-
ρακ. προσκεκύνηκα, παθ.
μέλλ. προσκυνηθήσομαι,
παρακ. προσκεκύνημαι - a
inchina, a adora

προσκύνημα, ατος (τό)
ουσ. - închinare, închină-
ciune

προσκύνησις, εως {προσ-
κύνησι} (ή) ουσ. - închi-
nare, închinăciune

προσμονή, ής (ή) ουσ. -
așteptare, nădejde, speranță

προσοχή, ής (ή) ουσ. -
atenție, grijă

προσπεσείν (αρχ.) - ά-
παρ., άορ. 2, ένεργ., βλ.
προσπιπτω

προσπεσωμεν - ύποτ.,
αορ., πρόσ. 1, πληθ., έ-
νεργ., βλ. προσπιπτω

προσπιπτω ρ. μέλλ.
προσ-πεσούμαι, άορ. 2
προσεπε-σον, παρακ.
προσπέπτωκα - a cădea (a
se așunca) la picioarele cuiva
în semn de implorare (βλ.
πίπτω)

προστασία, ας (ή) ουσ.
- ocrotire

προσφέρειν (αρχ.) - ά-
παρ., ένεστ., ένεργ., βλ.
προσφέρω

προσφέρω ρ. μέλλ.
προσοίσω, άορ. 1 προσή-
νεγκα, άορ. 2 προσήνεγ-

- κον. παρακ. προσενήνοχα
- a aduce, a oferi (βλ. φέρω)
- προσφορά, ἄς (ἡ) οὐσ. -
prescură
- πρόσχες - προστακτ.,
ἀορ. 2, πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. προσεχω
- πρόσχωμεν (ἀρχ) - ὑ-
ποτ., ἀορ. 2, πρόσ. 1,
πληθ., ἐνεργ., βλ.
προσεχω
- πρόσωπον, ου (τὸ) οὐσ.
- față, chip, persoană
- προτεθέντων - μετοχή,
ἀορ., πληθ., γεν., παθ., βλ.
προτίθημι
- προτίθημι ρ. μέλλ. προ-
θησω, ἀορ. προεθηκα (προϋ-
θηκα), παρακ. προτέθεικα
(πρυτέθηκα) - a pune înain-
te (βλ. τίθημι)
- προφητης, ου (ὁ) οὐσ. -
profet, proroc
- πρωί (τὸ) οὐσ. - dimi-
neaja
- πρωτομάρτυς, υρος [πρω-
τομάρτυρας] (ὁ) οὐσ. -
primul martir, protomartir,
primul mucenic
- πρώτον ἐπιρρ. - întâi,
mai întâi
- πρώτος, η, ον αριθμ. -
primul, cel dintâi
- πταῖσμα, ατος (τὸ) οὐσ.
- greșeală, vină
- πτέρυξ, υρος [πτερυγα]
(ἡ) οὐσ. - aripă
- πτρωτός, η, ον ἐπίθ. -
înaripat
- πτωχός, η, ον ἐπίθ. -
sărac
- πύλη, ης (ἡ) οὐσ. - ușă,
poartă; αἱ Ἰσραίται Πύλαι -
ușile împărătesii (ușa din
mijloc a sfântului altar)

πῦρ, πυρός (το) οὐσ. - foc	ῥυπος, ου (ὁ) οὐσ. - murdărie
πυρός, οὐ (ὁ) οὐσ. - ιοιῖᾶ, faclă	ῥύσαι (ἀρχ.) - προσ- τακτ., ἀόρ., πρόσ. 2. ἐν., μέσ., βλ. ῥῖσι
παγων, ἄνωσ (ὁ) οὐσ. - barbă	ῥύσθειμεν (ἀρχ.) - εὐ- κτ., ἀόρ., πρόσ. 1. πληθ., παθ., βλ. ῥύω
πῶς ἐπίρρ. - cum	ῥύσθηναι - ἀπαρ., παθ., βλ. ῥύω
P	ῥύστης, ου (ὁ) οὐσ. - iz- băvitor, salvator, eliberator
ῥεῖθρον, ου (τὸ) οὐσ. - curs de apă, rîu	ρύω (ἀρχ.) ρ. παρατ. ἐρρυόμην, μελλ. ῥύσομαι, ἀόρ. ἐρρυσάμην, παθ. ἀόρ. ἐρρύσθην - a scoate din, a trage din, a izbăvi, a salva
ῥήμα, ατ ; (το) οὐσ. - cuvînt	
ῥομφαία, ας (ἡ) οὐσ. - sabie	
ρυθμίζω ρ. παρατ. ἐρ- ρυθμιζον, μελλ. ῥυθμίσω - ῥυθμίσω, ἀόρ. ἐρρυθμισα, παθ. ἀόρ. ἐρρυθμίσθην, παρακ. ἐρρυθμισμαι - a potrivii, a îndrepta, a ritma	Σ
	Σαβαωθ, (ὁ) - Savaot
	Σάββας, (ὁ) - Sava

σαλευθήσεται - όριστ.,
μελλ., πρόσ. 3, εν., παθ.,
βλ. σαλεύω

σαλευω ρ. - a clinti, a
mișca din loc

σάλπιγξ, ιγχοσ (σάλ-
πιγγα) (ή) ούσ. - trîmbiță,
goarnă, trompetă

σαρκικός, ή, όν επίθ. -
trupesc

σαρκώω - ώ [σαρκώ-
νω] ρ. - a se îngrasa

σαρκωθεντα - μετοχή,
αόρ., αρσ., έν., αίτ., παθ.,
βλ. σαρκωω - ώ

σαρκωθήναι - άπαρ.,
αόρ., παθ., βλ. σαρκώω -
ώ

σάρξ, σαρκος [σάρκα]
(ή) ούσ. - trup, carne

σαφώω - ώ [σαφηνίζω]
ρ. μελλ., σαφηνιώ, αόρ.
έσαφηνισα - a găta limpe-

de, a clarifica, a lămurii, a
explica

σε αίτ. < σύ

σεβάσμιος, ία, ίον επίθ.
- venerabil, venerat, cinsuit

σεμνός, ή, όν επίθ. -
cinsit

σεμνότης, ητος [σεμ-
νότητα] (ή) ούσ. - curăție,
dignitate, cinste

σεραφεΐμ (τό) - serafim

σημείον, ου (τό) ουσ. -
sempn

σημειώω - ώ [σημειώ-
νω] ρ. - a însemna, a nota

σήμερον [σήμερα] έπίρρ.
- astăzi, azi

σινδων, όνος (ή) [τό
σινδόνιον] ούσ. - giulgiu

Σιών (ή) - Sion

σκεπάσω ρ. μελλ. σκε-
πασω, αόρ. έσκεπασα, μεσ.

ἀορ. ἐσκεπασάμην, παθ.
μελλ. σκεπασθήσομαι, ἀ-
ορ. ἐσκεπάσθην, παρακ.
ἐσκεπασμαι - a acoregi

σκέπασσον - προστακτ.,
ἀορ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. σκεπάζω

σκεπη, ης (ἡ) οὐσ. -
aco-pegămini, adăpost

σκεπῶ ρ. - a acoregi

σκευός, σκευούς (τὸ)
οὐσ. - obiect, vas liturgic

σκηνώω - ὠ ρ. παρακ.
ἐσκήνουν, μελλ. σκηνώσω,
ἀορ. ἐσκήνωσα, παρακ.
ἐσκήνωκα, παθ. παρακ.
ἐσκήνωμαι - a sălășlui, a
pune cortul

σκήνωμα, ατος (τὸ) οὐσ.
- sălășluire, locuință, locaș

σκήνωσον - προστακτ.
ἀορ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ.,
βλ. σκηνώω - ὠ

σκιά, ας (ἡ) οὐσ. - um-
bră

σκιρτάω - ὠ ρ. παρακ.
ἐσκίρτων, μελλ. σκιρτήσω,
ἀορ. ἐσκίρτησα - a tresări,
a tresălta (de bucurie)

σκιρτήσω ρ. - a intuneca

σοί - προσωπ. ἀντων.,
πρόσ. 2, ἐν., δοτ., βλ. σύ

σός, σή, σόν (ἀρχ.)
κτητ. ἀντων., πρόσ. 2 - ai
tău, a ta

σοῦ - προσωπ. ἀντων.,
πρόσ. 2, ἐν., γεν., βλ. σύ

σοφία, ας (ἡ) οὐσ. - în-
țelepciune

σοφός, ή, ὄν επιθ. - înțe-
lept

σοφώω - ὠ (ἀρχ.) ρ. - a
face să vadă

σπήλαιον, ου [σπήλιω]
(τὸ) οὐσ. - peșteră

ἔστρεφα, παθ. μέλλ. 1 στρεφ-
θησομαι, μέλλ. 2 στραφ-
ησομαι, ἀόρ. 1 εστρεφθην.
αορ. 2 εστράφην, παρακ.
εστραμμαι - a (se) întoarce

στάμεν - ὑποτ., ἀόρ. 2.
πρόσ. 1, πληθ., ἐνεργ., βλ.
ἴστημι

στῦ - προσωπ. ἀντων.
πρόσ. 2 - τι

συγγνώμη, ης (ἡ) οὐς -
ieptare

συγκαθελώ - ὦ ρ. πα-
ρατ. συγκαθήλουν, μέλλ.
συγκαθελώσω, ἀόρ. σύγ-
καθήλωσα, παθ. ἀόρ. συγ-
καθελώθην, παρακ. συγ-
καθελωμαι - a (inipi), a baie
în cuie împreună cu cineva

συγκαθελωσον - προσ-
τακτ., ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν.,
ἐνεργ., βλ. συγκαθελώω -
ῶ

συγκάθημαι ρ. - a ședeți
împreună cu (βλ. καθημαι)

συγκαθήμενος - μετο-
χή, ἐνεστ., ἀρσ., βλ. συγ-
καθημαι

συγκαταριθμεω - ὦ ρ. -
a număra împreună cu

συγκαταριθμησυν - προσ-
τακτ., ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν.,
ἐνεργ., βλ. συγκαταριθ-
μέω - ῶ

συγκρισις, εως [συγ-
κριση] (ἡ) οὐς - asemăna-
re, comparație

συγχωρέω - ὦ ρ. παρατ.
συνεχωρουν, μέλλ. συγχο-
ρήσω, ἀόρ. συνεχώρησα,
παρακ. συγχεχώρηκα, παθ.
μέλλ. συγχωρηθήσομαι,
ἀόρ. συνεχωρηθην, πα-
ρακ. συγκεχωρημαι - a
iepta

συγχωρησις, εως [συγ-
χώρεση] (ἡ) οὐς - iertare

συγχώρησον · προσ-
τακτ., ἀόρ., πρόσ 2, εν.,
ένεργ., βλ. συγχωρέω - ὦ

συλλειτουργέω - ὦ ρ. -
a sluji împreună, a coliturgi-
ghisi

συλλειτουργός, ου (ὁ)
οὐσ. - împreună slujitor, co-
liturghisitor

συμβολίζω ρ. - a simbo-
liza

συμβολον, ου (τὸ) οὐσ
- simbol

συμπάθεια, ας (ἡ) οὐσ.
- mișă, milostivire, compăti-
mire

συμπαν, αντος (τὸ) οὐσ.
- univers, cosmos

συμπας, πασα, παν ἐ-
πιθ. - toti, întreg

σύμπλευσον · προσ-
τακτ., ἀόρ., πρόσ 2, έν.,
ένεργ., βλ. συμπλέω

συμπλέω ρ. μέλλ συμ-
πλευσομαι (συμπλευσου-
μαι). ἀόρ. συνεπλευσα,
παρτακ. συμπέπλευκα - a
păniga împreună, a călători
pe mare împreună cu cineva
(βλ. πλέω)

συμπληρω - ὦ [συμ-
πληρώνω] ρ. - a împlini
împreună (βλ. πληρω - ὦ)

συμπλήρωσις, εως [συμ-
πλήρωση] (ἡ) οὐσ. - im-
plinire, săvîrșire

συμπροσκυνέω - ὦ ρ. -
a se închina împreună cu, a
adora împreună cu (βλ.
προσκυνέω - ὦ)

συμφέρον, αντος (τὸ)
οὐσ. - folos, interes

συμφεροντα · μετοχή.
ένεστ., οὐδ., πληθ., ένεργ.,
βλ. συμφερω

συμφερω ρ. μέλλ συν-
οίσω, ἀόρ. I συνήνεγκα

ἀόρ. 2 συνήνεγκον, παρακ. συνενηνοχα - a fi de folos, a conveni (βλ. φέρω)

συμφωνεω - ὦ ρ. παρατ. συνεφωνουν, μελλ. συμφωνήσῃσι ἀόρ. συνεφωνήσα, παθ. ἀόρ. συνεφωνήθην - a fi de acord, a se înțelege, a se uni

συμφωνος, ον [συμφωνος, η, ο] επιθ. - împreună glăsuie

συναναρχος, ον επίθ. - coetern, împreună veșnic

συναπολέσης - ὑποτ., ἀόρ., πρόσ. 2, έν., ένεργ., βλ. συναπολλυμι

συναπόλλυμι (ἀρχ) ρ. παρατ. συναπώλλυν, μελλ. συναπολέσω, ἀόρ. συναπώλεσα, παρακ. συναπώλεκα, παρακ. 2 συναπόλωλα - a omori împreună cu, a face să piară împreună cu (βλ. ὀλλυμι)

συναπτή, ἡς (ή) ούσ. - ectenie, cereere

συνδεδεμενων - μετοχή, παρακ., ἀρσ., πληθ., γεν., μέσ. - παθ., βλ. συνδέω

συνδέω ρ. παρατ. συνέδουν, μελλ. συνδήσω, ἀόρ. συνεδησα, παρακ. συνδέδεκα - a lega

συνδοξαζόμενος - μετοχή, ένεστ., ἀόρ., αρσ., έν., μέσ., βλ. συνδοξάζω

συνδοξάζω ρ. - a slăvi împreună cu, a mări împreună cu (βλ. δοξάζω)

συνδρομητής, οὔ (ό) ούσ. - contribuabil

συνείδησις, εως [συνείδηση] (ή) ούσ. - cuget, conștiință

συνειδός, ότος (τό) ούσ. - conștiință

σύνεμι ρ. - a fi împreună
cu, a fi prezent

συνεισελθειν - άπαρ.,
άόρ. 2, ένεργ., βλ. συνεισ-
ερχομαι

συνεισερχομαι ρ. μέλλ.
συνεισελευσομαι, άόρ. 2
συνεισηλθον, παρακ. συν-
εισελήλυθα - a intra împre-
ună în (βλ. έρχομαι)

σύνεσις, εως [σύνεστη]
(ή) ους - pricepere, înțe-
lepciune

συνετίζω ρ. - a face în-
țeles, a înțelegi, a cumini

συνέτισον - προστακτ.,
άόρ., προσ. 2, έν., ένεργ.,
βλ. συνετίζω

συνετριψας - όριστ.,
άόρ., προσ. 2, έν., ένεργ.,
βλ. συντριβω

συνευχομαι ρ. - a se ru-
ga împreună cu cineva (βλ.
εύχομαι)

συνεχεια, ας (ή) ^{uip} -
continua, urmare

συνεχίζω ρ. - a continua,
a urma

συνθεσις, εως [συνθε-
ση] (ή) ους - alcătuire,
compunere, structură

συνήθης, ες επίθ. - obiș-
nuit

συνήθως επίρρ. - în chip
obisnuit

συνόδευσον - προσ-
τακτ., άόρ., πρόσ. 2, έν.,
ένεργ., βλ. συνοδεύω

συνοδεύω ρ. - a călători
pe uscat împreună cu cineva

συντριβή, ής (ή) ^{zdrobie} -
zdrobire

συντριβω ρ. παρακ.
συνετριβον, μέλλ. συντρι-
ψω, άόρ. συνέτριψα, πα-
ρακ. συνετριψα, παθ.
μέλλ. συντριφθήσομαι, άόρ.

1 συνειρήφθην. *ἀορ.* 2 συν-
ετρίβην. *παρακ.* συντε-
τριμμαι - a zdrobi, a strivi,
a sfârșita, a nimici

συνων - *μετοχή, ἐνεστ.,*
ἀορ., βλ. συνειμι

σφαγή. *ἥς (ῆ) οὐσ.* -
injunghiere, junghiere

σφοδρα *ἐπιρρ.* - mult,
foarte, puernic

σφραγίζω ρ. *μέλλ.*
σφραγίσω · σφραγῶ. *ἀορ.*
εσφραγισα. *παρακ.* εσφρα-
γκα. *παθ. ἀορ.* εσφραγί-
σθην. *παρακ.* εσφράγισμαι -
a binecuvînta

σφραγίς, ἴδος [σφραγί-
δα] *(ῆ) οὐσ.* - pecete

σφραγίσας · *μετοχή,*
ἀορ., ἀρσ., ἐν., ἐνεργ., βλ.
σφραγίζω

σχηματίζω ρ. *μέλλ.*
σχηματίσω - σχημαίω. *ἀορ.*
εσχημάτισα. *παθ. παρακ.*

ἐσχηματισμαι - a alcătuī, a
forma

σφίζω ρ. *παρακ.* εσφίζον.
μέλλ. σωσω. *ἀορ.* εσωσα.
παρακ. σεσωκα. *παθ. μέλλ.*
σωθήσομαι. *ἀορ.* ἐσώσθην.
παρακ. σέσωσμαι - σεσω-
μαι - a mîntui, a salva

σωθήναι - *ἀπαρ., ἀορ.,*
παθ., βλ. σφίζω

σῶμα, ατος (το) *οὐσ.* ·
trup, corp

σωματικῶς *ἐπιρρ.* · cu
(trup), trupește

σῶος, σώα, σῶον *ἐπίθ.*
teafăr, întreg, nevătămat

σωσαι - *ἀπαρ., ἀορ., ἐ-*
νεργ., βλ. σφίζω

σωτηρ, ἦρος [σωτηρας]
(ὁ) οὐσ - mîntuitor, salva-
tor, izbăvitor; ὁ Σωτήρας
(του κόσμου) - Mîntuitorul
Hristos

σωτηρία, ας (ή) ούσ. -
mîntuire, salvare, izbăvire

σωτήριοιον, ου (τὸ) ούσ.
- mîntuire

T

τάγμα, ατος (τὸ) ουσ. -
ceată, legiune

ταξίαρχης, ου (ὁ) ούσ.
- arhanghel

ταξιαρχία, ας (ή) ουσ. -
taxiarchie, unitate militară

τάξις, εως [ταξη]· (ή)
ουσ. - rînd, rang, ordine,
cînduială, rit, ritual

ταπεινός, ή, ὄν ἐπιθ. -
smerit

ταπεινοφροσύνη, ης (ή)
ουσ. - gînd smerit, modestie

ταπεινώσις, εως [τα-
πεινώση] (ή) ούσ. - sme-
tenie

ταύτην (ἀρχ) - δεικτ.
αντων., θηλ., ~~α~~, αίτ., βλ
οὗτος, αὕτη, τοῦτο

ταφεντα - μετοχή, ἀορ.,
αρσ., ἐν., αίτ., παθ., βλ.
θάπτω

τάφος, ου (ὁ) ούσ. -
mormînt, groapă

τεθανατωμένος - μετο-
χή, παρακ., ἀρσ., ἐν., μέσ.
- παθ., βλ. θανατάω

τεθνηξόμεθα - ὀριστ.,
μελλ. 2, πρόσ. 1, πληθ.,
μέσ., βλ. θνήσκω

τεθνεώτων - μετοχή, πα-
ρακ., ἀρσ., πληθ., γεν., βλ.
θνήσκω

τεκουσα - μετοχή, ἀορ.
2, θηλ., ~~α~~ ἐνεργ., βλ. τίκ-
τω

τέλειος, ία, ιον επίθ. -
desăvirgit

τελειωω - ώ ρ. - a desă-
virgi

τελευταίον επίρρ. - In
sfirșit, la urmă

τελευταίος, αία, αιον
επίθ. - ultimul, cel din urmă

τελεω - ώ ρ. παρατ. ἐτέ-
λουν, μέλλ. τελέσω (τελω),
ἀόρ. ἐτέλεσα, παρακ. τε-
τελεκα, παθ. μέλλ. τελεσ-
θήσομαι, ἀόρ. ἐτελέσ-
θην, παρακ. τετέλεσμαι -
a săvirși, a celebra

τέλος, ους (τό) ούσ. -
sfirșit

τελώνης, ου (ὸ) ούσ. -
vameș

τέρμα, ατος (τό) ούσ. -
capăt, sfirșit

τέρπου - προστακτ. ἐ-
νεστ., πρόσ. 2, ἐν., μέσ. -
παθ., βλ. τερπω

τερπω ρ. μέλλ. τερψω
αορ. ἔτερψα, παθ. μέλλ.
τερψθήσομαι, ἀόρ. ἐτέρ-
ψθην (ἐτάρψθην), ἀόρ. 2
ἐτάρπην - a se veseli, a se
desfăta

τέσσαρες, α [τέσσερα]
ἀριθμ. - patru

τεταρτος, ἄρτη, ον
ἀριθμ. - al patrulea, a patra

τετελειωμένος - μετοχη.
παρακ., ἀρσ., ἐν., μέσ. -
παθ., βλ. τελειόω - ώ

τίθεσθαι - ἀπαρ., ἐνεστ.,
μέσ. - παθ., βλ. τίθημι

τίθημι ρ. μέλλ. θήσω,
ἀόρ. ἔθηκα, παρακ. τεθει-
κα (τέθηκα) - a pune

τις, τι ἀόριστ. ἀντων. -
cineva, ceva

τίς, τί ἐρωτημ. ἀντων - cine, ce	τότε ἐπίρρ. - atunci
τίκτω ρ. μέλλ. τέξω (τέ- ξομαι), ἀορ. 2 ἔτεκον, παρακ. τέτοκα, παθ. μέλλ. τεχθήσομαι, ἀορ. ἐτέχην, παρακ. τέτεχμαι - a nasti	τόπος, ου (ὁ) οὐσ. - loc
τιμή, ἦς (ἡ) οὐσ. - cinsie, cinsure	τοκοθετέω - ὠ ρ. - a ase- za, a pune
τίμιος, ία, ιον ἐπίθ. - cinstii, venerat	τράπεζα, ἡς [τραπέζι (τὸ)] (ἡ) οὐσ. - masă
τό - ἄρθρο ουδ. γένους	τρεῖς, τρία ἀριθμ. - trei
τοινυν ἐπίρρ. - azadar, deci, într-adevăr	τρεφω ρ. μέλλ. θρέψω, ἀορ. ἐθρεψα, παρακ. τέ- τροφα (τέτραφα), παθ. μέλλ. 2 τραφήσομαι, ἀορ. 1 ἐτρέφθην, ἀορ. 2 ἐτρέ- φην, παρακ. τέθραμμαι - a hrăni
τόκος, ου (ὁ) οὐσ. - fiu	τριάς, ἄδος [τριάδα] (ἡ) οὐσ. - treime; Ἡ Ἁγία Τριάς - Sfânta Treime
τολμάν (ἀρχ) - ἀπαρ., ἐνεστ., ἐνεργ., βλ. τολμάω - ὦ	τριήμερος, ον [τριήμε- ρος, η, ο] ἐπίθ. - care du- rează trei zile, care este din ziua a treia
τολμάω - ὦ ρ. - a îndrăz- ni, a cuteza	τρικήριον, ου [τρικερι] (τὸ) οὐσ. - tricher
τομή, ἡς (ἡ) οὐσ. - tăiere, tăietură, incizie	

<p>τρεις ἐπίθρ. - de trei ori</p> <p>Τρισάγιον, ου (τό) ουσ. - trisaghion, imn în cinstea Sfintei Treimi</p> <p>τρισάγιος, α, ου ἐπίθ. - de trei ori sfint, prea sfint, foarte sfint, întrei sfint</p> <p>τρισί - ἀριθμ., δοτ., βλ. τρέις</p> <p> τρίτος, η, ου ἀριθμ. - al treilea, a treia</p> <p>τροπή, ἥς (ἡ) ἰμῖν - schimbare</p> <p>τροφή, ἥς (ἡ) ουσ. - hrană</p> <p>τρυφή, ἥς (ἡ) ουσ. - desfătare, bucurie</p> <p>τυγχάνω [τυχαίνω] ρ. μέλλ. τεύξομαι, ἀορ. 2 ἐτυχον, παρακ. τετευχηκα (τέτευχα), παθ. ἀορ. ἐτεύχ- θην, παρακ. τετευγμαι - a</p>	<p>dobîndi, a primi, a avea parte</p> <p>τυπικόν (τό) ουσ. - Tipic, rînduială a slujbelor bisericești, carte care cuprin- de rînduiala diferitelor slujbe bisericești; τὰ Τυπικά - Ti- pic, rînduielile tipiconale</p> <p>τύπος, ου (ό) ουσ. - semn</p> <p>τυραννίς, ιδος [τυραν- νίδα] (ἡ) ουσ. - tiranie</p> <p>τυφλός, η, ου ἐπίθ. - orb</p> <p>τυχής - υποστ., ἀορ. 2, πρόσ. 2, εν., ενεργ., βλ. τυγχάνω</p> <p style="text-align: center;">Υ</p> <p>ύγεια, ας (ἡ) ουσ. sănătate</p>
---	--

ὑδαρ, ὑδατος (τὸ) οὐσ.
arâ

υἱός (ὁ) οὐσ. - fiu; o
Υἱός - Fiul lui Dumnezeu,
Iisus Hristos

ὕμνω - ὦ ρ. παρατ.
ὕμνουν, μελλ. ὕμνήσω,
ἀορ. ὕμνησα, παρακ. ὕμ-
νηκα, παθ. μελλ. ὕμνη-
θήσομαι, ἀορ. ὕμνηθην,
παρακ. ὕμνημαι - a cânta

ὕμνος, ου (ὁ) οὐσ. -
cântate, imn

ὕμων (αρχ.) - προσωπ.
ἀντων., πρόσ. 2, πληθ.,
γεν.

ὑπάρχω ρ. - a fi, a exista
(βλ ἄρχω)

ὑπεδειξεν - ὀριστ., ἀορ.,
πρόσ. 3, εν., ἐνεργ., βλ.
ὑποδεικνυμι

ὑπεναντίος, ον [ὑπε-
ναντίος, α, ο] ἐπίθ. - po-
trivnic, adversar

ὑπερ πρόσ. - peñtru

ὑπεραβλέω - ὦ ρ. μελλ.

ὑπεραβλήσω, ἀορ. υπερ-
ἤθλησα, παρακ. υπερῆθ-
ληκα - a lupia peñtru

ὑπερευλογημένος, η, ον
ἐπίθ. - prea binecuvîntat

ὑπερουράνιος, ον [ὑπερ-
ουράνιος, ια, ιο] ἐπίθ. -
mai presus de ceruñi

ὑπῆρχες - ὀριστ., πα-
ρατ. πρόσ. 2, εν., ἐνεργ.,
βλ. ὑπάρχω

ὑπὸ πρόσ. - sub

ὑπογονάτιον, ου (τὸ)
οὐσ. - bederniã, nabelederni-
ã, epigonat

ὑποδείκνυμι [ὑποδεικ-
νύω = ὑποδείχνω] ρ. μελλ.
ὑποδείξω, ἀορ. ὑπεδείξα,
παρακ. ὑποδεδειγμαι - a
arãta

ὑποδεξόμενοι - μετοχή, μέλλ. ἀρσ., πληθ., μέσ., βλ. ὑποδέχομαι

ὑποδεχομαι ρ. - a primi (βλ. δέχομαι)

ὑποκάτω ἐπίρρ. και πρόθ. - dedesubti, sub

ὑποκεκλικότητας - μετοχή, παρακ., ἀρσ., πληθ., αἰτ., ἐνεργ., βλ. ὑποκλινόμεαι

ὑποκλίνομαι ρ. - a se pleca, a pleca capul, a se inclina, a se arpleca (βλ. ὑποκλίνω)

ὑποκλίνω ρ. μέλλ. ὑποκλινω, ἀορ. ὑπεκλίνα, παρακ. υποκέκλικα, παθ. μέλλ. ὑποκλιθησομαι, ἀορ. 1 ὑπεκλίθηγ (υπεκλινθηγ), ἀορ. 2 ὑπεκλίνην, παρακ. υποκεκλιμαι - a inclina, a arpleca

ὑπόλοιπος, ον [ὑπόλοιπος, η, ο] ἐπίθ. - ce izălat

ὑπομείνας - μετοχή, ἀορ., ἀρσ., ἐν., ἐνεργ., βλ. ὑπομένω

ὑπομένω ρ. παρακ. υπεμενον, μέλλ. ὑπομενώ, ἀορ. υπεμεινα, παρακ. υπομεμενηκα (υπομεμονα) - a răbda, a îndura, a suferi

ὑπτίος, ἴα, ἰον ἐπίθ. - culcat pe spate, cu fața în sus

ὑψιστος, ἴσθη, ἰστον ἐπίθ. - cel mai înalt; "Υψιστος (ὁ) οὐς. - Cel de sus, Dumnezeu

ὑψηλός, ἦ, ὄν ἐπίθ. - înalt; τὰ ὑψηλά οὐς. - cele înalte, cele cerești

ὑψηλός οὐς (τὸ) οὐς. - înălțime

ὑψόω - ὤ (ὑψάνω) ρ.
 παρατ. ὑψουν, μέλλ. ὑψώ-
 σω, ἀόρ. ὑψώσα, παθ.
 μέλλ. ὑψωθήσομαι, ἀόρ.
 ὑψώθην - a ridica, a înălța

ὑψώθητι - προστακτ.,
 ἀόρ., πρόσ. 2, εν., παθ., βλ.
 ὑψώω - ὤ

φάγετε - προστακτ., ἀόρ.
 2, πρόσ. 2, πληθ., ενεργ.,
 βλ. ἐσθίω

φαγόντες - μετοχή, ἀόρ.
 2, ἀρσ., πληθ., ενεργ., βλ.
 ἐσθίω

φανερός, ἄ, ὄν (φανε-
 ρός, ἦ, ὄ) ἐπιθ. - arătat,
 vizibil, vădit

φανερῶω - ὤ (φανερῶ-
 νω) ρ. παρατ. ἐφανέρουν,
 μέλλ. φανερῶσω, ἀορ.
 ἐφανέρωσα, παρακ. πεφα-
 νερῶσα, παθ. ἀορ. ἐφανε-
 ρώθην - a arăta, a dezvălui

φανερῶθεντα (ἀρχ.) -
 μετοχή, ἀόρ., ἀρσ., εν.,
 αἰτ., παθ., βλ. φανερῶω - ὤ

φάτνη, ἦς (ἦ) οὐσ. -
 ieste

φελώνιον, ου [φελόνι]
(το) ουσ. - felion, sfiță

φέρουσα - μετοχή, ε-
νεστ., θηλ., ένεργ., βλ.
φέρω

φέρω ρ. μέλλ. οίσω. άόρ.
1 ήνεγκα, άόρ. 2 ήνεγκον,
παρακ. ένήνοχα, παθ.
μέλλ. ένεχθήσομαι, άόρ.
ήνεχθην, παρακ. ένηνεγ-
μαι - a purta, a duce

φευγω ρ. μέλλ. φευξο-
μαι, άόρ. 2 έφυγον, παρακ.
πεφευγα, παθ. άόρ. εφευχ-
θην, παρακ. πεφυγμαι - a
fugi

φθορά, ας (ή) ούσ. -
rieire, distrugere, moarte

φιλανθρωπία, ας (ή)
ουσ. - iubire de oameni

φιλάνθρωπος, ον [φι-
λάνθρωπος, η, ο] ~~ειπίθ~~ -
iubitor de oameni

φιλευσπλαγχνος, ον [φι-
λευσπλαγχνος, η, ο] ~~ειπίθ~~.
- iubitor de milostivire

φιλημα, ατος (τό) ουσ.
- sărutare, sărut

φίλος, η, ον ~~ειπίθ~~ - drag,
iubit

φιλόχριστος, ον ~~ειπίθ~~.
iubitor de Hristos, creștin

φλεγω ρ. μέλλ. φλεξω,
άόρ. ~~φλέξα~~, παθ. άόρ. 1
~~φλέξασην~~, άόρ. 2 έφλέγην,
παρακ. πεφλεγμαι - a arde

φλεξης - ύποτ., άόρ.,
πρόσ. 2. ~~έν~~, ένεργ., βλ.
φλεγω

φλεξον - προστακτ., ά-
όρ., πρόσ. 2, έν., ένεργ., βλ.
φλεγω

φοβερός, ά, όν [φοβε-
ρός, ή, ο] ~~ειπίθ~~. - înfricoșă-
tor

φοβέω - ὦ [φοβούμαι] ρ. μέλλ. φοβήσω, ἀόρ. ἐφόβησα, παθ. μέλλ. φοβήθησμαι, ἀόρ. ἐφοβήθην, παρακ. πεφοβημαι - a se teme

φόβος, ου (ὀ) οὐσ. - frică, teamă

φρήν, φρενός [φρένα] (ή) ουσ. - gând, minte

φρίττω [φρίσσω] ρ. μέλλ. φρίξω, ἀόρ. ἐφριξα, παρακ. πέφρικα - a se înfricoșa

φρικτός, ή, ὄν ἐπιθ. - înfricoșător

φρίζον - προστακτ., ἀόρ., προσ. 2, ἐν., ἐνεργ., βλ. φριττω

φρονεω - ὦ ρ. μέλλ. φρονήσω, ἀόρ. ἐφρονησα, παρακ. πεφρόνηκα - a cugeta, a gândi

φρονούντες - μετοχή, ἐνεστ., ἀρσ., πληθ., ἐνεργ., βλ. φρονεω - ὦ

φρουρέω - ὦ ρ. παρακ. ἐφρουρουν, μέλλ. φρουρήσω, ἀόρ. ἐφρουρησα, παθ. ἀόρ. ἐφρουρήθην, παρακ. πεφρουρημαι - a păzi

φρουρησον - προστακτ., ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., βλ. φρουρέω - ὦ

φυλάξ, ἀκος [φυλάκας] (ὀ) οὐσ. - paznic, păzitor

φυλάξον - προστακτ., ἀόρ., πρόσ. 2, ἐν., ἐνεργ., βλ. φυλάττω

φυλάττω [φυλάσσω = φυλάγω] ρ. μέλλ. φυλάξω, ἀόρ. ἐφυλαξα, παρακ. πεφυλαχα (πεφυλακα), παθ. μέλλ. φυλαχθήσμαι, ἀόρ. ἐφυλάχθην, παρακ. πεφυλαγμαι - a păzi, a apăta, a păstra

φυτευω ρ. μέλλ. φυτευ-
σω. άόρ. εφυτευσα. παρακ.
πεφυτευκα - a sădi

φυτόν, ου (τό) ούσ. - ar-
bore, copac, plantă

φωνη, ης (ή) ουσ. - glas

φώς, φωτός (τό) ούσ. -
lumina

φωταγωγεω - ω ρ. - a ilu-
mina, a lumina, a aduce lu-
mină

φωταγωγοῦσα - μετοχή,
ενεστ., θηλ., έν., ένεργ., βλ.
φωταγωγιέω - ω

φωτιζου - προστακτ., έ-
νεστ., πρόσ. 2. έν., μεσ. -
παθ., βλ. φωτιζω

φωτιζώ ρ. μέλλ. φωτίσω
(φωτιώ), άόρ. έφωπισα - a
lumina, a revărsa lumina, a
străluci

φωτισμός, ου (ό) ουσ. -
luminare, iluminaie, lumina
care vine de la un astru

φώτισον - προστακτ., ά-
ορ., πρόσ. 2. έν., ένεργ., βλ.
φωτιζω

X

χαίρω [χαίρομαι] ρ.
μέλλ. χαιρήσω, άόρ. έχαι-
ρησα, παρακ. κεχάρηκα,
παθ. άόρ. 2 έχαρην, πα-
ρακ. κεχάρημαι (κέχαρ-
μαι) - a se bucura

χαμηλοφωνως έπίρρ. -
cu glas coborât, în șoapă

Χανααναία, ας (ή) ούσ.
- canaaneancă, femeie din
Canaan

χαρά, άς (ή) ούσ. -
bucurie

χαρακτήρ, ἦρος [χα-
ρακτήρας] (ὁ) οὐσ. - ca-
racter (literă), inițială

χαρακτηριστικός, ἡ, ὄν
ἐπιθ. - characteristic

χαρίζομαι [χαρίζω] ρ.
παρὰτ. ἐχαρίζομαι, μέλλ.
χαριουμαι (χαρίσομαι -
χαρισθήσομαι), ἀορ. ἐχα-
ρισάμην (ἐχαρίσθην), πα-
ρακ. κεχάρισμαι - a dăruī

χάρις, ιτος [χάρη] (ἡ)
οὐσ. - har

χάρισαι - προστακτ.,
ἀορ., πρόσ. 2. ἐν., μέσ., βλ.
χαρίζω

χαρισμα, ατος (τὸ)
οὐσ. - har, dar

χείλος, ους [χείλι] (τὸ)
οὐσ. - buză

χειρ, χειρός (ἡ) [τὸ
χερι] οὐσ. - mână

χειροτονήσαντος - με-
τοχή, ἀορ., ἀρσ., ἐν., γεν.,
ἐνεργ., βλ. χειροτονέω -
ῶ

χειροτονέω - ῶ ρ. μέλλ.
χειροτονήσω, ἀορ. ἐχειρο-
τόνησα, παρακ. κεχειρο-
τόνηκα - a hirotoni

χερουβεΐμ (τὸ) - hepu-
vim

χερουβικός, ἡ, ὄν ἐπιθ.
- heruvimic

χήρα, ας (ἡ) οὐσ. - vā-
duvă

χιλιάς, ἄδος [χιλιαδα]
(ἡ) οὐσ. - hiliadă, o mie

χιτων, ὄνος [χιτώνας]
(ὁ) οὐσ. - haină, hiton

χοός - χοῦς, χοῦ [τὸ
χῶμα, ατος] (ὁ) οὐσ. -
pământ, țărină

χορεύω ρ. μέλλ. χορεύ-
σω, ἀορ. ἐχόρευσα, παρακ.

κεχόρευκα, παθ. άόρ. έχο-
ρευθην, παρακ. κεχόρευ-
μαι - a dansa

χορηγειω - ώ ρ. μέλλ.
χορηγησω, άόρ. έχορήγη-
σα, παθ. παρακ. κεχορή-
γημαι - a da, a acorda

χορηγός, ου (ό) ούς. -
dătător, cel care dă

χορος, ου (ό) ούς. - cor,
strană (cîntăreji de la stra-
nă)

χορτάζω [χορταίνω] ρ.
μέλλ. χορτάσω - a se sătura

χορτασθήσονται - ό-
ριστ., μέλλ., πρόσ. 3,
πληθ., παθ., βλ. χορτάζω

χορτος, ου (ό) ούς. -
iarbă

χρεία, ας. (ή) ούς. -
trebuință, nevoie, necesitate

χρηματίζω (αρχ) ρ.
μέλλ. χρηματίσω (χρημα-

τιώ), άόρ. έχρηματίσα, πα-
ρακ. κεχρηματίκα, παθ.
άόρ. έχρηματίσθην, πα-
ρακ. κεχρηματίσμαι - a fi,
a se face, a deveni

χρηστότης, ητος [χρησ-
τότητα] (ή) ούς. - bunătate

χριστιανός, ου (ό) ούς.
- creștin

Χριστός (ό) - Unsul Dom-
nului, Hristos; φιλόχριστος,
ον - iubitor de Hristos

χριστος, ή, όν ~~είπ~~ -
uns, care a fost uns, care a
primit ungerea sfintă

χρίω [χρίζω] ρ. μέλλ.
χρίσω, άόρ. έχρισα, πα-
ρακ. κέχρικα, παθ. μέλλ.
χρισθήσομαι, άόρ. έχρισ-
θην, παρακ. κέχρισμαι (κε-
χρισμαι) - a unge

Χρυσόστομος (ό) - Hri-
sostomul, Sfintul Ioan Gură
de Aur

χρυσόστομος, ον *ἐπίθ.*
· cu aură de aur, efocvent,
convingător, bun orator

χώρα, ας (ή) ούς · *ιστά*

Ψ

ψάλλω ρ. μέλλ. ψαλώ,
ἀόρ. ψαλα (εψαλα), πα-
ρακ. ἔψακα - a cînta, a pros-
lávi, a psalmodia

ψαλμός, οῦ (ὁ) οὔς ·
psalm

ψευδος, ους (τὸ) οὔς ·
minciună

ψευδῶ ρ. μέλλ. ψεύσω,
ἀόρ. ψευσα, παρακ. ψευ-
κα, παθ. μέλλ. ψευσθησο-
μαι καὶ ψευσομαι, *ἀόρ.*
ἔψευσθην, παρακ. ἔψευσα-
μαι - a minți, a înșela

ψυχή, ης (ή) οὔς ·
sufler

ψυχικός, η, ον *ἐπίθ.* ·
sufletec

ψυχοφθορος, ον (ψυ-
χοφθορος, α, ο) *ἐπίθ.* ·
pierzător de sufler

Ω

ῶρα, ῶρας (ή) οὔς · margi-
ne (a vezmintului)

ᾠδὲ *ἐπίρρ.* · aici

ᾠδή, ης (ή) οὔς · cînta-
re, cîntec

ᾠκτεῖρησε · *οριστ.* *ἀόρ.*
πρόσ. 3., *ἐν.* ἔνεργ., βλ.
οἰκτεῖρω

ᾠλεσεν · *οριστ.* *ἀόρ.*
πρόσ. 3., *ἐν.* ἔνεργ., βλ.
ὄλλυμι

ᾠμος, ου (ὁ) οὔς · umăr

ᾠν · *μετοχή, ἐνεστ.* *ἀρσ.*
ἐν., βλ. εἶναι

ἰνν. - ἀναφορ. ἀντων.,
πληθ., γεν., βλ. ὄς, ἦ, ὅ

ῶρα. ας (ἡ) οὐσ. - ceas,
oră

ῶραιος, α, ον ἐπίθ. -
frumos, minunat; Ὠραῖαι
Πύλαι - uşile împărăteşti

ῶραιότης, τητος [ῶραι-
ότητα] (ἡ) ουσ. - frumu-
seje, pozoabă

ῶράριον, ου (τὸ) ουσ. -
orar (bis.), veşmint diaco-
nesc

ὡς συνδ. - ca, să, ca să,
că

ῶσαννά ἐπιφων. - osana
(strigăt de bucurie, de tri-
umf)

ὡσαυτως ἐπίρρ. - tot
aşa, la fel, asemenea

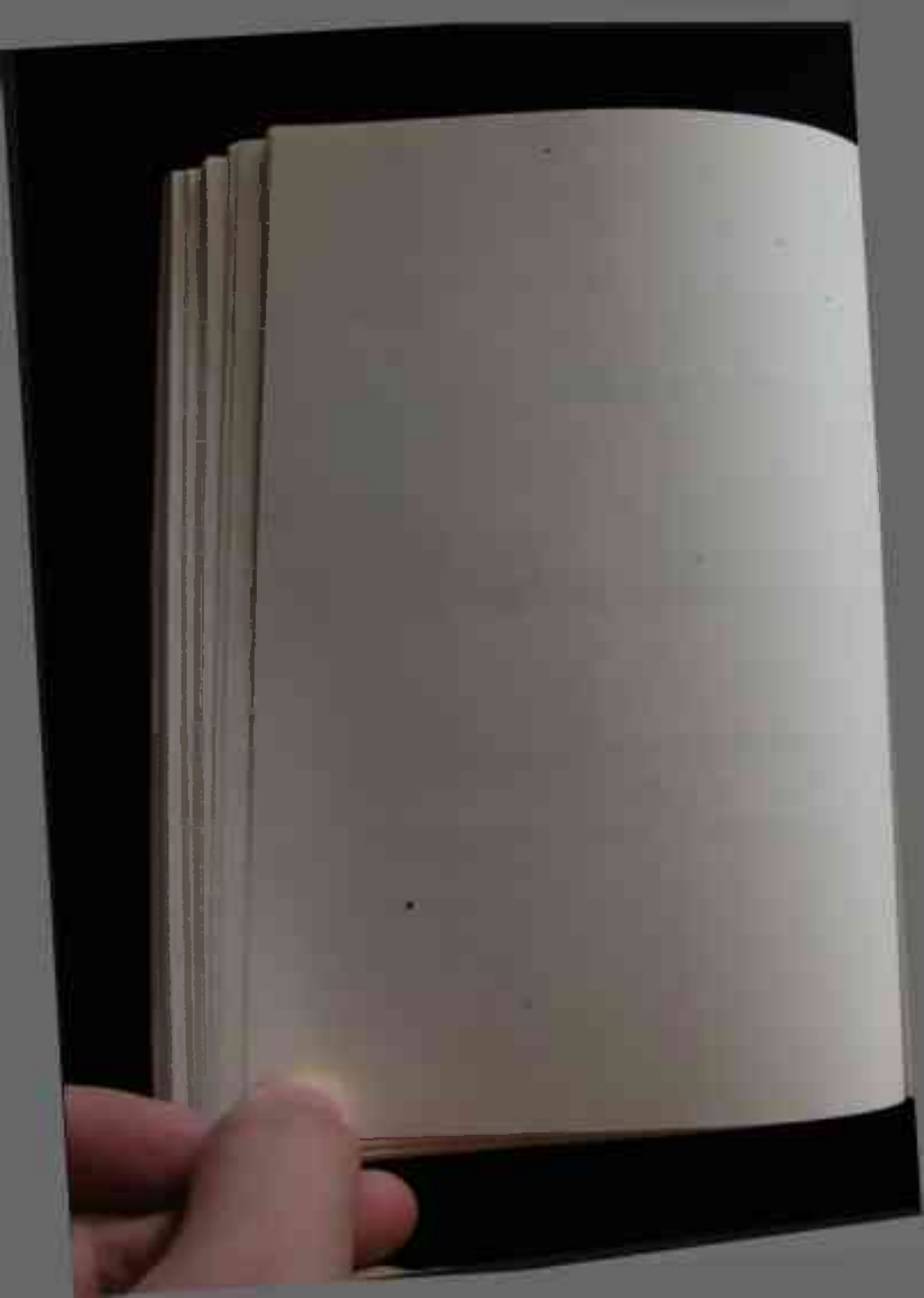
ὡσει συνδ. - ca, precum

ὡστε συνδ. - încît

DICȚIONAR ROMÂN - GREC

AL SFINTEI ŞI DUMNEZEIEŞTEI LITURGHII

A CELUI ÎNTRE SFINȚI PĂRINTELUI NOSTRU
IOAN GURĂ DE AUR
ARHIEPISCOPUL CONSTANTINOPOLULUI

A

abandona *vb. I, tranz.* - εγκαταλείπω

acela, aceea *pron. dem.* - εκείνος, η, ο

aceasta, aceea *pron. dem.* - αυτός, αυτή, τούτο

acoperămînt *s.n.* - κάλυμμα. ατος (το); σκέπη, ης (ή)

acoperi *vb. IV, tranz.* - σκεπάζω; σκεπω; καλύπτω

acord (a fi de) - συμφωνέω - ω

acorda *vb. I, tranz.* - παρέχω; χορηγέω - ω

acum *adv.* - νυν

acuză *vb. I, tranz.* - ἐλέγχω

Adam *s.m.p.* - Αδάμ (ὁ)

adaos *s.n.* - προσθήκη, ης (ή)

9150

adăugare *s.f.* - προσθήκη, ης (ή)

adăugire *s.f.* - προσθήκη, ης (ή)

2111

adesea *adv.* - πολλάκις

adevăr *s.n.* - ἀλήθεια, ης (ή)

adevărat *inverj.* - ἀμήν

adevărat, ă *adv.* - ἀληθινός, η, όν; cu adevărat - αληθώς; εκτύπως; όντως

admirabil, ă *adj.* - θαυμαστός, η, όν

(de) admirat - θαυμαστός, η, όν

adora *vb. I, tranz.* - λατρεύω; προσκυνέω - ω; a adora *impreniă cu* - συνπροσκυνέω - ω

adorare *s.f.* - λατρεία, ας
(ή)

adorator *s.m.* - λάτρης,
ιος (ό); λατρευτής, ου (ό)

adormi *vb.III, intrans.* -
κοιμάω - ω

adormi mai înainte - προ-
αναπαύω

aducător (de jertfă sau
ofrandă) *s.m.* - αφιερωτής,
ου (ό)

aduce *vb.III, tranz.* - κο-
μίζω, προσφέρω

aduce daruri - καρποφο-
ρέω - ω; προσάγω; παράγω;
προσκομίζω

aducere aminte *s.f.* - ά-
νάμνησις, εως [άνάμνη-
ση] (ή); μνήμη, ης (ή)

adunare *s.f.* - εκκλησία,
ας (ή)

adversar, ă *adj.* - πολέμι-
ος, ία, ιον, υπεναντίος, ον

Aer (acoperământul cel
mare) *s.n.* - αήρ, αέρος
[αέρας] (ό)

aer *s.n.* - αήρ, αέρος [αί-
ρας] (ό)

afară (în afară, în afară
de) *adv., loc.adv., loc.prep.*
- βέως πλήν

afirma *vb.I, reflex.* - άνα-
δεικνυμι [άναδεικνύω = άνα-
δείχνω]

afla (la distanță) *vb.I,*
refl. - απέχω

afla *vb.I, tranz.* - ευρίσκω

Agneț *s.n.* - άμνός, ου
(ό)

aici *adv.* - ενθάδε; ενταυ-
θα; ώδε

ajunge (a fi destul) *vb.*
III, intrans. - άρκεω - ω

ajunge la *vb.III, intrans.* -
καταντάω - ω

ajutor *s.n.* - βοηθός, ου
(ό, ή)

alcătuî *vb.* IV, *tranz.* -
σχηματίζω

alcătuire *s.f.* - σύνθεσις,
εως [σύνθεση] (ή)

alegere *s.f.* - εκλογή, ης
(ή); *la alegere* - κατ'έκλο-
γήν

ales, aleasă *adj.* - εκλεκ-
τος, ή, ου

(mai) ales *loc. adv.* - εξ-
αιρέτως

aliluia *interj.* - άλλη-
λουια

alipi *vb.* IV, *tranz.* - προσ-
κολλάω - ω

altar *s.n.* - βήμα, ατος
(το); θυσιαστήριον, ου (τό)

amenința *vb.* I, *tranz.* -
μηνίω

amestecare *s.f.* - ξένωσις,
εως [ένωση] (ή)

amin *interj.* - άμήν

aminte (a lua) - προσεχω

aminti *vb.* IV, *reflex.*
tranz. - μιμήσκω, μνημο-
νεύω

amintire *s.f.* - άνάμνη-
σις, εως [άνάμνηση] (ή);
μνήμη, ης (ή)

amintit veșnic *adj.* - άει-
μνηστος, ον [άείμνηστος,
η, ο]

amîndoi, două *num. col.*
- άμφότεροι, αι, α

amplu, ă *adj.* - έκτενης,
ές

amvon *s.n.* - άμβων,
ωνος [άμβωνας] (ό)

an *s.n.* - έτος, ους (τό)

anafură *s.f.* - αντίδορον,
ου (τό)

apcoră s.f. ἄγκυρα, ας
(ή)

Anna s.f. - Άννα (ή)
(mama Sfintei Fecioare)

anonim, ă adj. - άνώνυ-
μος, ον [ανώνυμος, η, ο]

antifon s.n. - άντιφωνον,
ου (τό)

antimis s.n. - άντιμήν-
σιον, ου (τό)

Antonie s.m.p. - Αντωνι-
ος, ου (ό)

apula vb.I, tranz. - αΐρω

apuză vb.I, tranz. - άνωγ-

anunța vești bune vb.I,
tranz. - ευαγγελίζω

apă s.f. ύδωρ, ύδατος
(τό)

apă (curs de) s.f. - άπο-
ρον, ου (τό)

apă caldă s.f. - ζέον,
(τό)

apăra vb.I, tranz. - άπο-
λαμβάνω, διαφυλάττω [βι-
αφυλάσσω - διαφυλάττω
φυλάττω [φυλάσσω - φυ-
λάγω]

apărare s.f. - άπολογία
(ή)

apleca vb.I, reflex., tranz.
- κλίνω; ύποκλίνω; ύποκλι-
νομαι, a se apлека άπ
cauza violenței - καταρ-
ρήγνυμι [καταρράσσω]

apoi adv. - είτα, έπειτα

apolis (bis.) s.n. - άπολι-
σις, εως [άπολυση] (ή)

apostol s.m. - άποστολό,
ου (ό)

apostolic, ă adj. - άπο-
τολικός, ή, όν

aptoare adv. - τλησίω

apropria vb.I, reflex.
προσερχομαι, προσεγγίζω;
βαδίζω

aranja vb.I, tranz. - ευτρε-
πίζω

arăta limpede vb.I, tranz.
- σαφω - ώ [σαφηνίζω]

arăta vb.I, tranz. - άνα-
δείκνυμι [άναδεικνω = ά-
ναδείχνω]; δεικνυμι [δεικ-
νω = δείχνω]; ύποδεικνυ-
μι; φανερω - ω [φανερω-
νω]

arătai, ă adj. - φανερός,
α, ου

arbore s.m. - ξύλον, ου
(τό); φυτον, ου (τό)

arde vb.III, tranz. - κατα-
φλεγω, φλέγω

argint s.n., s.m. - άργυ-
ρος, ου (ο); fătă de arginți
- άναργυρος, ον; neubire
de arginți - άφιλαργυρία,
ας (ή)

arhanghel s.m. - άρχάγγε-
λος, ου (ό); ταξιάρχης, ου
(ό)

arhidiacon s.m. - άρχιδι-
άκονος, ου (ό)

arhiepiscop s.m. - άρχιε-
πίσκοπος, ου (ό)

arhiereu s.m. - άρχιε-
ρεύς, εως [άρχιερέας] (ό)

aripă s.f. - άριπύλη, υγος
[πτέρυγα] (ή); cu șase aripi
- έξαπτέρυγος, ον

armată s.f. - στρατός, ου
(ό); στρατα, άς (ή); στρα-
τόπεδον, ου (τό)

armonie s.f. - όμόνοια,
ας (ή)

aromă s.f. - άρωμα, ατος
(τό); ευωδία, ας (ή)

articulație s.f. - αρμός,
ου (ό)

artos s.n. - άρτος, ου (ό)

arunca *vb. I, tranz.* - βάλλω 1. (a arunca în afară) - εκβάλλω 2. a arunca în - εμβάλλω 3. a arunca privirea - επιβλεπω 4. a se arunca la picioarele cuiva - προσπίπτω

ascei *s. m.* - εγκριτευτής, ού (ό)

asculta *vb. I, tranz.* - άκούω; επακούω; εισακούω

asemănare (comparație) *s. f.* - σύγκρισις, εως [σύγκριση] (ή), fără asemănare - άσυγκρίτως

asemănare *s. f.* - όμοιωσις, εως [ομοίωση] (ή)

asemănător (în chip asemănător) *adv.* - όμοίως

asemenea *adv.* - ώσαύτως

asigura *vb. I, tranz.* - άσφαλιζω

asigurare *s. f.* - έσφαλεια, ας (ή)

astăzi *adv.* - σημερον [σημερα]

astfel *adv.* - ούτω, ούτως

asa *adv.* - ούτω, ούτως

(tot) așa *loc. adv.* - ώσαύτως

asa cum *loc. conj.* - καθώς

asa să fie! - άμην

asadar *adv.* - όθεν, τοίνυν

aseza *vb. I - 1, tranz.* ανακλίνω; βάλλω; καθίστημι; τοποθετέω - ώ 2. *reflex.* ίστημι; a fi așezat - κάθηναι

aseza înainte (în față) - πρόκειμαι

asteptă *vb. I, tranz.* - άπεκδεχομαι; 2. προσδοκώώ

asteptare (nădejde) *s.f.* -
προσμανή, ης (ῆ)

Atanasie *s.m.p.* - Ἀθανά-
σιος, ου (ό)

ataşa *vb.I, tranz.* - προσ-
κολλάω - ώ

atent (a fi) - προσέχω

atenţie *s.f.* - προσοχή, ης
(ή)

Athos *s.* - Ἄθως [Ἄθω-
νας] (ό)

atinge *vb.III, tranz.* -
ἅπτω

atotputernic *s.m.* - παν-
τοκράτωρ, ορος [παντο-
κράτορας] (ό)

atribui *vb. IV, tranz.* -
ἀναφέρω

atunci *adv.* - τότε

aurit, ă *adj.* - διάχρυσος,
ον [διάχρυσος, η, ο]

autoritate *s.f.* - αρχή, ης
(ή), εξουσία, ας (ή)

auzi *vb. IV, tranz.* - ἀ-
κούω; επακούω, εισακούω

avea *vb.II, tranz.* - έχω,
κατέχω

avea (îndurare, milă) *vb.*
- οίκτιρω [οϊκτίρω]

avea dorinţă să moară
vb.II - θανατάω

avea încredere în *vb.* -
πειθω

avea parte *vb.* - τυγχάνω

Axionul *s.n.* - Μεγαλυ-
νάριον, ου (τό)

azi *adv.* - σήμερα [α-
μερα]

B

- baic *s.f.* - λουτρόν, οὐ
(τὸ)
- barhã *s.f.* - πωγων, ὠνος
(ὁ)
- bate în cuie *vb. III, tranz.*
- προσηλώω - ᾶ [προσηλω-
νω]
- bãrbat *s.m.* - ἀνὴρ, ἀν-
δρός [ἀνδρας] (ὁ)
- bea *vb. II, tranz.* - πίνω
- bederniã *s.f.* - υπογονα-
τιον, ου (τὸ)
- belșug *s.n.* - προκοπή,
ῆς (ῆ)
- Bethleem *s.* - Βηθλεεμ
(ῆ)
- bine *adv.* - καλῶς [κα-
λά]; a face bine - καλλι-
εργεῶ - ᾶ; ἀγαθύνω

bine plăcea *vb. I, tranz.*
- εὐνοῦσθαι, ᾶ

binecuvînta *vb. I, tranz.*
εὐλογεῶ - ᾶ

binecuvîntare *s.f.* - εὐλο-
γία, ας (ῆ)

binecuvîntat, ă *adj.* - εὐ-
λογητός, ῆ, ὄν; εὐλογη-
μένος, η, ον

binefacere *s.f.* - ἀνταπο-
δοσις, εως [ἀνταπόδοση]
(ῆ); εὐεργεσία, ας (ῆ)

binefăcător *s.m.* - εὐεργέ-
της, ου (ὁ)

bine primit, ă *adj.* - ευ-
προσδεκτος, ον [εὐπρόσ-
δεκτος, η, ο]

bine sporî *vb. IV, intranz.*
- κατευοδόω - ᾶ [κατευο-
δώνω]

binevenit, ă *adj.* - εὐπρο-
σδεκτος, ον [ευπροσδεκ-
τος, η, ο]

binevesti vb. IV, tranz. - ευαγγελίζω	blînd, ă adj. - πρῶος, ον [πρῶος, α, ον]
binevestitor s.m. - ευαγγε- λιστής, οῦ (ὁ)	blîndeje s.f. - κραιότης ητος [κραιότητα] (ή)
binevoi vb. IV, intrans. - εὐδοκεω - ᾧ; καταδεχομαι	boală s.f. - ἀσθένεια, ας (ή); νοσος, ου (ή)
binevoitor, oare adj. - εὐήκοος, ον; a fi binevo- itor - ἀγαθύνω	bogat, ă adj. - πλούσιος, ία, ιον
binuitor (de biruință), oare adj. - ἐπινίκιος, ιον [ἐπι- νικιος, ια, ιο]; καλλίνικος, ον [καλλίνικος, η, ο]	bolnav (a fi) - νοσέω - ω
biserică s.f. - ἐκκλησία, ας (ή); ναος, οῦ (ὁ)	botez s.n. - βάπτισμα, ατος (τό)
bisericesc, ească adj. - εκκλησιαστικός, η, ον	Botezător s.m.p. - Βαπ- τιστής, οῦ (ὁ)
blagoslovire s.f. - εὐλογί- α, ας (ή)	briu s.n. - ζώνη, ης (ή)
blama vb. I, tranz. - ἔλεγ- χῶ	bucată s.f. - μερίς, μερίδος [μερίδα] (ή)
blestem s.n. - κατάρα, ας (ή)	bucura vb. I - 1. reflex. ἀγαλλιάζω; χαίρω [χαίρο- μαι]; a se bucura mult - ἀγάλλομαι; 2. tranz. θελῶ
	bucurie s.f. - ἀγαλλίασις, εως [ἀγαλλίαση] (ή); ἀγαλ-

λίωμα, ατος (τό); εύφορο-
σύνη, ης (ή); τρυφή, ης (ή);
χαρά, ας (ή)

bun, *ă adj.* - αγαθός, ή,
όν; prea bun, *ă* (foarte
bun, *ă*) - πανάγαθος, ον

(cu) bun chip - εύσχη-
μων, ον

bună - cunință *s.f.* - ~~α~~
πρέπεια, ας (ή)

bună - plăcere *s.f.* - ~~α~~
ευαρεστική, εως [ευαρέσο-
τηση] (ή)

bună întocmire *s.f.* - ~~α~~
κρασία, ας (ή)

bună înțelegere *s.f.* - όμό-
νοια, ας (ή)

bună mireasmă *s.f.* - ευω-
δία, ας (ή)

bunăstare *s.f.* - εύσταθεια,
ας (ή)

bunătare *s.f.* - άκακία,
ας (ή); άρετή, ης (ή); άγα-

θότης, ότητος [άγαθότη-
τα] (ή); πραότης, ητος
[πραότητα] (ή); χρηστο-
της, ητος (ή)

(de) bunăvoie - εκουσίας,
α, ον (*adj.*); εκουσίως (*adv.*)

burete *s.m.* - σπόγγος, ου
(ό); a șterge cu buretele -
σπογγίζω; a șterge bine cu
buretele - άποσπογγίζω

buză *s.f.* - χείλος, ους
(τό) [χείλι]

C

ca *conj.* - ώς

ca să *conj.* - ίνα; όπως;
ώς

cale *s.f.* - όδός, ου (ή)

calm, *ă adj.* - ήρεμος, ον
[ήρεμος, η, ο]

cameră (nupțială) *s.f.* -
νυμφών, ώνος (ό)

canon *s.n.* - κανών, όνος
[κανόνας] (ό)

cap *s.n.* - κεφαλή, ης
[κεφάλι (τό)] (ή)

Capadocia *s.f.p.* - Καπ-
παδοκία, ας (ή)

capăt *s.n.* - τέρμα, ατος
(τό)

captiv, *ă adj.* - αίχμάλω-
τος, ον [αίχμάλωτος, η, ο]

caracter (*literă*) *s.n.* -
χαρακτήρ, ήρος [χαρακ-
τήρας] (ό)

caracteristic, *ă adj.* - χα-
ρακτηριστικός, η, ον

care, ce *pron.rel.* - ός, η,
ό, όστις, ήτις, ό, τι

carne *s.f.* - σάρξ, σαρκός
[σάρκα] (ή)

casă *s.f.* - οίκος, ου (ό)

castitate *s.f.* - άγνεία, ας
(ή)

catehiza *vb.I, tranz.* - κα-
τηχίζω - ~~α~~

catehumen *s.m.* - κατη-
χούμενος, ου (ό)

că *conj.* - ότι, ώς

căci *conj.* - γάρ

cădea *vb.II, intrans.* -
πίπτω [πέφτω]; παραπίτω;

a cădea la picioarele cuiva
- προσπίτω; a cădea din
cauza violenței - καταρ-
ρηγνυμι [καταρράσσω]; a
cădea în greșeală - ασ-
τοχέω - ώ; a cădea în păcat
- αμαρτάνω [άμαρταίνω]

cădelniță *s.f.* - θυμιατι-
ριον, ου (τό); θυμιατόν, ου
(τό)

călători (cu) *vb. IV, in-
tranz.* - έποχθεομαι [έπο-
χούμαι]

călători (pe mare) *vb. IV, intrans.* - πλεω; a călători pe mare împreună cu cineva - συμπλεω

călători (pe uscat) *vb. IV, intrans.* - ὁδοιπορεω - ω; a călători pe uscat împreună cu cineva - συνοδεύω

călăuzi *vb. IV, tranz.* - οδηγέω - ὠ [ὀδηγῶ]

călăuzitor *s.m.* - ὀδηγός, ου (ὁ)

călca *vb. I, intrans., tranz.* - πατέω - ὠ; a călca în picioare - καταπατέω - ὠ

căldură (*bis.*) *s.f.* - ζέον, ου (το); ζεσις, εως [ζέση] (η)

călduros (cu căldură; în chip călduros) *adv.* - θερμός

călugăr *s.m.* - μοναχός, ου (ο)

călugăriță *s.f.* - μοναχή, ης (ή)

cărbune *s.m.* - άνθρακός [άνθρακας] (ὁ)

către *prep.* - προς

căuta (cu privirea) *vb. I, intrans.* - επιβλέπω

căuta (spre) *vb. I, intrans.* - βλέπω

ceafă *s.f.* - αυχήν, ενος [αύχενας] (ὁ)

ceas *s.n.* - ὥρα, ας (ή)

ceată *s.f.* - τάγμα, ατος (τό)

celălalt, cealaltă *pron. dem.* - ἕτερος, έρα, αν; λοιτός, η, ὄν; υπόλοιπος, ον [υπόλοιπος, η, ο]

celebra (*bis.*) *vb. I, tranz.* - τελεω - ὠ; εορτάζω

celest, *ă adj.* - έπου-
ράνιος, ιον [έπουράνιος,
ια, ιο]: ουράνιος, ία, ιον

central, *ă adj.* - κεντρι-
κος, η, όν

cer *s.n.* - ουρανος, ου
(ό): din cer - άνωθεν: ουρα-
νοθεν, mai presus de cerul
- υπερουράνιος, ιον [υπερ-
ουράνιος, ια, ιο]

cerb *s.m.* - ελαφος, ου
[ελάφι (τό)] (ό, ή)

cerc *s.n.* - κυκλος, ου (ό)

cerceta (*inv., bis.*) *vb.I,*
tranz. - έπισκεπτομαι; επι-
βλέπω

cercetare (*inv., bis.*) *s.f.* -
επισκεψις, εως [επισκεψη]
(η)

cere *vb.III, tranz.* - αιτεω
- ω

cerere *s.f.* - I. αίτησις,
εως [αίτηση] (η); αίτημα.

ατος (τό) 2. άναφορά, άς
(ή) 3. (*rel.*) άησις, εως
[άηση] (ή); συνακτη, ~~ας~~
(ή)

ceresc, ească *adj.* - έπου-
ράνιος, ιον; ουράνιος, ία,
ιον

cetate *s.f.* - πόλις, εως
[πόλη] (ή)

Cezarea *s.f.p.* - Καισα-
ρεια, ας (ή)

cheltui *vb. IV, tranz.* -
δαπανάω - ω

chema *vb.I, tranz.* - έπι-
καλέω - ω; καλέω - ω;
προσκαλέω - ω; παρακα-
λέω - ω*

chemat la credință *adj.* -
κατηχούμενος, η, ον

chinonic *s.n.* - κοινανι-
κόν, ου (τό)

chiot *s.n.* - άλαγαμος,
ου (τό)

chip <i>s.n.</i> - είκων, όνος [είκονα] (ή); πρόσωπον, ου (τό)	cingătoare <i>s.f.</i> - ζώνη, (ή)
(în) chip mînunar - θαν- μαστώς	cinste <i>s.f.</i> - σεμνότη- ητος [σεμνότητα] (ή); τιμη- ής (ή)
Chir <i>s.m.p.</i> - Κύρος, ου (ό)	cinstire <i>s.f.</i> - τιμη, ής (ή)
Chiril <i>s.m.p.</i> - Κυριλλος, ου (ό)	cinstit, ă <i>adj.</i> - έντιμος ον; τίμιος, ία, ιον; σεβάσ- μιος, ία, ιον; σεμνός, ή, ον, foarte cinstit (întru totul cinstit) - πάνσεπτος, ον; prea cinstit (foarte cinstit) - πάντιμος, ον
ci <i>conj.</i> - άλλα	citeț [în., bis.] <i>s.m.</i> - ανάγνώστης, ου (ό)
cina <i>vb.I, intrans., tranz.</i> - δειπνέω - ω	citi <i>vb. IV, tranz.</i> - ανα- γνώσκω
cinci <i>num.card.</i> - πεντε; număr de cinci [pentadă] - πεντας, άδος [πενταδα] (ή)	citire <i>s.f.</i> - ανάγνωσμα ατος (τό)
(al) cincilea, (a)·cincea <i>num.ord.</i> - πέμπτος, η, ον	cititor <i>s.m.</i> - ανάγνωσ- της, ου (ό)
cine, ce <i>pron.inter.</i> - τις, τί	cîmp <i>s.n.</i> - άγρος, ου (ό)
cineva, ceva <i>pron.nehot.</i> - τις, τι	cînd <i>conj.</i> - όταν

cîndva <i>adv.</i> - ποτε	clerical, ă <i>adj.</i> - ιερατι- κος, ή, ον
cînta <i>vb.I, tranz.</i> - άδω; άνυμνέω - αι; προσάδω; υμνέω - ω; ψάλλω	climă temperată <i>s.f.</i> - ευκρασία, ας (ή)
cîntare <i>s.f.</i> - έφυμνιον, ου (τό); ύμνος, ου (ό); ωδή, ή (ή)	clini <i>vb. IV, tranz.</i> - σαλευώ
cîntat, ă <i>adj.</i> - άοίδιμος, ον	coapsă <i>s.f.</i> - σπός, ου (ό)
cîntec <i>s.n.</i> - μέλος, μέ- λους (τό); ύμη, ής (ή)	coastă <i>s.f.</i> - πλευρά, άς (ή)
cîrmuire <i>s.f.</i> - βασιλει- ον, ου (τό)	cobori <i>vb. IV, intrans., tranz.</i> - καταβαίνω [κατε- βαίνω]; κατέρχομαι; a co- bori peste - επέρχομαι
cîstiga <i>vb.I, tranz.</i> - ένα- ποτίθημι	coetern, ă <i>adj.</i> - συνά- ναρχος, ον
cît timp <i>loc. conj.</i> - έως	coliturghisi <i>vb. IV, tranz.</i> - συλλειτουργέω - ω
cît, cîtă <i>pron.neh.</i> - όσος, η, ο	coliturghisor <i>s.m.</i> - συλ- λειτουργός, ου (ό)
clar <i>adv.</i> - εύκρινώς	comandant (suprem) <i>s.m.</i> - άρχιστράτηγος, ου (ό)
clarifica <i>vb.I, tranz.</i> - σα- φώω - ώ [σαφηνίζω]	
cler <i>s.n.</i> - κλήρος, ου (ό)	

comoiară *s.f.* - θησαυρός,
ου (ό)

compasiune *s.f.* - ευσ-
πλα(γ)χνία, ως (ή) έλεος,
ους (τό); έλεημοσύνη, ης
(ή); οίκτημος, ου (ό)

compătimire *s.f.* - έλεη-
μοσύνη, ης (ή); συμπά-
θεια, ας (ή)

compătimitor, oare *adj.* -
εϋσπλα(γ)χνος, ον

completae *s.f.* - άνα-
πληρωσις, εως [αναπλη-
ρωση]

comprunere *s.f.* - σύνθε-
σις, εως [σύνθεση] (ή)

comun, ă *adj.* - κοινός,
η, όν

comuniune *s.f.* - κοινω-
νία, ας (ή)

concordie *s.f.* - όμόνοια,
ας (ή)

condac *s.n.* - κοντακιον
ου (τό)

condamnare *s.f.* - κατα-
κρισις, εως [κατακριση]
(ή); fără condamnare - ά-
κατακριτως

conduce *vb.III, tranz.* -
άρχω

conducere *s.f.* - άρχη, ης
(ή)

considera (drept) (bis.)
vb.I, tranz. - δικαιώω - ώ
[δικαιώνω]

considera vrednic *vb.I,
tranz.* - καταξιώω - ώ [κα-
ταξιώνω]

Constantinopole *s.* - Κων-
σταντινουπολις, εως [Κων-
σταντινούπολη] (ή)

consubstanțial, ă *adj.* -
όμοούσιος, ον [όμοούσιος,
ια, ον]

conștiință <i>s.f.</i> - συνείδη- σις, εως [συνείδηση] (ή); συνειδος, οτος (το)	copil <i>s.m.</i> - παῖς, παιδος ὁ, ή); παιδιον, ου (τό)
continua <i>vb. I, tranz.</i> - συνεχίζω	cor <i>s.n.</i> - χορός, ου (ὁ)
continua <i>s.f.</i> - συνεχει- α, ας (ή)	corespunzător, oare <i>adj.</i> - ανάλογος, ον [ανάλογος, η, ο]
(în) continua <i>e</i> - έφεξης	corp <i>s.n.</i> - σώμα, ατος (τό)
continuu, ă <i>adj.</i> - άκα- τάπαυστος, ον [άκατά- παυστος, η, ο]	corupt, ă <i>adj.</i> - άχρείος, ον [άχρείος, α, ο]
contra <i>prep.</i> - άντί; κατά	Cosma <i>s.m.p.</i> - Κοσμάς (ὁ)
contribuabil <i>s.m.</i> - συν- δρομητής, ου (ὁ)	cosmos <i>s.n.</i> - σύμπαν, αντος (τό)
conveni <i>vb. IV, intranz.</i> - συμφέρω	cotidian, ă <i>adj.</i> - έπι- ουσιος, ον [επουσιος, ια, ιο]; καθημερινος, ή, ον
convertit <i>s.m.</i> - προσηλυ- τος, ου (ὁ)	crea <i>vb. I, tranz.</i> - δημι- ουργέω - ω; κλάσσω [πλά- θω]
corac <i>s.m.</i> - φυτόν, ου (τό)	creator <i>s.m.</i> - ποιητής, ου (ὁ); πλαστοουργος, ου (ὁ)

creatură <i>s.f.</i> - πλάσμα. ατος (τό)	ctitor <i>s.m.</i> - κτήτωρ. ορος [κτήτορας] (ό)
crede <i>vb. III, intrans.,</i> <i>trans.</i> - πιστεύω	cu bun chip - ευσχημων, ον
credincios, oasă <i>adj.</i> - πιστός, ή, όν	cu prep. - δια; μετά
credință <i>s.f.</i> - πίστις, εως [πίστη] (ή)	cucernic, ă <i>adj.</i> - ευλα- βής, ές
creștin <i>s.m.</i> - χριστιανός, ού (ό)	cugeț <i>s.n.</i> - διάνοια, (ή); λογισμός, ου (ό); συνείδησις, εως [συνείδη- ση] (ή)
creștinesc, ească <i>adj.</i> - χριστιανός, η, όν	cugeta <i>vb. I, intrans.</i> - φρονεω - ώ
crimă <i>s.f.</i> - εγκλημα. ατος (τό)	culca <i>vb. I, trans.</i> - άνα- κλίνω
critică <i>vb. I, trans.</i> - ελέγ- χω	culcat, ă (pe spate) <i>adj.</i> - ύπτιος, ια, ιον
cruce <i>s.f.</i> - σταυρός, ου (ό)	cum (așa cum, după cum, precum) <i>conj.</i> - κα- θώς
cruciș (în cruce, în for- mă de cruce) <i>adv.</i> - σταυρο- ειδώς	cum <i>adj., conj.</i> - πώς

cum se cuvinte - προπόν-
τως

cum trebuie - προπόντως

cuminți vb. IV, tranz. -
συνετίζω

cumpătare s.f. - νήπις,
εως [νήπιη] (ή)

cunoaște vb. III, tranz. -
γνωσκω; γνωρίζω; επιγ-
νώσκω; οίδα (άρχ.)

cunoaștere s.f. - γνώσις,
εως [γνώση] (ή); επίγνωσις,
εως [επίγνωση] (ή); cunoaș-
terea Dumnezeirii - θεο-
γνωσία, ας (ή)

cunoscui (a face) - ανα-
δείκνυμι [αναδεικνύω =
αναδείχνω]; γνωρίζω

cunoștință s.f. - επίγνωσις,
εως [επίγνωκτη] (ή)

cunupă s.f. - μήτρα, ας
(ή)

curat, ă (bis.) adj. - άγ-
νός, ή, όν; άκήρατος, ον;
άμωμος, ον; άχραντος, ον;
foarte curat (bis.), prea
curat (bis.) - πανάμωμος,
ον; παναμώμητος, ον

curat, ă adj. - καθαρός,
ά, όν | καθαρός, ή, ό]

curăța vb. I, tranz. - καθα-
ρίζω; καθαίρω; περικα-
θαίρω

curăți vb. IV, tranz. - κα-
θαρίζω; περικαθαίρω; a
curăți răcatele - ίλάσκο-
μαι; a curăți sufletește - άγ-
νίζω, περικαθαίρω

curăție (morală) s.f. -
άγνεία, ας (ή); σεμνότης,
ητος [σημνότητα] (ή)

curățire s.f. - καθαρσις,
εως | κάθαρση] (ή)

curs (de apă) s.n. - ρεί-
θρον, ου (τό)

cuteza *vb. I, tranz.* - τολμάω - ω

cuveni *vb. IV, reflex.* - κρέπει

cuveniț, ă *adj.* - εύθετος, ον [εύθετος, η, ο]

(de mare) cuviință - μεγαλοπρεπής, ες

(după) cuviință *loc. adv.* - κρεποντας

cuvios, cuvioasă *adj.* - όσιος, ία, ιον

cuviosenie *s.f.* - όσιότης, ητος [όσιοτητα] (ή)

cuvîni *s.n.* - 1. λόγος, ου (ό); λόγος - *Cuvîniul lui Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu*; 2. ρήμα, ατος (τό)

D

da *vb. I, tranz.* - δίδωμι [δίδω = δίνω], μεταδίδωμι;

παρέχω; παρατίθημι; παραδίδωμι; χορηγέω - ώ, οει; care da - χορηγός, ου (ό); a da înapoi - άνταποδίδωμι; a da putere - κραταίωω -

da *conj.* - εάν, ειπερ

Damian *s.m.p.* - Δαμιανός, ου (ό)

Daniel *s.m.p.* - Δανιήλ (ό)

dansa *vb. I, tranz.* - χορεύω

dar *conj.* - αλλά

dar *s.n.* - δάρον, ου (τό); δόσις, εως [δόση] (ή); δόρημα, ατος (τό); χάρισμα, ατος (τό)

date (*înv.*) *s.f.* - δόσις, εως [δόση] (η)

dascăl *s.m.* - διδάσκαλος, ου (ό)

datora *vb. I, tranz.* - όφείλω

datorie <i>s.f.</i> - όφείλημα, ατος (τό)	dător <i>s.m.</i> - χορηγός, ού (ό)
datorie morală - όφειλη- μα. ατος (τό)	de <i>prep.</i> - από; επί, εκ; δια
datorită <i>prep.</i> - ενεκεν, ενεκα	de (din) ambele părți <i>loc.</i> <i>adv.</i> - εκατέρωθεν
datornic <i>s.m.</i> - όφειλέτης, ου (ό)	de aceea <i>loc. adv.</i> - όθεν
datornic moral <i>s.m.</i> - όφειλέτης, ου (ό)	de aici mai departe <i>loc.</i> <i>adv.</i> - έφεξής
David <i>s.m.p.</i> - Δαυίδ (ό)	de către <i>prep.</i> - επί
dăruí <i>vb. IV, tranz.</i> - άνα- λαμβάνω; δωρεά - ά [δω- ρίζω], χαρίζω	de la <i>prep.</i> - από, εκ; παρά
dător (persoană care dă) <i>s.m.</i> - δοτήρ, δοτήρος [δό- της] (ό)	de pe <i>prep.</i> - απο
dător de hinc <i>s.m.</i> - ευ- εργέτης, ου (ό)	deasupra <i>adv.</i> - άνω, επά- νω
dător de viață - ζωηφο- ρος, ον	decență <i>s.f.</i> - ευπρέπεια, ας (ή)
	deci <i>adv.</i> - τοίνυν
	decît <i>conj.</i> - ή (după un comparativ)

dedesubt <i>adv.</i> - ὑποκάτω	depărta <i>vb. I, tranz.</i> - ἀποδιώκω; μακρύνω
demn de admirație <i>adj.</i> - θαυμαστός, ή, ον	depune <i>vb. III, tranz.</i> - ἀνακλίνω; ἀποτίθημι; a depune <i>in</i> - ἐναποτίθημι
demn de milă <i>adj.</i> - ἐλεεινός, ή, ον	desăvîrși <i>vb. IV, tranz.</i> - τελειόω - ὦ
demn, ă <i>adj.</i> - ἄξιος, ία, ιον	desăvîrșit, ă <i>adj.</i> - τελειός, ία, ιον
demnitate <i>s.f.</i> - 1. ἀξιοτης, ητος [ἀξιοτητα] (ή); lipsă de demnitate - ἀναξιότης, ητος [ἀναξιοτητα] (ή); 2. σεμνότης, ητος [σεμνοτητα] (ή)	deschide <i>vb. III, tranz.</i> - ἀνοίγω; διανοίγω
deoarece <i>conj.</i> - γάρ, ὅτι	descoperi <i>vb. IV, tranz.</i> - 1. ἀποκαλύπτω; 2. εὐρίσκω
deosebită <i>adj.</i> - ὁμοούσιος, ον	descoperire <i>s.f.</i> - ἀποκάλυψις, εως [ἀποκαλυψη] (ή)
deosebit, ă <i>adj.</i> - ἴδιος, ία, ιον	desface (a desfășura) <i>vb. III, tranz.</i> - ἀπλόω - ὦ [ἀπλώνω]; ἐξαπλόω - ὦ [ἐξαπλώνω]
(în mod) deosebit <i>loc. adv.</i> - ἐξαιρετικώς	desface (în părțile componente) <i>vb. III, tranz.</i> - διαμελίζω
departe (a fi) - ἀπέχω	

desfășura <i>vb. III, tranz.</i> - ἀπλόω - ὦ [ἀπλώνω]; ἐξαπλόω - ὦ [ἐξαπλώνω]	dezlega <i>vb. I, tranz.</i> - ἀπολύω
desfăta <i>vb. I, reflex.</i> - τέρω	dezlegare <i>s.f.</i> - λύσις, εως [λύση] (ή)
desfătare <i>s.f.</i> - ἡδονή, ης (ή); τροφή, ης (ή)	dezmembra <i>vb. IV, tranz.</i> - διαμελίζω; μελίζω
despărți <i>vb. IV, tranz.</i> - διαιρέω - ὦ	dezvălui <i>vb. IV, tranz.</i> - ἀποκαλύπτω; φανερώω - ὦ [φανερώνω]
destul (a fi) - ἀρκέω - ὦ	dezvăluire <i>s.f.</i> - ἀποκάλυψις, εως [ἀποκάλυψη] (ή)
deși <i>conj.</i> - καίτοι	dezveli <i>vb. IV, tranz.</i> - ἀποκαλύπτω
deșira <i>vb. I, tranz.</i> - καταρρήγνυμι [καταρράσσω]	diacon <i>s.m.</i> - διάκονος, ου (ὅ)
deveni <i>vb.</i> - γίνομαι; χρηματίζω	diaconicon <i>s.n.</i> - συνοδικόν, οῦ (τὸ)
dezaproba <i>vb. I, tranz.</i> - ἀποδοκιμάζω	diaconie <i>s.f.</i> - διακονία, ας (ή)
dezhina <i>vb. I, tranz.</i> - διαιρέω - ὦ	diademă <i>s.f.</i> - μίτρα, ας (ή)
dezirabil, ă - ἐφελτός, ή, ον	

dicher <i>s.n.</i> · δικήρι [δικέ-ρι] (τό)	distrugere <i>s.f.</i> · ᾶς (ή)
dimineașă <i>s.f.</i> · πρωί (τό)	divin, ă <i>adj.</i> · θειο, ο ον
Dimitrie <i>s.m.p.</i> · Δημή-τριος, ου (ο)	doar <i>adv.</i> · μόνον
din cauza <i>loc.prep.</i> · ἔνε-κεν, ἔνεκα	dobîndi <i>vb. IV, tranz.</i> · εναποτίθημι; τυγχάνω
din <i>prep.</i> · ἐκ; ἐξ; παρά; din nou · αὐθις; πάλιν; din partea · παρα	dobîndire <i>s.f.</i> · οἰκείωσις εως [οἰκείωση] (ή)
dinaintea <i>prep.</i> · πρό	doctor <i>s.m.</i> · ἰατρός, ου (ὁ)
dinăuntru <i>adv.</i> · ἔσωθεν	doi <i>num.card.</i> · δύο
(cel, cea) dintîi <i>num. ord.</i> · πρῶτος, η, ον	(al) doilea, (a) doua <i>num. card.</i> · δεύτερος, ερα, ον
Diptice <i>s.n.pl.</i> · διπτυχα (τά)	doisprezece <i>num.card.</i> · δωδεκα
disc <i>s.n.</i> · δίσκος, ου (ὁ)	domn <i>s.m.</i> · δεσποτης, ου (ὁ); κύριος, ου (ὁ)
distribui <i>vb. IV, tranz.</i> · διανέμω	domni <i>vb. IV, intranz.</i> · βασιλευω; δεσποζω
distruge <i>vb. III, tranz.</i> · ἀναπρω - ᾶ; θραύω; ὀλλυμι	domnie <i>s.f.</i> · βασιλεία ας (ή); δεσποτεία, ας (ή)

doi *s.n.* - επιθυμία, ας
(η); πόθος, ου (ό)

doi vb. IV, tranz. - άγα-
πάω - ώ

doitina *s.f.* - βούλησις,
εως [βουλήση] (ή); επι-
θυμία, ας (ή); έφετόν, ου
(τό); θέλημα, ατος (τό);
πόθος, ου (ό)

doire *s.f.* - έφετόν, ου
(τό)

doit, ā *adj.* - εύπρόσ-
δεκτος, ου; έφετός, η, όν

doimi vb. IV, intranz. -
κοιμάω - ώ

doxologie - δοξολογία,
ας (ή)

drag, ā *adj.* - άγαπητος,
η, όν, φίλος, η, ου

dragoste *s.f.* - έρωας, ωτος
[έρωτας] (ό)

drept, dreapta *adj.* - 1.
δικαιος, αία, ου, a face

drept (a considera drept) -
δικαιώω - ώ; ~~δικαιώω~~ εία, ύ;
2. δεξιός, ά, όν; mina
dreapta - δεξιά, ως (ή); 3.
όρθός, ή, όν

dreptate *s.f.* - δικαιοσύ-
νη, ης (ή); εύθυτης, τητος
[ευθύτητα] (ή); κριμα,
ατος (τό) (inv.)

drum *s.n.* - όδός, ου (ή)

duce vb. III - 1. tranz.
κομίζω; φέρω, a duce in
είσφέρω, a duce la προσ-
άγω; a duce in sus ανα-
φέρω 2. reflex. άνέρχρμαι,
άπερχομαι 3. a(-și) duce
viața διαγω, μετέρχομαι

duh *s.n.* - πνεύμα, ατος
(τό); Sfintul Duh - τό "Άγ-
ον Πνεύμα

duhovnicesc, ească *adj.* -
λογικός, ή, όν; πνευματι-
κός, ή, όν

dulce *adj.* - γλυκός, εία,
υ (γλυκός, ιά, ό)

duminică *s.f.* - κυριακή,
ης (δυ)

dumnezeiesc, iască *adj.* -
θείος, α, ον

Dumnezeu *s.m.* - θεός,
ου (ό); purtător de Dum-
nezeu - θεοφόρος, ον; cu-
noașterea Dumnezeirii -
θεογνωσία, ας (ή)

după *prep.* - μετά

după aceea *loc. adv.* -
είτα, ἔπειτα

după ce *loc. conj.* - ἐπὶν

după cum *loc. conj.* -
καθώς, καθόσον

durere *s.f.* - ὀδυνη, ης
(ή), fără durere - ανώδυνος,
ον

dușman *s.m.* - εχθρός, ου
(ό)

E

ea *pron. pers.* - αυτή

Ectenia mare *s.f.* - Είκοσι-
νικά, ών (τά)

ectenie *s.f.* - ἐκτενής (ή)

ecumenic, ă *adj.* - οἰκο-
μενικός, ή, όν

Estimie *s.m.p.* - Εὐθύμια,
ου (ό)

ei *pron. pers.* - αὐτός

elibera *vb. I, tranz.* - ἀπο-
λυω; λυτρόω - ω (λυτράνω)

eliberator *s.m.* - λυτρωτής,
ου (ό)

Elisei *s.m.p.* - Ἐλισσαίος,
ου (ό)

elogiu *s.n.* - ἐγκώμιον,
ου (τό)

enoriaș *s.m.* - ένορίτης,
ου (ό)

Ephrata *s.f.p.* - Έφραθά

epigonat *s.n.* - ύπογονά-
πον, ου (τό)

episcop *s.m.* - έπίσκοπος,
ου (ό)

episcopie *s.f.* - έπισκοπή,
ης (ή)

epitrahil *s.n.* - έπιτραχή-
λιον, ου (τό)

epitrop *s.m.* - έπίτροπος,
ου (ό)

erozi *s.f.* - περίοδος, ου
(ή)

eruiza *vb.l. tranz.* - δα-
πανάω - ώ

Ermolae *s.m.* - Έρμόλαος,
ου (ό)

escorta *vb.l. tranz.* - δο-
ρυφορεύω - ώ

etern, ā *adj.* - αιώνιος,
ον [αίώνιος, ια, ιο]

eu *pron. pers.* - εγώ

• Euharistie *s.f.* - Εύχαρισ-
τία, ας (ή)

evangelic, ā *adj.* - ευαγ-
γελικός, ή, όν

Evanghelie *s.f.* - Εύαγγε-
λιον, ου (τό)

Evanghelist *s.m.* - Εύαγ-
γελιστής, ου (ό)

evidenția *vb.l. tranz.* - ά-
ναδείκνυμι [άναδεικνύω =
άναδείχνω]

evitare *s.f.* - αποτροπή,
ης (ή)

evlavie *s.f.* - ευλάβεια,
ας (ή); cu evlavie - εύσε-
βας

evlavios, oasă *adj.* - εύ-
σεβης, ες; εύλαβής, ές

(cu) excepția *loc. prep.* -
πλήν

excepțional (în mod ex-
cepțional) *adv.* - ἐξαιρετικώς

explica *vb.I, tranz.* - σα-
φώω - ὠ [σαφηνίζω]

extras *s.n.* - περικοπή,
ἦς (ῆ)

F

face *vb.III, intranz.* - δη-
μιουργεω - ὠ; ἐργάζομαι;
ποιεω - ὠ; πράττω; a se
face - γίγνομαι; a se face
(a deveni) - χρηματίζω; a
face bine - αγαθύνω, καλ-
λιεργεω - ω; a face cunos-
cut - αναδείκνυμι; γνωρί-
ζω; a face drept (bis.) -
δικαιώω - ὠ; a face înțelept
- συνετίζω; a face puter-
nic - κραταιώω - ὠ [κρα-
ταιώνω]; a face plăcere -

ευδοκew - ω; a face vied-
nic - ἀξίωω - ὠ [ἀξιώνω]; a
face să piară - ἀναιρεω -
ὠ; ὀλλυμι; a face să piară
odată cu - συναπόλλυμι; a
face să strălucească - ἐλ-
λαμπω; a face să urce -
ἀναπεμπω; a face să vadă -
σοφοῶ [σοφῶ]; a se face
om - ἐνανθρωπέω - ὠ

faclă *s.f.* - πυρσός, οὐ (ὀ)

familiar, ă *adj.* - οἰκείος,
εία, εἶον

familiarizare (cu) *s.f.* -
οἰκείωσις, εως [οἰκείωσι]
(ῆ)

faptă *s.f.* - ἔργον, ου (το)

față *s.f.* - πρόσωπον, ου
(το); a fi de față - παρειμι,
περιστημι

(în) față *loc. prep.* - προ

(în) față *loc, adv.* - ἐμ-
προσθεν

favorabil (a fi) - ἰλάσκου-
μαι; εὐίλατευω

făcător de minuni *adj.* -
θαυματουργός, ον [θαυμα-
τουργός, ή, ο]

făcător de pace *s.m.* - εὐ-
ρηνοποιός, ου (ό)

făcător de rele *s.m.* -
κακούργος, ου (ό)

făcător de viață *adj.* -
ζωοποιός, ον

făcător *s.m.* - ποιητής,
ου (ό)

făclie *s.f.* - λαμπάς, άδος
[λαμπάδα] (η)

făgădui *vb. IV, tranz.* -
επαγγελλομαι

făptură *s.f.* - κτίσις, εως
[κτιση] (ή)

fără asemănare (fără de
asemănare) *adv.* - άσυγκρί-
τως

fără condamnăre *adv.* -
ακατακρίτως

fără de arginți *adj.* - ά-
νάργυρος, ον

fără durere *adj.* - άνώδυ-
νος, ον

fără glas *adj.* - άφωνος,
ον [άφωνος, η, ο]

fără greșeală *adv.* - άπροσ-
κοπτως

fără început (fără de
început) *adj.* - άναρχος, ον

fără minciună *adv.* -
άψευδώς

fără osindă *adv.* - άκα-
ταγνώστως; άκατακριτως

fără păcat (fără de păcat)
adj. - άμωμος, ον; άμώμη-
τος, ον; άναμάρτητος, ον

fără pedeapsă *adv.* - άκα-
ταγνώστως

fără prihană (fără de prihană) *adj.* - άμαχος, ον; άμώμητος, ον, άναμώμητος, ον

fără sămîncă *adv.* - άσπόριως

fără schimbare (fără de schimbare) *adv.* - άτρέπως

fără sfîrșit (fără de sfîrșit) *adj.* - άπέραντως, ον

fără singe (fără vîrsare de singe, fără de singe) *adj.* - άναίμακτως, ον

fără ămînteală (fără de ămînteală) *adv.* - άπροσκόπτως

fără stricăciune *adv.* - άβλαβήθóρως, άναλλοιώτως

fără trup (fără de trup) *adj.* - άσώματος, ον

fără voie (fără de voie) *adj.* - άκούσιος, ιον

fără zgomot *adv.* - άκρυβος

fărădelege *s.f.* - ένομίμιας (ή)

făuri *vb.* IV, tranz. - βημιουργέω - ώ; πλάσσω [πλάθω]

fecioară *s.f.* - παρθένος, ου (ή); puturea fecioară - άειπαρθένος, ου (ή)

(la) fel *loc. adv.* - όμοίως, ώσαύτως

felicita *vb.* I, tranz. - χαίριζω

felson *s.n.* - φελώνων, ου (τό)

femeie *s.f.* - γυνή, γυναίκα - κή [γυναίκα] (ή); femeie răcătουκă (proctituată) - πόρνη, ης (ή)

ferici *vb.* IV, tranz. - χαίριζω

fericit. & adj. - μακάριος, α, ον, preafericită (epitet al Sfintei Fecioare) - παμμακάριστος (ή)

ferulitate s.f. - ευφορία, ας (ή)

fi vb. IV, intrans. - είμι [είμαι; inf. είναι]; γίνομαι, υπάρχω; χρηματίζω; a fi așezat - κάθημαι, a fi atent - προσέχω; a fi binevoitor - άγαθώνω; a fi bolnav - νοσώ - ώ; a fi chemat la credință - κατήχω; a fi de acord - συμφωνέω - ώ; a fi de lafă - πάριμαι; περιίστημι; a fi de folos - συμφέρω; a fi departe - απέχω; a fi destul - άρκέω - ώ; a fi favorabil - εύλαττεύω; ήλάσκωμαι; a fi flămînd - πεινώω [πεινώ]; a fi impresionă cu - συνειμι; a fi în dubiu - άπορέω - ώ; a fi îndurător - οίκτηίρω; a fi însărcinată - κυέω [κυώ]; a

fi însetat - διψάω - ώ [διψώ]; a fi învins - κήμαι; a fi intristat - κενθώ - ώ; a fi lipsit de - άπορέω - ώ; a fi milos (milosiv) - έλεώ - έλεώ; ήλάσκωμαι; a fi necesar - πρόκει; a fi pe punctul de - μέλλω; a fi pierdut - άπόλλυμι [άπόλλυ]; a fi prezent - πάριμαι; συνειμι; a fi suficient - άρκέω - ώ; a fi supărat pe cineva - μηνίω; a fi transportat cu - έποχέωμαι [έποχούμαι]

fiecare pron. nehot. - άπας, άπασα, άπαν; έκαστος, η, ον; fiecare din doi - έκάτερος, έρα, ερον

fiindcă conj. - γάρ; ότι

ființă s.f. - πλάσμα, ατος (εί)

firesc, firească adj. - οικείος, εία, είον

fiu <i>s.m.</i> - τοκος, ου (ὀ) υῖος, ου (ὀ)	frate <i>s.m.</i> - ἀδελφός, (ὀ)
flămind (a fi) - πεινάω [πεινώ]	frăție <i>s.f.</i> - ἀδελφότη- ητος [ἀδελφότητα] (ἡ)
flămînzî vb. IV, intrans. - πεινάω [πεινώ]	frățietate <i>s.f.</i> - ἀδελφότη- της [ἀδελφότητα] (ἡ)
floare <i>s.f.</i> - ἄνθος, ους (τὸ)	frică <i>s.f.</i> - φόβος, ου (ὀ)
foarte adv. - πάνυ; σφόδ- ρα	frînge vb. III, trans. - κλαω - ᾶ [κλαίω]
foe <i>s.n.</i> - πῦρ, πυρός (τὸ)	fruct <i>s.n.</i> - καρπός, οῦ (ὀ)
folos (a fi de) - συμφέρω	frumos, oasă <i>adj.</i> - ωραι- ος, α, ον
folos <i>s.n.</i> - συμφερον, οντος (το)	frumusețe <i>s.f.</i> - κάλλος, ους (τὸ); κόσμος, ου (ὀ); ὠραιότης, ητος [ὠραιότη- τα] (ἡ); frumusețe morală - εὐπρέπεια, ας (ἡ)
forma vb. I, trans. - σχη- ματίζω	fugi vb. IV, intrans. - φευγω
forță <i>s.f.</i> - δύναμις, εως [δυναμη] (ἡ); ἰσχύς, υος (ἡ)	
fragment <i>s.n.</i> - περικοπή, ῆς (ἡ)	

G

Gavriil *s.m.p.* - Γαβριήλ
(ὁ)

găsi *vb. IV, tranz.* -
εὐρίσκω; găsi de cuviință -
καταδεχομαι

gen *s.n.* - γένος, οὐς (τὸ)

generație *s.f.* - γενεά, ἅς
(ἡ)

genunchi (golul din spa-
tele genunchiului) *s.m.* -
ἰγνυα, ας (ἡ)

Gheorghe *s.m.p.* - Γεωρ-
γιος, ου (ὁ)

ghimpe *s.m.* - ἄκανθα,
ης (ἡ)

gingaș, ă *adj.* - γλυκὺς,
εια, ὅ [γλυκός, ιά, ὅ]

giulgiu *s.n.* - σινδών,
όνος (ἡ); [σινδόνιον (τὸ)]

gînd *s.n.* - διάνοια, ας
(ἡ); διανόημα, ατος (τὸ);
φρην, φρενός (ἡ); gînd
comun - ὁμόνοια, ας (ἡ);
gînd smerit - ταπεινοφο-
σύνη, ης (ἡ)

gîndi *vb. IV, intrans.* -
φρονέω - ὦ

glas *s.n.* - φωνή, ἡς (ἡ);
glas muzical - ἤχος, ου
(ὁ); fără glas - ἄφωνος, ον;
cu glas mare (puternic) - ἐκ-
φώνως; cu glas scăzut
(coborît) - ἡρέμα; χαμηλο-
φώνως

glăsuît împreună *adj.* -
σύμφωνος, ον

glorie *s.f.* - δόξα, ης (ἡ)

glorifica *vb.I, tranz.* - δο-
ξολογέω - ὦ

goarnă *s.f.* - σάλπιγξ,
ιγγος [σάλπιγγα] (ἡ)

grăi *vb. IV, tranz.* -
λαλέω - ὦ

greșeală (bis.) *s.f.* -
 άμαρτία, ας (ή); άμαρτη-
 μα. ατος (τό); παραπτώμα,
 ατος (τό); πλημμελημα,
 ατος (τό); πταίσιμα, ατος
 (το); όφείλημα, ατος (τό);
 greșeală din neștiință - άγ-
 νοημα, ατος (τό)

greși (bis.) *vb. IV, intranz.,*
tranz. - άμαρτάνω [άμαρ-
 τώνω]

greșit (bis., *inv.*) *s.m.* -
 οφειλέτης, ου (ό)

Grigorie *s.m.p.* - Γρηγό-
 ριος, ου (ό)

grijă *s.f.* - 1. ασφάλεια,
 ας (ή) 2. μεριμνα, ης (ή) 3.
 προσοχη, ης (ή)

groapă (de morți) *s.f.*
 - τάφος, ου (ό)

grumaz *s.n.* - αυχήν,
 ενος [αυχένας] (ό)

gură *s.f.* - στόμα, ατος
 (το)

H

hai! *interj.* - δευτε

haină *s.f.* - ένδυμα, ατος
 (τό); ύμαπον, ου (το); χι-
 τών, ώνος [χιτώνας] (ό)

har *s.n.* - χάρις, ιτος [χά-
 ρη] (ή); χάρισμα, ατος (τό)

heruvim *s.m.* - χερου-
 βείμ (τό)

heruvimic, ă *adj.* - χε-
 ρουβικός, ή, άν

hiliadă *s.f.* - χιλιάς, άδος
 [χιλιάδα] (ή)

hirotoni *vb. IV, tranz.* -
 χειροτονέω - ώ

hiton *s.n.* - χιτων, ώνος
 [χιτώνας] (ό)

hrană *s.f.* - τροφή, ης (ή)

hrăni *vb. IV, tranz.*
 ιρεφω

Hrisostomul *s.m.p.* - Χρυσόστομος, ου (ό)

Hristos *s.m.p.* - Χριστός, ου (ό); iubitor de Hristos - φιλοχριστος, ον

I

iad *s.n.* - αἰδής, ου (ό)

iat *adv.* - πάλιν

iară *adv.* - ἔτι

iarăși *adv.* - αὐθις; ἔτι; πάλιν

iarbă *s.f.* - χορτός, ου (ό)

iată! *interj.* - ἰδου

icoană *s.f.* - εἰκὼν, ονος [εἰκόνα] (ή)

ierarh *s.m.* - ἱεράρχης, ου (ό)

ierodiacon *s.m.* - ἱεροδίακονος, ου (ό)

ieromonah *s.m.* - ἱερομόναχος, ου (ό)

ierta *s.f.* - ἀφίημι [ἀφήνω]; εὐλίλατεῦω; συγχωρέω - ὦ

iertare *s.f.* - ἄφεσις, εως [ἄφεσι] (ή); συγγνώμη, ης (ή); συγχώρησις, εως [συγχώρησι] (ή)

Ierusalim *s.p.* - Ἱερουσαλήμ (ή)

Iesei *s.m.p.* - Ἰησοῖ (ό)

iesle *s.f.* - φάτνη, ης (ή)

ieși *vb. IV, intrans.* - ἔρχομαι; προέρχεται

Ilie *s.m.p.* - Ἠλίας, ου (ό)

ilicit *s.n.* - εἰλητόν, ου (τό)

ilumină *vb I, tranz.* - φωταγωγεῖω - ὦ

illuminare *s.f.* - φωτισμός,
ού (ό)

impaculat, *ă adj.* - άχρειν-
τος, ον; άμομητος, ον; άγ-
νός, ή, όν

imaterial, *ă adj.* - έύλος,
ον

imediat *adv.* - άμει; εύθί-
ως, εύθως

imena, *ă adj.* - άμέτρη-
τος, ον; άπέριντος, ον

imn *s.n.* - ύμνος, ου (ό)

impiora *vb.I, tranz.* - δυ-
σιπέω - ώ, ικετεύω

impiorare *s.f.* - θεσις,
ρος [δίκηση] (ή); ικεσία, ις
(ή)

inamic, *ă adj.* - πολέμος,
ιι, ιον

incapacitate *s.f.* - άναξι-
ότης, τητος [άναξιότητα]
(ή)

inciza *vb.I, tranz.* - άκί-
ζω

incizie *s.f.* - τομή, ες (ή)

incoruptibil, *ă adj.* - άκα-
ρατος, ον; incoruptibil *adv.*
- άδιαφθόρος

indicibil, *ă adj.* - άπειρος,
ον

indivizibil, *ă adj.* - άδιώ-
ρετος, ον

inexprimabil, *ă adj.* -
έαπετος, ον

infam, *ă adj.* - άχρηός,
ον

infamie *s.f.* - άνομία, ις
(ή)

infern *s.n.* - έβής, ου (ό)

infinít, *ă adj.* - άπέριν-
τος, ον

inimă *s.f.* - καρδιά, ις
(ή); inimă miloasă - σπλάι-
χνον, ου (τό)

inițială (literă) *s.f.* - χι-
ρακτική, ήρος [χειρική-
ρασι] (ό)

inocent, ā *adj.* - θιασμιος
ον

inscripție *s.f.* - επιγραφή.
επίγραφή

inspira *vb.I, tranz.* - ἐντί-
θημι

insulă *s.f.* - νήσος, ου (ή)
[νησί (τό)]

insulta *vb.I, tranz.* - όνει-
δίξω

inteligentă *s.f.* - διάνοια,
ας (ή)

inteligibil, ā *adj.* - νοη-
τός, όν

interes *s.n.* - συμφέρον,
οντος (τό)

(din) interior *loc. adv.* -
ἐσωθεν

(in) interior *loc. adv.*
ἐντός

interpreta *vb.I, tranz.* -
ερμηνεύω

intra *vb.I, intranz.* - εἰσ-
ρχομαι; εἰσέρχομαι, εἰσεμι;
a intra împreună cu - συν-
εισέρχομαι

intrare *s.f.* - εἴσοδος, ου
(ή)

invoca *vb.I, tranz.* - ἐπι-
καλέω - θ

involuntar, ā *adj.* - άκού-
σιος, ιον

Ioachim *s.m.p.* - Ἰωακίμ
(ό)

Ioan *s.m.p.* - Ἰωάννης,
ου (ό)

isudicton *s.n.* - εἰσοδικόν,
ου (τό)

ispăși (păcatele) *vb. IV* -
ιλάσκομαι

ispiră s.f. - πειρασμός,
ού (ό)

iubi vb. IV, tranz. - άγα-
πάω - ώ

iubire de oameni s.f. -
φιλενθρωπία, ας (ή)

iubire s.f. - έρωας, , ατος
{έρωτας} (ό)

iubit, ă adj. - άγαπητός,
ή, ον; φίλος, η, ον

iubitor de Hristos adj. -
φιλοχριστος, ον

iubitor de milostivire
adj. - φιλευσπλαγχνος, ον

iubitor de oameni adj. -
φιλόανθρωπος, ον

izbăni vb. IV, tranz. -
άπολυω; λυτρωω - ώ {λυτ-
ρωνω}; ρύω

izbănire s.f. - λυσις, εω-
{λύση} (ή); σωτηρία, ας (ή)

izbănitör s.m. - λυτρω-
τής, ου (ό); ρύστης, ου (ό)
σωτήρ, ήρος {σωτήρας}

izgoni vb. IV, tranz. - έ-
βάλλω

izgonire s.f. - άποτρο-
πή, ης (ή)

izvor s.n. - πηγή, ής (ή)

izvorii vb. IV, tranz. - 1.
εκπορευομαι 2. επιρίζω

†

îmbelzugare s.f. - ευφο-
ρία, ας (ή)

îmbolnăvi vb. IV, reflex.
- νοσέω - ώ

îmbrăca vb. I, reflex.,
tranz. - ένδύω, περιβάλλω

îmbrăcămintē s.f. - ένδυ-
μα, ατος (τό)

împărățea vb. I, tranz. -
ἀσπάζομαι

împărățesc s.f. - ἀσπασ-
μός, οὐ (ὅ)

împăca vb. I, tranz. - εἰρη-
νεύω

împărați s.m. - βασιλεύς,
εὐς (βασιλείας) (ὅ)

împărățescă s.f. - βασι-
λισσα, ης (ή)

împărățesc, ească adj. -
βασιλικός, η, ὄν; δεσποτι-
κός, η, ὄν

împărăție s.f. - βασιλεία,
ας (ή); βασιλείον, ου (τό);
δεσποτεία, ας (ή)

împărtășanie s.f. - μετά-
ληψις, εως (μετάληψη) (ή);
Sfinția Împărtășanie - ἡ
Θεία Μετάληψη; Τὰ Ἄχ-
ραντα Μυστήρια; Εὐχα-
ριστία, ας (ή)

împărtăși vb. IV, reflex.
tranz. - κοινωνέω - ὦ; μετ-
εχω; μεταλαμβάνω (μετα-
λαβαίνω)

împărtășiți s.f. - κοινο-
νία, ας (ή); μετουσία, ας
(ή)

împărți vb. IV, tranz. -
διαδίδωμι [διαδίδω]; δια-
μερίζω; διανέμω

împărțuri vb. IV, tranz. -
διπλόω - ὦ [διπλώνω]

împlini (o cerețe) vb. IV
- παρέχω

împlini împleniți vb. -
συμπληρώ - ὦ

împliniți s.f. - ἀναπλή-
ρωσις, εως [ἀναπλήρωση]
(ή); ἐκπλήρωσις, εως [ἐκ-
πλήρωση] (ή); συμπλήρω-
σις, εως [συμπλήρωση] (ή)

împodobi vb. IV, tranz. -
κατακοσμέω - ὦ; περιβάλλω;
ποικίλλω

improuita adv. prep
εναντίον κατά

imprensā adv. - ομοί

imprensā cu (s. fi) -
συναμα

imprensā glōsui, s. ad -
συμφωνος εν

imprensā stupor s. n. -
συλλειτουργός οβ (δ)

imprensā vesnic, s. ad -
συνεργός εν

impunge vb. III, tranz. -
αντίω - ω, νύτω [νύσσω]

in prep - εν, εν, επί

in fața, in față loc adv. p
prep - απέναντα, εμπροσ-
θεν ενάντιον, πρό

in loc de αντί

inainte adv. - εμπροσθεν,
ενώπιον, απενάντιον, πρῶ
inainte - πριν

inamtea prep. - εναντί-
προν, πρό

inaintemergătorul s. n.
Πρόδρομος εν (δ)

inali, s. ad - ανώτερος,
όν, cel mai inali - ύψιστος,
ισση, ιστων

inapoi adv. - επιστρέφω

inapoi, s. ad - πρῶτος,
τός, ή, όν

inălta vb. I - I, tranz. -
πέμπω, έναπέρω, ύψι-
ώ [ύψώνω], εκάω 2
reflex. - ανυψώνω, ανυψώνω

inălțare s. f. - ανύψωση,
εις [ανύψωση] (ή), ύψωση,
εις [εκάω] (ή)

inălțime s. f. - ύψος,
ύψους (ή)

inăutru adv. - εντός

inacuta vb. I, reflex. - ενει-
θερώω - ω

inacut adv. - έν

inacută, s. ad - διάση-
μος, ισ, ιων

inacepe vb. III, tranz. -
επιλαμβάνω

inacepu s. n. - άρχή, ής
(ή), διά inacepu - άνωπο-
χος εν

inacet adv. - ήρημα

inacheiatură s. f. - άρμός,
οβ (δ)

inache vb. III, tranz. - εβ-
ω [κρίνω]

inachina vb. I, reflex. -
προσκύνω - ω

inachina imprensā cu vb. I,
reflex. - παραρυσσάω - ω

inclinare s. f. - κροτή-
ση, εις [προσκύνηση]
(ή), κροτήσημα εις (τό)

inclinăciune s. f. - προσ-
κύνηση, εις [προσκύνη-
ση]

inchi (ή), τοισκόντω
εις, (τό)

inchiapă vb. IV, tranz. -
είκονίζω

inchiage vb. III, tranz. -
περιλαμβάνω [περιλάω]

inchina vb. I, tranz. -
βέβω

inchit conj. - ότε

inchina vb. I, reflex. tranz.
- κρίνω, εκκλίνω, βρι-
κλίνωμαι

incompara vb. I, tranz. -
κρίνω - ω [αντίστω]

incompara cu eacortă vb.
I, tranz. - διακρίνω - ω

incomda vb. I, tranz. - εν-
τείνω

incredere s. f. - άπιστία,
ας (ή)

(a zvea) incredere (lit) -
αείω

încredința *vb. I, tranz.*

παρακατατίθεται

încunună *vb. I, tranz.*

στεφανώνω - ώ [στεφανώνω]

îndată *adv.* - άμα; εὐθέως; εὐθύς

îndepărta *vb. I - 1, tranz.*

ἀποδιώκω, ἀφαιρέω - ώ; ἀπωθέω - ώ, εκβάλλω; μακρύνω 2. *reflex.* - ἀφιστημι

îndeplini *vb. IV, tranz.*

ἐπιτελέω - ώ; εκτελέω - ώ; πληρώω - ώ

îndoî *vb. IV - 1, tranz.*

διπλώω - ώ [διπλώνω] 2. *reflex.* ἀπορτew - ώ

îndrăgi *vb. IV, tranz.*

ἀγαπάω - ώ

îndrăzni *vb. IV, tranz.*

τολμάω - ώ

îndrepta (*bis.*) *vb. I, tranz.*

δικαίωω - ώ

îndrepta *vb. I, tranz.*

νορθόω - ώ [ἀνορθώνω] ρυθμιζω; ὀρθοτομew - ώ

îndreptător *s.m.* - ὀδηγός, οὐ (ὅ)

îndreptăți (*bis.*) *vb. IV, tranz.* - δικαιοώω - ώ

îndruma *vb. I, tranz.* - ὀδηγέω - ώ

îndrumător *s.m.* - ὀδηγός, οὐ (ὅ)

îndumnezei *vb. IV, tranz.* - θεοώω - ώ

îndumnezeitor, oare *adj.* - θεοποιός, ὄν

îndura *vb. I, intrans., tranz.* - πάσχω; υπομένω

îndurare *s.f.* - ἔλεος, οὐ (ὅ); (τὸ) οἰκτιρισμός, οὐ (ὅ); a avea îndurare - οἰκτείρω; plin de îndurare - οἰκτιρισμὸν, ὄν

inducător, oare *adj.* -
 inducător, ον; a fi indu-
 ctător - οϊκτειρω

inducător *s.f.* - εκπαίδευ-
 τής, ος (εκπαίδευσης) (ή)

infășura *vb.I, tranz.* - εί-
 λέω - ω

infățișa *vb.I, tranz.* - είκο-
 νίζω

infățișare (în fața cuiva)
s.f. - παράστασης εως [πα-
 ράσταση] (ή)

înfige *vb.III, tranz.* - πηγ-
 νυμι [πηγνύω = πηζώ]

înflori *vb. IV, intrans.* -
 εξανθεω - ω

înfricoșă *vb.I, reflex.* -
 φριττω [φρίσσω]

înfricoșător, oare *adj.* -
 δεινός, ή, όν; φοβερός, α,
 όν; φρικτός, ή, όν

înfrumuseța *vb.I, tranz.* -
 καλλύνω; ποικίλλω

inger *s.m.* - άγγελος, ου
 (ό)

ingeresc, ească *adj.* - άγ-
 γελικός, ή, όν

ingrijire *s.f.* - περιποίησης,
 εως [περιποίηση] (ή)

ingropa *vb.I, tranz.* - κη-
 δεύω; θάπτω

injunghia (*bis.*) *vb.I,*
tranz. - θύω

injunghiere *s.f.* - σφαγή,
 ής (ή)

inlănuți *vb. IV, tranz.* -
 πεδάω - ω

inmîna *vb.I, tranz.* - εγ-
 χειρίζω

inmormînta *vb.I, tranz.* -
 θάπτω [θάβω]; κηδεύω

innoi *vb. IV, tranz.* - άνα-
 καινίζω

innoiitor *s.m.* - άνακαι-
 νιστής, ου (ό)

- insă conj. - αλλά
- insărcinată (a fi) vb. -
κυέω [κυώ]
- inșeptia vb. f. tranz. -
σημειώω - ώ [σημειώνω]
- inșetai (a fi) - διψάω - ω
- inșrăimîntător, oare adj.
- δεινός, ή, όν
- inșumi, inșuși, inșuși
pron. întăr. - εαυτός, ή, ό
- ințări vb. IV, tranz. - άσ-
φαλίζω, ενισχύω; κραται-
ώω - ώ [κραταιώνω]; στε-
ρεώω - ώ [στερεώνω], στη-
ρίζω
- ințarite s. f. - στερεώμα,
ατος (το)
- ințernișai, ș adj. - δεσμ-
ος, ία, ιον
- inținăciune s. f. - κηλίσ,
ίδος [κηλίδα] (ή)
- inținde (a desfășura) vb
III, tranz. - άπλώω - ώ
[άπλώνω]
- inținde vb. III, tranz. - 1
έντεινώ 2. έξαπλώω - ώ
[έξαπλώνω]
- ințins (a fi) - κείμαι
- inții (șmai inții) adv. -
πρώτον
- ințoarce vb. III, reflex.,
tranz. - άποστρέφω; έπο-
τρέφω, κατερχομαι; στρέφω
- ințocmi vb. IV, tranz. -
έξομαλίζω; καταρτίζω
- ințr-adevăr adv. - όντως;
ταίνυν
- ințreg, ințregă adj. - ό-
λος, η, ον; συμκας, πασα,
παν; ințreg (șănhătos) - σώ-
ος, σωα, σώων
- ințreit șfint, ș adj. - τρισ-
άγιος, ία, ιον

intristat (a fi) - πενθεω - ω	înțelegător vb. IV, tranz. - συνεπιζω
întru prep. - ἐν	înțepa vb. I, tranz. - κεν- τεω - ω; νύττω [νύσσω]
întrupă vb. I, reflex. - εναν- θρωπέω - ω; σαρκωω - ω [σαρκώνω]	învăța (drept pe cineva) vb. I - ὀρθοτομέω - ω
întuneca vb. I, tranz. - σκοτιζω	învăța (pe cineva) vb. I, tranz. - διδάσκω; παιδεύω; συνεπιζω
înțelegător, oare adj. - νοητός, ή, όν	învăța (pentru sine) vb. I, tranz. - μανθάνω [μαθαίνω]
înțelegere vb. III, reflex. - συμφωνέω - ω	învățător s. m. - διδάσκα- λος, ου (ό); καθηγητής, ου (ό)
înțelegere s. f. - κατανόη- σις, εως [κατανόηση] (ή)	înveli vb. IV, tranz. - πε- ριβάλλω
înțelepciune s. f. - σοφία, ας (ή); σύνεσις, εως [σύ- νηση] (ή)	învia vb. I, intrans., tranz. - άνίστημι; άνασταίνω
înțelept (a face) - συνε- τιζω	înviere s. f. - άνάστασις, εως [άνάστασις] (ή); έγερ- σις, εως [έγερση] (ή)
înțelept, înțeleptă adj. - σοφός, η, ον	

invrednici *vb. IV, tranz.* -
 ἀξιόω - ω [ἀξιῶνω]; ἰκα-
 νοω - ω; καταξιώω - ω

jalníc, *ă adj.* - ἐλεεινός,
 ἦ, ὄν

jertfă (*bis.*) *s.f.* - ἀναφο-
 ρά, ἄς (ἡ); θυσία, ας (ἡ);
 ἱερουργία, ας (ἡ); Jertfa
 Trupului și Singelui Mîn-
 titorului săvîrșită după
 Dumnezeiasca Liturghie -
 μυσταγωγία, ας (ἡ)

jertfi (*bis.*) *vb. IV, tranz.*
 - θύω; ἱερουργεω - ω

jertfitor *s.m.* - ἀπερωπής,
 οὔ (ὅ)

jos *adv.* - κάτω; cel de
 jos - ὁ κάτω; de jos, de
 mai jos - κατωθι

josnic, *ă adj.* - ἀχρεῖος,
 ον

judeca *vb. I, tranz.* - κρι-
 νω; a judeca vrednic - κα-
 ταξιώω - ω

judecatã *s.f.* - κρίσις, εως
 [κρίση] (ἡ); κρίμα, ατος
 (τὸ) (*inv.*)

junghia (*bis.*) *vb. IV,*
tranz. - θύω

junghiere (*inv.*) *s.f.* -
 σφαγή, ἡς (ἡ)

(in) jur, (în) jurul *loc.*
adv., loc. prep. - περὶ

just, *ă adj.* - δίκαιος,
 αία, αιον

justificare *s.f.* - ἀπολο-
 γία, ας (ἡ)

L

la *prep.* - ἐν; πρός

la fel <i>loc. adv.</i> - ομοίως	lăudat foarte, lăudat mult <i>adj.</i> - πανευφημος, ον
lacrimă <i>s.f.</i> - δάκρυ, υος (τὸ)	lectură <i>s.f.</i> - ἀνάγνωσμα, ατος (τὸ)
lance <i>s.f.</i> - λόγχη, ης (ή)	lega <i>vb. I, tranz.</i> - πεδᾶω [πεδᾶ]; συνδέω
lateral, ă <i>adj.</i> - πλαγιος, ία, ιον	legat, ă <i>adj.</i> - δέσμιος, ία, ιον
latură <i>s.f.</i> - μέρος, ους (τὸ)	lege <i>s.f.</i> - νόμος, ου (ὅ); (<i>rel.</i>) διαθήκη, ης (ή)
laudă <i>s.f.</i> - αἰνησις, εως (ή) [αἴνος (ὁ)]	legiune <i>s.f.</i> - τάγμα, ατος (τὸ)
lăcas <i>s.n.</i> - κατοικητήρι- ον, ου (τὸ)	lemn <i>s.n.</i> - ξυλον, ου (τὸ)
lămuri <i>vb. IV, tranz.</i> - σα- φῶω - ᾶ [σαφηνίζω]	lent <i>adv.</i> - ἀργῶς [ἀργί]
lăsa <i>vb. I, tranz.</i> - ἔγκατα- λείπω; a lăsa la o parte - ἀφήμι; ἀποτίθημι	lepăda <i>vb. I, tranz.</i> - ἀπο- τίθημι; ἀποδοκιμάζω, ἀπω- θεῶω - ᾶ
lăuda <i>vb. I, tranz.</i> - αἰνεῶ - ᾶ; ἀνυμνέω - ᾶ; ευφημεῶ - ᾶ	libera <i>vb. I, tranz.</i> - ἀπο- λύω
lăudat, ă <i>adj.</i> - αἰοίδιμος, ον	limpede <i>adj.</i> - καθαρός, ᾶ, ὄν

limpede *adv.* - ευκρινώς

linişte *s.f.* - γαλήνη, ης

liniştit, *ă adj.* - ήρεμος,
ον; ήσυχος, ον

lipi *vb. IV, tranz.* - προσ-
κολλάω - ω

lipsă de demnitate *s.f.* -
άναξιοτης, τητος [άναξιο-
τητα] (ή)

lipsă de răutate *s.f.* -
ακακία, ας (ή)

lipsă de vrednicie *s.f.* -
άναξιοτης, τητος [άναξιο-
τητα] (ή)

lipsit de (a fi) - άπορέω -
ω

liturghie *s.f.* - λειτουργία,
ας (ή)

liturghisi *vb. IV, tranz.* -
ιερουργέω - ω; λειτουργέω
- ω

liturgic, *ă adj.* - λειτουρ-
γικός, ή, όν

loc *s.n.* - θέσις, εων
[θέση] (ή); τόπος, ου (ό); ίν-
τοι locui - άπανταχού

locas *s.n.* - κατοικητήρι-
ον, ου (τό); σκήνωμα, ατος
(τό)

locui *vb. IV, intrans.* -
κατοικέω - ω; οικέω [οικώ];
a locui în străinătate - πα-
ροικέω - ω; παρεπιδημέω -
ω

locuință *s.f.* - κατοικητή-
ριον, ου (τό); παστάς, άδος
[πασταδα] (ή); σκηνωμα,
ατος (τό)

lua *vb. I, tranz.* - 1. αίρω;
καθαίρω - ω, ανάίρω 2.
λαμβάνω; a lua asupra sa -
άναλαμβάνω

lua aminte - προσέχω

lucra *vb. I, intrans., tranz.*
- έργάζομαι

lucrare *s.f.* - έργον, ου

lucru *s.n.* - έργον, ου
(το)

luminares *s.f.* - λαμπάς,
αός [λαμπάδα] (ή)

lume *s.f.* - κόσμος, ου
(ό); οικουμένη, ης (ή); care
aparține lumii, ai lumii -
οικουμενικός, η, ον; lumea
de jos - ήδης, ου (ό)

lumesc, cascade *adj.* - βιο-
τικός, ή, όν [βιωτικός, ή,
ον]

lumina *vb.I, tranz.* - έλ-
λάμπω; φωτίζω; φωταγω-
γώ - ω

luminare *s.f.* - φωτισμός,
ου (ό)

lumină *s.f.* - ~~φωτός~~ φωτός
(τό); a revărsa lumină -
φωτίζω

luminos, oasă *adj.* - πο-
λύφωτος, ον

lung, ă *adj.* - έκτενής, ες

lungime *s.f.* - μακρότης,
τητος (μακρότητα) (ή)

lupta *vb.I, reflex., intrans.*
- άγωνίζομαι

lupta (pentru) *vb.I, intrans.*
- υπεραθλέω - ω

M

magnific, ă *adj.* - μεγα-
λοπρεπής, ή

mai mult *adv.* - μάλλον

maică *s.f.* - μητηρ, μη-
ρός [μητέρα] (ή)

mamă *s.f.* - μήτηρ, μη-
ρός [μητέρα] (ή)

mare *adj.* - μέγας, μεγάλη,
μέγα [μεγάλος, η, ο]

mare *s.f.* - θάλασσα, ης (ή)
 margine *s.f.* - όκ. όκτες (ή)
 marginea (hainei) *s.f.* - κράσπεδον, ου (τό)
 Maria *s.f.p.* - Μαρία, ας (ή)
 martir *s.m.* - μάρτυς υρος [μάρτυρας] (ό)
 masă *s.f.* - τράπεζα, ης (ή)
 mădular *s.n.* - μέλος, μέλους (τό)
 mănăstire *s.f.* - μονή, ης (ή)
 măreț, easă *adj.* - μεγαλοπρεπής, ες; μετάρσιος, ον; παμμέγιστος, ον
 mări (bis.) *vb. IV, tranz.* - δοξολογέω - ω; δοξάζω; μεγαλύνω; a mări împreună cu - συνδοξάζω

mărire (bis.) *s.f.* - δόξα, ης (ή)
 mărit, ă (bis.) *adj.* - ένδοξος, ον
 mărturie *s.f.* - μαρτυρία, ας (ή)
 mărturisii *vb. IV, tranz.* - έξομολογέω - ω; μαρτυρέω - ω; όμολογέω - ω
 mărturisire *s.f.* - μαρτυρία, ας (ή)
 mărturisitor *s.m.* - όμολογητής, ου (ό)
 măruntaie (organe interne) *s.f.pl.* - σπλάγχνον, ου (τό)
 mătanie [metanie] *s.f.* - μετάνοια, ας (ή)
 medic *s.m.* - ιατρός, ου (ό)
 melodie *s.f.* - μέλος, μέλους (τό)

melodios *adv.* - έμμελώς
 niembtu (al corpului) *s.n.* - μέλος, μέλους (τό)
 nicereu *adv.* - πάντοτε, πάντα
 merge *vb. III, tranz.* - άνέρχομαι; άπέρχομαι; βαδίζω; πορευομαι; a merge în față (înaintea) cuiva - προπορευομαι
 mers *s.n.* - βήμα, ατος (τό)
 (de) miazănoapte - βορειος, εία, ειον
 (de) miazăzi - νότιος, ία, ιον
 mic, ă *adj.* - μικρός, ά, ον
 micșora *vb. I, tranz.* - άφαιρέω - ω
 miel *s.m.* - άμνος, ου (ό)
 Mihail *s.m.p.* - Μιχαήλ (ό)
 milă *s.f.* - εύσπλαγγχνία, ας (ή); έλεος, ους (το); έλεημοσύνη, ης (ή); οίκτηρμός, ου (ό); συμπάθεια, ας (ή); σπλάγχνον, ου (τό); a avea milă - οίκτείρω
 milos, oasă *adj.* - έλεήμων, ον; a fi milos - έλεέω - ω [έλεώ], ιλάσκομαι
 milostiv, ă *adj.* - εύσπλαγγχνος, ον, έλεήμων, ον; ιλεως, εων; οίκτηρμων, ον; a fi milostiv - έλεέω - ω; ιλάσκομαι; mult milostiv (foarte milostiv, cu multă milă, preamilostiv) - πολυέλεος, ον
 milostivire *s.f.* - εύσπλαγγχνία, ας (ή); συμπάθεια, ας (ή); iubitor de milostivire - φιλευσπλαγγχνος, ον

milui *vb.* IV, *tranz.* - ἐλε-
έω - ἐλεῶ

minciună *s.f.* - ψευδος,
ους (τὸ); făcă minciună -
ἄψευδος

minte *s.f.* - διάνοια, ας
(ή); φρήν, φρενος ης (ή);
νους, νοῦ (ὀ); πνεῦμα,
ατος (τὸ)

mișii *vb.* IV, *tranz.* -
ψευδῶ

minunat *adv.* - θαυμασ-

minunat, ă *adj.* - θαυμά-
σιος, ία, ίον, ὄρατος, α, ον

minunăție *s.f.* - κάλλος,
ους (τὸ)

minune *s.f.* - θαυμάσιον,
ου (τὸ); făcător de minuni
- θαυματουργός, ὄν

mir *s.n.* - μυρον, ου (τὸ)

mire *s.m.* - νύμφιος, ου
(ὀ)

mircasă *s.f.* - νύμφη
(ή) (νύφη)

mireasmă *s.f.* - ἄρωμα
ατος (τὸ); mireasmă plăc-
iă - εὐωδία, ας (ή)

Mirele (cetate în Licia)
Μύρα (τά)

miriadă (zece mii) *s.f.*
μυριάς, άδος [μυριάδα] (ή)

miros *s.n.* - οσμή, ης (ή)

misionar *s.m.* - ἀπόστο-
λος, ου (ὀ)

mistic, ă *adj.* - μυστικός,
ή, ὄν

mișca *vb.* I, *tranz.* - κινῶ
- ὦ

mișca (din loc) *vb.* I,
tranz. - σαλεύω

mitră (bis.) *s.f.* - μίτρα,
ας (ή)

mîhnire *s.f.* - θλίψις, εως
{θλίψη} (ή)

mină *s.f.* - χείρ, χειρός
(ή) [χέρι: (τό)], mina dreap-
tă - δεξιιά, mina stingă -
αριστεριά

minca *vb. I, tranz.*
[σθίνω]

minecuță *s.f.* - έπιμάνι-
xon, ου (τό)

mingia *vb. I, tranz.* - πα-
ρακαλέω - ω

mingiere *s.f.* - παραμυ-
θία, ας (ή)

minia *vb. I, reflex., tranz.*
- μηνίω; όργίζω

minie *s.f.* - όργή, ης (ή)

mintui *vb. IV, tranz.* -
σφάζω; λυτρώω - ω [λυτ-
ρώνω]

mintuire *s.f.* - σωτηρία,
ας (ή); σωτήριο, ου (τό)

mintuitor *s.m.* - λυτρω-
τής, ού (ό); σωτήρ, ήρος
[σωτήρας] (ό)

Mintuitorul (Hrislos) *s.m.*
- Λυτροτής; Σωτήρ [Σωτή-
ρας]

moarte *s.f.* - θάνατος, ου
(ό); φθορά, ας (ή); fără de
moarte - άθάνατος, ον

moderatie *s.f.* - νήψις,
εως [νήψη] (ή)

modest, ă *adj.* - εύσχή-
μων, ον

modestie *s.f.* - ταπεινο-
φροσύνη, ης (ή)

modifica *vb. I, tranz.* -
άλ-λοιόω - ω [άλλοιώνω]

Moise *s.m.p.* - Μωυσής
(ό)

monah *s.m.* - μοναχός,
ού (ό)

monahie *s.f.* - μοναχή,
ης (ή)

morțini *s.n.* - μνήμα,
ατος (τό); τάφος, ου (ό)

mort, moartă *adj.* - νεκρός, ἄ, ὄν

moșteni *vb. IV, tranz.* - κληρονομέω - ὦ

moștenire *s.f.* - κληρονομία, ας (ή)

mucenic *s.m.* - μάρτυς, υρος [μάρτυρας] (ὁ)

mult *adv.* - σφόδρα

mult, ă *adj.* - πολύς, πολλή, πολύ

mult lăudat, ă *adj.* - πανευφημος, ον

mult milostiv, ă *adj.* - πολυελεος, ον

mulțime *s.f.* - πλήθος, ουσ (τό)

mulțumi *vb. IV, intrans.* - ευαρεστέω - ὦ, εὐχαριστέω - ὦ

mulțumire *s.f.* - εὐχαριστία, ας (ή); cu mulțumire - εὐχαρίστως

muncă *s.f.* - ἔργον, ον (τό)

munci *vb. IV, intrans., tranz.* - ἐργάζομαι; κἀμνω [κάνω]

munte *s.n.* - ὄρος, ὄρους (τό); *Sfântul Munte* - τὸ Ἅγιον Ὄρος; Ἄγιος [Ἁγίος]

murdărie *s.f.* - μολυσμός, οῦ (ὁ); ῥύπος, οῦ (ὁ)

muri *vb. IV, intrans.* - ἀποθνήσκω; ἀπόλλυμι [ἀπολλύω]; θνήσκω; θανάτῶω, κοιμάω; a muri fără înaintea - προαναπαύω

mut, ă *adj.* - ἄφωνος, ον [ἄφωνος, η, ο]

N

Născătoare de Dumnezeu *s.f.* - Θεοτόκος, ου (ή)

neacoperit de rușine - ἀνεπαίσχυντος, ον

neam *s.n.* - γένος, οὐς (τό); γενεά, ἄς (ή); ἔθνος, οὐς (τό)

nearătat, ă *adj.* - ἀφανής, ἔς

neasemănat, ă *adj.* - ἀεικαστός, ον

neatins, ă *adj.* - ἀκατάληπτος, ον

necaz *s.n.* - ἠλιθία, εως [θλίψη] (ή)

necesar (a fi) - πρέπει

necesitate *s.f.* - 1. ἀνάγκη, ης (ή); 2. χρεία, ας (ή)

necondamnat, ă *adj.* - ἀκατάκριτος, ον

necredincios, oasă *adj.* - ἀσεβής, ἔς [ἄσεβος, η, ο]

nabederniță *s.f.* - ὑπογόναπον, ου (τό)

naște *vb. III, tranz.* - γεννάω - ὦ; κυέω [κυώ]; τίκτω

naștere din nou (a doua naștere) *s.f.* - παλιγγενεσία, ας (ή)

națiune *s.f.* - ἔθνος, οὐς (τό)

naviga *vb. I, tranz.* - πλέω; a naviga împreună cu - συμπλεω

nădăjdui *vb. IV, intrans., tranz.* - ἐλπίζω; a nădăjdui în - πειθῶ

nădejde *s.f.* - ἐλπίς, ἴδος [ελπίδα] (ή); προσμονή, ἥς (ή)

necunoaștere *s.f.* - άγνω-
ημα, ατος (τό); άγνοια, ας
(ή)

necunoscut (în chip necu-
noscut) *adv.* - ξένως

(de) necuprins *adj.* - άπε-
ριγραπτος, ον

(de) necuprins (cu gin-
dul) - άπερινοητος, ον

necurăție *s.f.* - μολυσμός,
ού (ό)

nedemn, ă *adj.* - άνάξι-
ος, ιον

(de) nedescris *adj.* - απε-
ριγραπτος, ον

nedreptate *s.f.* - άδικία,
ας (ή)

nedreptăți *vb. IV, tranz.* -
άδικεω - ώ

(de) neexplicat *adj.* - ά-
περιγραπτος, ον

nefățarnic, ă *adj.* -
πόκριτος, ον

negrăit, ă *adj.* -
φραστος, ον

(de) negrăit *adj.* - άσπ-
τος, ον

neintenționat, ă *adj.* -
άκουσias, ιον

neiuibire de arginți *s.f.* -
άφιλαργυρία, ας (ή)

neimpărțit, ă *adj.* - άδ-
αίρετος, ον

neîncetat, ă *adj.* - ακα-
τάπαυστος, ον

neînsurat, ă *adj.* - άνεί-
περος, ον

neîntrerupt, ă *adj.* - ακα-
τάπαυστος, ον

(de) neînțeleș (cu mintea)
- άκατάληπτος, ον

nelegiuire *s.f.* - άνομία,
ας (ή)

nemărginit, *ă adj.* - ἀπέ-
ραντος, ον

nemăsurat, *ă adj.* - ἀμέ-
τητος, ον

nemincinos, *oasă adj.* -
ἀψευδής, ες; in chip ne-
mincinos - ἀψευδώς

nemurire *s.f.* - ἀθανασία,
ας (ή)

nemuritor, *oare adj.* -
ἀθάνατος, ον

nenorocire *s.f.* - περίσ-
τασις, εως [περίσταση] (ή)

neosindit (*inv.*) *adv.* - ἀ-
κατακριτως

neosindit, *ă adj.* - ἀκα-
τακριτος, ον

nepedepsit, *ă adj.* - ἀκα-
τακριτος, ον

nepieritor, *oare adj.* - ἀ-
θάνατος, ον

nepingărit, *ă adj.* - ἄχ-
ραντος, ον

neprițepui, *ă adj.* - ἀνά-
ξιτος, ιον

neprihănire *s.f.* - ἀγνεία,
ας (ή)

nepulintă *s.f.* - ἀσθένεια,
ας (ή)

nerăutate *s.f.* - ἀκακία,
ας (ή)

nesilit, *ă adj.* - ἐκουσιος,
ον

nesîngeros, *oasă adj.* -
ἀναιμακτος, ον

(de) nespus - ἀνέκφραστος,
ον

(de) nespus, care nu poa-
te fi spus - ἄρρητος, ον

nesticăcios, *oasă adj.* -
ἀκήρατος, ον

nesticăciune *s.f.* - ἀφθαρ-
σια, ας (ή)

neștiință *s.f.* - άγνωσμα.
ατος (τό), άγνωα, ας (ή)

nețrednic, *ă adj.* - άχρεί-
ος ον

nețuibuzai, *ă adj.* - ήσυ-
χος ον

nevățamai, *ă adj.* - σωός,
σάα, σάσν

nevăzui, *ă adj.* - άορα-
τος ον, άφανής, ες

nevăzut (in chip nevăzut)
adv. - άοράτως

nevinovat, *ă (bis.) adj.* -
άμιαμος, ον; άθήςος, ον;
άνενοχος, ον; άχραντος,
ον; prea nevinovat, foarte
nevinovat - κανάχραντος,
ον; nevinovat (cu nevinov-
ăție) *adv.* - άνενόχως

(cu) nevinovăție (întru
nevinovăție) *adv.* - άνενο-

285

nevoie *s.f.* - 1. ανάγκη,
ης (ή); 2. χρεία, ας (ή),
nevoie (nepotocire) - π-
ρίστασις, εως [περίσταση]
(ή)

nevrednic, *ă adj.* - άνάξ-
ιος ον

nevrednicie *s.f.* - άναξί-
ότης, ητος [άναξίότητα]
(ή)

nici *adv., conj.* - μηδέ:
ούτε

niciodată *adv.* - μηδέποτε

Nicolae *s.m.p.* - Νικόλα-
ος ον (ό)

nimemi, nimic *pren. neg.*
- ουδείς, ουδεμία, ουδεν

nimici *vb. IV, tranz.* -
άναπνέω - ώ; θραύω; συν-
τριβώ

noapte *s.f.* - νύξ, νυκτός
[νυχτα] (ή)

oblic, *ă adj.* - βόρσιος,
εία, ειον

(al) nostru, (a) noastră
pron. pos. - ήμετερος, α, ον

nota *vb. I, tranz.* - σημει-
ώω - ώ [σημειώνω]

ou, ouă *adj.* - κωανός,
η, ον, νέος, α, ον

ouă *num. card.* - έννεα

(al) ouălea, (a) oua *num.*
ord. - ένατος, η, ον

ou *adv.* - μη; ού; ούκ;
ουχ; ουχι

ouăi *adv.* - μόνον

ouăidecîi *adv.* - ευθύς,
ευθέως

ouăra împreună cu *vb.*
I, tranz. - συγκαταριθμώ -
ώ

oume *s.n.* - όνομα, ατος
(τό)

ouăi *vb. IV, tranz.* -
αποκαλέω - ώ; καλέω - ώ;
όνομάζω

O

oaie *s.f.* - κροβατον, ου
(τό)

oaste *s.f.* - στρατιά, άς
(ή); στρατός, ου (ό)

obiect (liturgic) *s.n.* -
σκευος, ους (τό)

obișnuit (in chip obișnu-
it) *adv.* - συνήθως

obișnuit, *ă adj.* - οίκειος,
εία, ειον; συνήθης, ες

oblic, *ă adj.* - πλαγιος,
ία, ιον

obștesc, ească *adj.* - κοι-
νός, ή, όν

ocări *vb. IV, tranz.* - όνει-
δίζω

<p>ochi <i>s.m.</i> - ὄφθαλμος, ου (ὄ); cu mihi ochi - πολυομματος, ον</p> <p>ocroti <i>vb. IV, tranz.</i> - διαφυλάττω [διαφυλάσσω = διαφυλάγω]</p> <p>ocrotire <i>s.f.</i> - προστασία, ας (ή)</p> <p>odihni <i>s.f.</i> - ἀναπαυσις, εως [ἀναπαυση] (ή)</p> <p>odihni <i>vb. IV, intranz., reflex.</i> - ἀναπαύω; a se odihni în moarte - κείμαι</p> <p>odinioară <i>adv.</i> - ποτε; πρίν</p> <p>oferi <i>vb. IV, tranz.</i> - μεταδίδωμι; προσφέρω, παρέχω; παρατίθημι; προσκομίζω</p> <p>ofrandă <i>s.f.</i> - αναφορά, ᾶς (ή)</p> <p>ogor <i>s.n.</i> - ἄγρος, ου (ὄ)</p> <p>om <i>s.m.</i> - ἄνθρωπος, ου (ὄ); a se face om - ἐναν-</p>	<p>θρωπέω - ὦ, iubitor de meni - φιλόανθρωπος, ον</p> <p>omorî <i>vb. I, tranz.</i> - ὀλλύμι</p> <p>omorî <i>imprenă</i> cu vb. συναπόλλυμι</p> <p>Onufrie <i>s.m.p.</i> - Ὀνούφριος, ου (ὄ)</p> <p>operă <i>s.f.</i> - ἔργον, ου (τό)</p> <p>oroșun, ă <i>adj.</i> - εὐθετος, ον</p> <p>(al) optulea, (a) opta <i>num. ord.</i> - ὄγδοος, η, ον</p> <p>orar (vesmînt diaconesc) <i>s.n.</i> - στολή, ης (ή); ωράριον, ου (τό)</p> <p>oraș <i>s.n.</i> - πόλις, εως [πόλη] (ή)</p> <p>oră <i>s.f.</i> - ὥρα, ας (ή)</p> <p>orb, orbă <i>adj.</i> - τυφλός, ή, ον</p>
---	--

ordine *s.f.* - τάξις, *τάξ*
[τάξη] (ή); in ordine - εν-
τάκτως

ordona *vb. I, tranz.* - εὐ-
τεπίζω

ordonat *adv.* - εὐτακτως

orfan, ă *adj.* - ὀρφανός,
ή, ὄν

ori *conj.* - ἤ

oricine, orice *pron. ne-
hot.* - πᾶς, πᾶσα, πᾶν

oricind *adv.* - πάντοτε,
πάντα

orizontal *adv.* - οριζον-
τιως

ortodox, ă *adj.* - ὀρθοδο-
ξος, ὄν

osana *interj.* - ὠσαννά

osindă (*inv.*) *s.f.* - κα-
τάκριμα, ατος (τό); fără
osindă *adv.* - ἀκατακρίτως;

ἀκαταγνώστως, fără osin-
dă *adj.* - ἀκατάκριτος, ὄν

osindi *vb. IV, tranz.* -
ἐλέγχω

ostas *s.m.* - στρατιώτης,
ου (ό)

osteni *vb. IV, reflex.* -
καμνω [κανω]; κοπιᾶω
[κοπιῶ]

P

pace *s.f.* - εἰρήνη, ης (ή)
a aduce (face) pace - εἰρη-
νεύω; făcător de pace - εἰ-
ρηνοποιός, ου (ό); de pace
- εἰρηνικός, ή, ὄν

palat *s.n.* - καλάτιον, ου
(τό)

palma *s.f.* - παλάμη, ης
(ή)

- panegiric *s.n.* - εγκώμιον, ου (τό)
- Paracletul *s.m.* - Παράκλητος, ου (ό)
- paradis *s.n.* - παράδεισος, ου (ό)
- parfum *s.n.* - άρωμα, ατος (τό)
- parohie *s.f.* - ένορία, ας (ή)
- parte *s.f.* - μέρος, ους (τό); μέρος, μερίδος [μερίδα] (ή)
- participare *s.f.* - μετουσία, ας (ή)
- pas *s.m.* - βήμα, ατος (τό)
- pasaj *s.n.* - περικοπή, ης (ή)
- pașnic, ă *adj.* - εիրηνικός, η. ον; ήσυχος, ον
- Paste *s.p.* - Πάσχα (τό)
- pată *s.f.* - κηλίσ, ιδος [κηλίδα] (ή)
- patimă *s.f.* - πάθος, ους (τό)
- patriarh *s.m.* - πατριάρχης, ου (ό)
- patrie *s.f.* - πατρίς, ιδος [πατρίδα] (ή)
- patru *num. card.* - τέσσαρες, α [τέσσερα]
- (al) patrulea, (a) patra *num. ord.* - τέταρτος, άρτη, ον
- Pavel *s.m.p.* - Παύλος, ου (ό)
- rază *s.f.* - περιποίησης, εως [περικοίηση] (ή)
- raznic *s.m.* - φύλαξ, φύλακος [φύλακας] (ό)
- răcat *s.n.* - αμαρτία, ας (ή); άμάρτημα, ατος (τό); răcat din neștiință (necunoaștere) - άγνοσημα, ατος

pă; a cădea în păcat -
 ἁμαρτανω [ἁμαρταίνω]; fă-
 ră (de) păcat - ἄμωμος, ον;
 ἀνομιμητος, ον; ἀναμάρτη-
 τος, ον

păcătos, oasă *adj.* - ἁμαρ-
 τωλός, ον

păcătuī *vb. IV, intranz.* -
 ἁμαρτανω [ἁμαρταίνω]

pămīnt *s.n.* - 1. γῆ, γῆς
 (ἡ); 2. (fărină) - χοός -
 χοός, χου (ο) [χωμια, ατος
 (τό)]

pămīntesc, ească *adj.* - ἐ-
 πιγειος, ον

părăsi *vb. IV, tranz.* - ἐγ-
 καταλείπω

părinte (*bis.*) *s.m.* - πατηρ,
 πατρός, [πατέρας] (ὁ); δεσ-
 ποτης, ου (ὁ); părinte dum-
 nezeiesc - θεοπάτωρ, ορος
 (ο)

părintesc, ească *adj.* -
 πατρικός, ἡ, ὄν

păriaș *s.m.* - κοινωνός,
 οὐ (ὁ)

păstra (*inv.* - a apăra, a
 respecta) *vb. I, tranz.* - φυ-
 λάττω [φυλάσσω]

păstra (un ritual, un obi-
 ceii, o tradiție) - κρατέω -
 ὦ

păși *vb. IV, intranz.* - πα-
 τεω - ὦ; βαδίζω

pătimī *vb. IV, intranz.* -
 πάσχω

păturnde *vb. III, intranz.* -
 εἴσειμι

păzi (*inv., bis.*) *vb. IV,
 tranz.* - διαφυλάττω [δια-
 φυλάσσω = διαφυλάγω];
 φυλάττω [φυλάσσω = φυ-
 λάγω]

păzi *vb. IV, tranz.* - φρου-
 ρέω - ὦ

păzire *s.f.* - περικοίησις,
 εως [περικοίηση] (ἡ)

păzitor *s.m.* - φυλαξ, φυ-
λακος [φυλακας] (ό)

pe *prep.* - διά; εις; εν;
επι; επάνω

pecete *s.f.* - σφραγίς,
ιδος [σφραγίδα] (ή)

pecetui *vb.IV, tranz.* -
σφραγίζω

pedeapsă *s.f.* - κατάκρι-
μα, ατος (τό); fără pe-
deapsă *adv.* - άκατακριτως;
άκαταγνωστως; fără pe-
deapsă *adj.* - άκατάκριτος,
ον

pentadă (număr de cinci)
s.f. - πεντάς, άδος [πεντά-
δα] (ή)

pentru *prep.* - διά; ενε-
κεν; ενεκα; προς; υπέρ

pentru această - όθεν

pentru ca (să) *loc. conj.* -
όπως

perceptibil, ă *adj.* - αίσ-
θητήριος, ία, ιον

perdea *s.f.* - καταπετα-
μα, ατος (τό)

pericol *s.n.* - κίνδυνος,
ου (ό)

pericopă *s.f.* - περικοπή,
ή (ή)

periodă *s.f.* - περίοδος,
ου (ή)

perpetuu, ă *adj.* - άίδιος,
α, ον

persoană *s.f.* - πρόσω-
πον, ου (τό)

peste *prep.* - επάνω

peste tot *loc. adv.* - άπαν-
ταχού; πανταχού

peșteră *s.f.* - σπήλαιον
ου (τό)

petrece (timpul, viața)
vb.III, tranz. - διαγω; μετ-
έρχομαι

plin, ă <i>adj.</i> - πλήρης, ες	rogori <i>vb.</i> IV, <i>reflex.</i> - κα- τέρχομαι
plin de viață - ζωηρός, ά. όν	romi <i>s.m.</i> - ξύλον, ου (τό)
plini <i>vb.</i> IV, <i>tranz.</i> - πλη- ρώω - ώ	romană <i>s.f.</i> - έλεημοσύ- νη, ης (ή)
plinire (<i>inv.</i>) <i>s.f.</i> - έκ- πληρωσις, εως [έκπλήρω- ση] (ή)	romeni <i>vb.</i> IV, <i>tranz.</i> - μιμνήσκω
plinire <i>s.f.</i> - πλήρωμα, ατος (τό)	romenire <i>s.f.</i> - ανάμνη- σις, εως [ανάμνηση] (ή); μνήμη, ης (ή)
plinge <i>vb.</i> III, <i>intrans.</i> - πενθέω - ώ	romenit pururea (<i>vesnic</i>) <i>adj.</i> - άείμνηστος, ον
poartă <i>s.f.</i> - πύλη, ης (ή)	rorog <i>s.m.</i> - έθνος, ους (τό); λαός, ου (ό)
rocăiniță <i>s.f.</i> - μετάνοια, ας (ή)	roșuncă <i>s.f.</i> - έντολή, ής (ή)
radoabă (<i>morală</i>) <i>s.f.</i> - ευπρέπεια, ας (ή)	rotir <i>s.n.</i> - ποτήριον, ου [ποτήρι] (το)
radoabă <i>s.f.</i> - κόσμος, ου (ό); άραιότης, ητος [ά- ραιότητα] (ή)	rotoli <i>vb.</i> IV, <i>tranz.</i> - συ- νετίζω
rofiă <i>s.f.</i> - έπιθυμία, ας (ή)	

potrivii vb. IV, tranz. -

potrivii, *ă adj.* - ανάλο-
γος, ον [ανάλογος, η, ο];
υθέτος, ον

potrivnic, *ă adj.* - πολε-
μιος, α, ον; υπεναντιος, ον

potrivii vb. IV, tranz. -
οδηγέω - ω

potrivii vb. IV, tranz. -
οδηγέομαι = διεγυμμαι

potrivii s.f. - θέσις, εως
[θέση] (ή)

potrivii s.n. - εορτή, ής
(ή)

potrivii *ă adj.*
- υπερευλογημενος, η, ον

potrivii *ă adj.* - πανά-
γαθος, ον

potrivii *ă adj.* - παν-
τιμος, ον

prea curat, *ă adj.* - πανά-
μωμος, ον; παναμώμετος,
ον

prea fericit, *ă adj.* - παμ-
μακάριστος, ον

prea laudat, *ă adj.* - πα-
νεύφημος, ον

prea mări vb. IV, tranz. -
δοξάζω; a prea mări la rîn-
dul său - αντιδοξάζω; a
prea mări împreună cu ci-
neva - συνδοξάζω

prea milostiv, *ă adj.* - πο-
λυελεος, ον

prea nevinovat, *ă adj.* -
παναχραντος, ον; πανα-
μάμητος, ον

prea sfint, *ă adj.* - πανά-
γος, ία, ίον

prea slăvi vb. IV, tranz. -
δοξάζω; a prea slăvi la
rîndul său - αντιδοξάζω; a
prea slăvi împreună cu ci-
neva - συνδοξάζω

<i>precum conj.</i> - καθώς; καθόσον; καθάπερ; ώσει	ως (ή); πρόθεσις, εις θεση] (ή)
<i>preda (a inmina) vb.I,</i> <i>17anz.</i> - εγχειρίζω, παραδί- δωμι	<i>preot s.m.</i> - ιερεύς, [ιερέας] (ό); λειτουργός (ό); πρεσβύτερος, ου (ό)
<i>preda vb.I, 17anz.</i> - παρα- δίδωμι	<i>preoiesc, ească adj.</i> ρατικός, ή, όν
<i>predica vb.I, 17anz.</i> - δι- δάσκω; κηρυττώ [κηρύσ- σω]	<i>preoşie s.f.</i> - ιερατεία, ας (ή); ιερωσύνη, ης (ή); πρεσβυτέριον, ου (τό)
<i>predicator s.m.</i> - κήρυξ, υκος [κηρυκας] (ό)	<i>preoşime s.f.</i> - ιερατεία, ας (ή); πρεσβυτέριον, ου (τό)
<i>predică s.f.</i> - κήρυγμα, ατος (τό)	<i>prescură s.f.</i> - προσφο- ρά, άς (ή)
<i>preface vb.III, reflex.,</i> <i>17anz.</i> - μεταβάλλω	(mai) <i>presus de ceruti</i> υπερουράνιος, ιον
<i>pregăni vb.I, 17anz.</i> - εύρε- πιζω; έτοιμάζω; καταρτιζω	<i>pretinde (ίνv.) vb.III, 17anz.</i> - άξιόω - [άξιόσω]
<i>pregătire s.f.</i> - έτοιμα- σία, ας (ή)	<i>pretutindeni adv.</i> - παν- ταχού; άπανταχού
<i>pregătire (a Sfinţelor Da- ru) s.f.</i> - προετοιμασία,	<i>prezent (a fi)</i> - πάρειμι, σύνειμι

(in) prezent *loc. adv.* - νῦν

prezentare (in fața cuiva)

s.f. - παρίστασις, εὐς [παρίστασις] (ή)

pricipere *s.f.* - συνεισις, εὐς [συνειση] (ή)

prizoni *vb. IV, tranz.* - δι-
οικω

prihană (*inv.*) *s.f.* - ἀμαρ-
τία, ας (ή); fără de prihană
- ἀμάρτιος, ον; ἀμάρτιος,
ον; ἀναμάρτητος, ον

primejdie *s.f.* - κίνδυνος,
ου (ό)

primi *vb. IV, tranz.* - δέ-
χομαι; λαμβάνω; προσδέ-
χομαι; περιλαμβάνω; τυγ-
χάνω, ὑποδέχομαι

primul, a *num. ord.* -
πρώτος, η, ον

prin *prep.* - διά

prin uitare - ὄθεν

principal, ă *adj.* - κύρι-
ος, ία, ιον

privi *vb. IV, tranz.* - βλέ-
πω; ἐπιβλέπω, ἐφοράω - ὦ,
θεάομαι; a privi de
artoare - ἐπισκοπέω - ὦ

prizonier, eră *adj.* - αἰχ-
μάλωτος, ον

profesor *s.m.* - καθηγη-
τής, οῦ (ό)

profet *s.m.* - προφήτης,
οῦ (ό)

promite *vb. III, tranz.* - ἐ-
παγγέλλομαι

proporădui *vb. IV, tranz.*
- κηρύττω [κηρυσσώ]

proporăduire *s.f.* - κή-
ρυγμα, ατος (τό)

proporăduitor *s.m.* - κή-
ρυξ, υκος [κήρυκας] (ό)

propriu, ie *adj.* - ἴδιος,
ία, ιον

prophetic *s.m.* - προφήτης, ου (ὁ)

proscomidiar *s.n.* - πρόθεσις, εως [πρόθεση] (ἡ)

proscomidie *s.f.* - πρόθεσις, εως [πρόθεση] (ἡ)

proslăni *vb. IV, tranz.* - ψάλλω

prospera *vb. IV, intranz.* - κατευοδῶ - ὦ [κατευοδῶ-νω]

prostituață *s.f.* - πόρνη, ης (ἡ)

protomartir (primul martir, primul mucenic) *s.m.* - πρωτομάρτυρ, υρος [πρωτομάρτυρας] (ὁ)

proveni (din) *vb. IV, intranz.* - εκπορεύομαι

prozelit *s.m.* - προσήλυτος, ου (ὁ)

prunc *s.m.* - παιδίον, ου (τό)

psalm *s.m.* - ψαλμός, ου (ὁ)

psalmodia *vb. I, tranz.* - ψάλλω

runce *vb. III, tranz.* - ἀναφέρω, βάλλω, ἐπιτίθημι, ἵσταω - ὦ, τίθημι, τοποθετώ - ὦ; a runce deoparte - ἀποτίθημι; a runce în emβάλλω, ἐντίθημι; a runce înainte - πρόκειμαι, προτίθημι; a runce în jur - περιτίθημι

runce cortul - σκηνοῶ - ὦ

runere înainte (*bis.*) - πρόθεσις, εως [πρόθεση] (ἡ)

pur, a (sufletește) *adj.* - ἄγνος, ἡ, ὄν

purcede *vb. III, intranz.* - εκπορεύομαι

purifica *vb. I, tranz.* - ἀγνίζω; καθαρίζω; καθαίρω; περικαθαίρω

purificare *s.f.* - καθαρ-
σις, εως [κάθαρση] (ή)

puritate *s.f.* - άγνεία, ας
(ή)

purta *vb. I, tranz.* - κομί-
ζω: φέρω

purător de Dumnezeu -
έσφορός, ον

pururea amintit (pome-
nit) *adj.* - άείμνηστος, ον

pururea fecioară - άει-
πάρθενος, ου (ή)

pururea fericit, ă *adj.* -
άειμακάριστος, ον

pururea, de-a pururi *adv.*
- άεί

putnic *s.m.* - έγκρατευ-
τής, ου (ό)

putere (conducătoare)
s.f. - άρχή, ής (ή); έξου-
σια, ας (ή); κράτος, ους
(τό)

putere (*rel.*) *s.f.* - άρετή,
ής (ή)

putere *s.f.* - δύναμις, εως
[δύναμη] (ή); δυναστεία,
ας (ή); ισχύς, ύος (ή)

puternic *adv.* - σφοδρα

puternic, ă *adj.* - δυνα-
τός, ή, όν; ισχυρός, ά, όν;
κραταιός, ά, όν; a face pu-
ternic - κραταίωω - ώ [κρα-
ταιώνω]

R

rai *s.n.* - παράδεισος, ου
(ό)

rang *s.n.* - τάξις, εως
[τάξη] (ή)

rapid *adv.* - ευθεως

raziune *s.f.* - διάνοια, ας
(ή)

răbda vb. I. intranz. - υπο-
μενω

răbdător îndelung adj. -
μακροθυμος, ον

rărunchi (rinichi) s. m. pl.
- νεφρος, ου (ό)

răsări vb. IV. intranz. - ἀ-
νατέλλω

răsărit s. n. - ἀνατολη, ης

răscumpăra vb. I. intranz. -
εξαγοράζω

răspîndi vb. IV. intranz. -
διαδίδωμι [διαδίδω]

răsplată s. f. - μισθός, ου
(ό)

răsplăti vb. IV. intranz. - ἀν-
ταποδίδωμι

răsplătire s. f. - ανταπό-
δοσις, εως [ανταποδοση]
(ή)

răspuns (bis., inv.) s. n.
ἀπολογία, ας (ή)

răstigni vb. IV. intranz. -
προσηλώ - ω [προσηλώ-
νω]; σταυρώω - ω [σταυ-
ρώνω]

răsuflare s. f. - ἀναπνοή
(ή)

rătăci (bis. inv.) vb. IV.
intranz., reflex. - ἀστοχέω -
ώ

rău, rea adj. - κτηνός,
ά, όν

readuce (la viață) vb. III.
intranz. - ἀνασταίνω

real (în chip real) adv. -
ἐκτυπώς, όντως

rechemare s. f. - ἀνάκληση,
σις, εως [ἀνάκληση] (ή)

refugiū s. n. - καταφυγή,
ης (ή)

regal, ă adj. - βασιλικός,
ή, όν

regat *s.n.* - βασιλεία, ας
(ο); βασιλειον, ου (τό)

rege *s.m.* - βασιλευς, έως
(βασιλιάς) (ό)

regese, ească *adj.* - βα-
σιλικός, ή, όν

regină *s.f.* - βασίλισσα,
ας (ή)

regret *s.n.* - μετάνοια, ας
(ή)

remarcat (a face) - άνα-
δεικνυμι (άναδεικνύω - ά-
ναδείχνω)

renaștere *s.f.* - παλιγγε-
νεσία, ας (ή)

renumit, ă *adj.* - ενδο-
ξος, ων

repartiza *vb.I, tranz.* - έξ-
ομαλίζω

repetă *vb.I, tranz.* - επ-
ναλαμβάνω

ρεπείτα *vb.I, tranz.* - Εξέ-
χω

respinge *vb.III, tranz.* -
άποδιώκω; άποδοκιμάζω;
άπωθέω - ώ

respirație *s.f.* - αναπνοή,
ης (ή)

restaurator *s.m.* - άνα-
καινιστής, ως (ό)

restitui *vb. IV, tranz.* - άν-
ταποδίδωμι

retrage *vb.III, reflex.* -
προέρχομαι

renărsa *vb.I, tranz., re-
flex.* - εκχέω (έκχύνω); a
renărsa lumină φωτίζω

reveni *vb. IV, intranz.* -
κατέρχομαι

ridica *vb.I, tranz.* - 1.
αίρω 2. a înălța - ύψωω -
ώ (ύψώνω); 3. a ridica din
nou (a îndrepta) - άνορ-
θωω - ώ (άνορθώνω)

rit (ritual) <i>s.n.</i> - τάξις, εως [τάξη] (ή)	roditor, oare <i>adj.</i> - πλοῦσιος, ία, ιον
rînd <i>s.n.</i> - τάξις, εως [τάξη] (ή), rînd de carte - στίχος, ου (ό)	rodnicie <i>s.f.</i> - ευφορία, ας (ή)
(pe) rînd <i>loc. adv.</i> - ἐναλλάξ	roști (cu glas tare) <i>vb.</i> IV, tranz. - ἐκφωνέω - ᾶ
rînduială <i>s.f.</i> - οἰκονομία, ας (ή); τάξις, εως [τάξη] (ή); διατάξις, εως [διατάξη] (ή); rînduiala unei slujbe religioase - ἀκολουθία, ας (ή); rînduiala pregătirii Sfințelor Daruri - προθεσις, εως [προθεση] (ή)	roștire (cu glas tare) <i>s.f.</i> - ἐκφώνησις, εως [εκφώνησι] (ή)
rîu <i>s.n.</i> - ρεῖθρον, ου (το)	rostogoli <i>vb.</i> IV, tranz. - εἰλέω - ᾶ
rob <i>s.m.</i> - δούλος, ου (ό)	ruga <i>vb. I</i> - 1. tranz. δεομαι; δυσωπέω - ᾶ; προσβευω 2. reflex. εὐχομαι ἐπεύχομαι; a se ruga împreună cu - συνευχομαι
robie <i>s.f.</i> - αἰχμαλωσία, ας (ή); δουλεία, ας (ή)	rugă <i>s.f.</i> - δέησις, εως [δέησι] (ή)
robit, ă <i>adj.</i> - αἰχμάλωτος, ον	rugăciune <i>s.f.</i> - ἑστία, εως [δέησι] (ή); ευχή, ής (ή); ἱκεσία, ας (ή); λιτή, ής (ή); πρεσβεία, ας (ή); προσευχή, ής (ή)
rod <i>s.n.</i> - καρπός, ου (ό)	

rugămintе s.f. - προσ-
κατάκληση

rugător s.m. - πρέσβυς,
ως (ὁ)

rupe vb.III, tranz. - κα-
ταρρήγνυμι [καταπράσ-
σω]; κλάω [κλάνω]

rușine (neacoperit de)
- άνεπαίσχυντος, ον

S

săbie s.f. - ρομφαία, ας
(ή)

sacrificiu (bis.) s.n. - θυ-
μία, ης (ή)

sacru, ă adj. - ἱερός, á,
ον; ὁσιος, ία, ιον

salva vb.I, tranz. - σώω;
σφάζω

salvare s.f. - σωτηρία, ας
(ή); σωτήριον, ου (τό)

salvator s.m. - ρυστής,
ου (ὁ); σωτήρ, ἦρος [σωτε-
ρας] (ὁ); λυτρωτής, ου (ὁ)

satisface vb.III, inanz. -
ευαρεστέω - ὦ

sau conj. - ἢ

Sava s.m.p. - Σάββας (ὁ)

Savaot s.m.p. - Σαβαώθ
(ὁ)

să conj. - ἵνα; ὅπως; ὡς

să nu - μηκέτι

sădi vb. IV, tranz. - φυ-
τεύω

sălășiui vb. IV, reflex. -
ἐπισκηνόω - ὦ; σκηνόω -
ῶ

sălășuire s.f. - σκηνώ-
μα, ατος (τό)

sămînță s.f. - σπορος, ου
(ὁ); țără sămînță - ἀσπό-
ρος

sănătate *s.f.* - υγεία, ας (ή)
 sărac, *ă adj.* - άνάργυρος, ον; πτωχός, ή, όν
 sărbătoare *s.f.* - έορτή, ής (ή)
 sărbători *vb. IV, tranz.* - έορτάζω
 sărui *s.n.* - άσπασμός, ου (ό); φίλημα, ατος (τό)
 săruta *vb. I, tranz.* - άσπάζομαι
 săruire *s.f.* - άσπασμός, ου (ό); φίλημα, ατος (τό)
 sătura *vb. I, reflex., tranz.* - χορτάζω [χορταίνω]
 săvîrși *vb. IV, tranz.* - έπιτελέω - ώ; εκτελέω - ώ; πράττω; a săvîrși o slujbă religioasă - λειτουργέω - ώ
 săvîrșire *s.f.* - συμπλήρωση, εως [συμπλήρωση] (ή)

scaun *s.n.* - καθέδρα, (ή); scaun arhieresc - θρόνος, ου (ό)
 scădea *vb. III, tranz.* - άφαιρέω - ώ
 scăpare *s.f.* - καταφυγή, ής (ή)
 schimba *vb. I, reflex., tranz.* - μεταβάλλω
 schimba *vb. I, tranz.* - αλλοιόω - ώ [άλλοιωνώ]
 schimbare *s.f.* - τροπή, ής (ή); fără schimbare - άτρεπτως
 (cu) schimbul *loc. adv.* - εναλλάξ
 sclav *s.m.* - δούλος, ου (ό)
 sclavie *s.f.* - δουλεία, ας (ή)
 scoate *vb. III, tranz.* - άρω; άφαιρέω - ώ; ρύω

sculare *s.f.* - έγερσις, εως [έγερση] (ή)
 scump, *ă adj.* - άγαπητός, ής (ή)
 seară *s.f.* - εσπέρα, ας (ή); neînserat, *ă*, care nu înserează niciodată, care nu se întunecă niciodată - άνέσπερος, ον
 secol *s.n.* - αιών, ώνος [αίώνας] (ό)
 semînție *s.f.* - γένος, ους (τό)
 semn *s.n.* - σημείον, ου (τό); τύπος, ου (ό)
 seninătate *s.f.* - γαλήνη, (ή)
 senzație *s.f.* - αίσθησις, εως [αίσθηση] (ή)
 serafim *s.m.* - σεραφεΐμ (τό)
 sete *s.f.* - δίψα, ης (ή); a fi însetat, a-i fi sete - διψάω - ώ
 sfărîma *vb. I, tranz.* - διαμελίζω; θραύω; μελίζω; συντρίβω
 sfînjerie *s.f.* - άγίασμα, ατος (τό); όσιότης, ής [όσιότητα] (ή)
 sfînji *vb. IV, tranz.* - άγιάζω
 sfînjire *s.f.* - άγιασμός, ου (ό)
 sfînt *s.f.* - φελωνιον, ου (τό)
 sfînt, *ă adj.* - άγιος, ία, ιον; ιερός, ά, όν; άκήρατος, ον; prea sfînt, foarte sfînt - πανάγιος, ία, ιον; de trei ori sfînt - τρισάγιος, ία, ιον
 sfîrși *vb. IV, tranz.* - 1. τελέω - ώ 2. a cheltui - δαπανάω - ώ

sfîrșit (*bis.*) *s.n.* - απόλυσις, εως [ἀπόλυση] (ή)

sfîrșit *s.n.* - τέλος ους (τò); τέρμα, ατος (τò); fără de sfîrșit - άπεραντος, ον (în) sfîrșit - τελευταίον

siguranță *s.f.* - άσφάλεια, ας (ή)

simbol *s.n.* - σύμβολον, ου (τò)

simboliza *vb.l. tranz.* - συμβολίζω

simplu, ă *adj.* - άπλός, ή, ον

simț *s.n.* - αίσθησις, εως [αΐσθηση] (ή)

sincer, ă *adj.* - εύθους, εια, υ

sinceritate *s.f.* - εύθυτης, τητος [εύθυτητα] (ή); παρησία, ας (ή)

singur, ă *adj.* - μόνος, ον

Sion *s.p.* - Σιών (ή)

sin *s.m.* - γαστήρ, γαστρός [γαστέρα] (ή); a ține la sin - κνέω [κνῶ]

sînge *s.n.* - αίμα, ατος (τò); care suferă de curgere de sînge - αϊμόρρους, ουν; fără vârsare de sînge, fără de sînge - άναίμακτος, ον

slavă *s.f.* - δόξα, ης (ή)

slăbiciune *s.f.* - άσθενεια, ας (ή)

slăvi *vb. IV, tranz.* - άνυμνέω - ᾶ; δοξάζω, δοξολογέω - ᾶ; a slăvi împreună cu - συνδοξάζω; a slăvi la rîndul său - αντίδοξάζω

slăvit, ă *adj.* - ένδοξος, ον

slugă *s.f.* - δουλεύς, ου (ό)

slujbă *s.f.* - διακονία, ας (ή); slujbă religioasă - ακολουθία, ας (ή); λειτουργία, ας (ή); λατρεία, ας (ή)

sluji *vb.* IV, *inanz.*, *intranz.* - διακονέω - ώ; λειτουργέω - ώ; a sluji lui Dumnezeu - λατρεύω; a sluji împreună - συλλειτουργέω - ώ

slujire *s.f.* - διακονία, ας (ή)

slujitor *s.m.* - 1. διακονός, ου (ό) 2. λειτουργός, ου (ό); împreună slujitor - συλλειτουργός, ου (ό)

smerenie *s.f.* - ταπεινώσις, εως [ταπεινώση] (ή); ταπεινοφροσύνη, ης (ή)

smerit, ă *adj.* - ταπεινός, ή, όν; gînd smerit - ταπεινοφροσύνη, ης (ή)

sminteață *s.f.* - πρόσκομμα, ατος (τό); fără sminteață - άπροσκόπως

sobornicesc, ească *adj.* - καθολικός, ή, όν

sol *s.m.* - πρέσβυς, εως (ό)

soldat *s.m.* - στρατιώτης, ου (ό)

solie *s.f.* - πρεσβεία, ας (ή)

sosi *vb.* IV, *inanz.* - έρχομαι; παραχίνομαι; προσέρχομαι

sosire *s.f.* - έλευσις, εως [έλευση] (ή); παρουσία, ας (ή)

(in) spate *loc. adv.* - όπισθεν

spăla *vb. I, reflex., intranz.* - 1. νίπτω 2. a spăla bine - άποπλύνω 3. (bis.) a spăla de păcate - καθαίρω

spera vb. I, tranz. - ελπίζω	sta vb. I, intranz. - ἵστημι; a sta departe - ἀφίστημι; a sta de față, a. sta înaintea cuiva - παρίστημι; περι- στημι
speranță s.f. - ἔλπις, ἰδος [ἐλπίδα] (ή); προσμονή, ἡς (ή)	stabilitate s.f. - ευστάθεια, ας (ή)
sprin s.m. - ἄκανθα, ης (ή)	statornicie s.f. - ευστάθεια, ας (ή)
spirit s.n. - πνεῦμα, ατος (τò)	stăpîn s.m. - δεσπότης, ου (ò); κύριος, ου (ò)
splendoare s.f. - λαμπρό- της, ητος [λαμπρότητα] (ή)	stăpînă s.f. - δεσποινά, ης (ή)
spor s.n. - προκοπή, ης (ή)	stăpîni vb. IV, tranz. - ἄρχω; βασιλεύω; δεσποζώ
sprovedi vb. IV, reflex., tranz. - ἐξαμολογῶ - ᾶ	stăpînire s.f. - δεσποτεία, ας (ή); κράτος, ους (τò)
spre prep. - εἰς; πρὸς	stăruitor, oare adj. - ἐκ- τενης, ἔς
sprîjini vb. IV, tranz. - ἀναλαμβάνω; ἐνισχύω	stea s.f. - ἀστήρ, ερος [ἀστερας (ò); ἀστερι (τò)];
sprune vb. III, tranz. - διη- γεομαι [διηγούμαι]; ἐπιλέ- γω; εκφωνεῖω - ᾶ; εἶπω; λέγω	stelujă s.f. - ἀστερίσκος, ου (ò)

stih s.n. - στίχος, ου (ό)

stihar s.m. - στιχάριον.

sting, ă adj. - άριστερός,
όν; mina stingă - άρισ-
τερά, ας (ή)

stolă s.f. - στολή, ης (ή)

strană (cîntăreji de la stra-
dă) s.f. - χορός, ου (ό)

străin s.m. - προσήλυ-
τος, ου (ό)

străluci vb. IV, intranz. -
εκλάμπω; ελλάμπω; έπισ-
κοπέω - ω; φωτιζω

strălucire s.f. - λαμπρό-
τητα, ητος [λαμπρότητα] (ή)

strălucitor, oare adj. -
λαμπρός, ή, όν

strămos s.m. - προπάτωρ.
ορος [προπάτορας] (ό)

stricăciune s.f. - αλλοίω-
σις εως [αλλοίωση] (ή).

διαφορά, άς (ή); φθορά,
άς (ή); fără stricăciune adv.
- αναλλοιώτως; άδιαφθό-
ρως

striga vb. I, tranz. - βοάω
- ω; κραυγάζω; κράζω

strigăt (de bucurie) s.n. -
άλαλαγμός, ου (ό)

strîni vb. IV, tranz. - συν-
τρίβω

structură s.f. - σύνθεσις,
εως [σύνθεση] (ή)

sub - 1. prep. κάτω; υπό
2. adv. υποκάτω

sublim, ă adj. - μεταρ-
σιος, ον

sudic, ă adj. - νότιος, ία,
ιον

suferi vb. IV, intranz.,
tranz. - πιπίζω, ύπομένω

suficient (a fi) - άρκεω -
ω

sufflare *s.f.* - άναπνοή,
 228

suflet *s.n.* - ψυχή, 228 (ή);
 pierzător de suflete - ψυ-
 χοφόρος, ον

sufletesc, ească *adj.* -
 ψυχικός, ή, ον

suire *s.f.* - άνάβασις,
 εως [άναβαση] (ή)

supărat pe cineva (a fi) -
 μηνίω

supraveghea *vb.I, tranz.* -
 επιβλεπω

sus *adv.* - άνω; επάνω;
 de sus - άνωθεν

§

(cu) șase aripi - εξαπτε-
 ρυγος, ον

(al) șaselea, (a) șasea
num. ord. - εκτος, η, ον

(al) șaptelea, (a) șaptea
num. ord. - έβδομος, η, ον

șaptezeci *num. card.* - έβ-
 δομήκοντα [έβδομήντα]

ședea *vb.II, intrans.* - κά-
 θημαι; καθέζομαι; a ședea
 împreună cu - συγκαθήμει

și *conj.* - και
 șoptit (în șoapta) *adv.* -
 χαμηλοφώνως

Ștefan *s.m.p.* - Στεφανος,
 ου (ό)

șterge (bine cu buretele)
vb.III, tranz. - άποσπογγίζω

șterge (cu buretele) *vb.*
III, tranz. - σπογγίζω

șterge (păcatele) *vb.III,*
tranz. - άφαιρω - ω

ști *vb. IV, tranz.* - 228
 νωσκω; οίδα (αρχ.)

știință *s.f.* - γνώσις εως
 [γνώση] (ή)

(de) știut - ίστευον

T

tabără (militară) *s.f.* -
 στρατόπεδον, ου (τό)

taină *s.f.* - μυστήριον, ου

tainic (în chip tainic, în
 taină) *adv.* - μυστικώς; ξέ-
 νως

tainic, ă (de taină) *adj.* -
 μυστικός, η, όν

tandru, ă *adj.* - γλυκος,
 εία, υ [γλυκος, ια, ό]

tare *adj.* - ισχυρος, ά, όν

taică *s.m.* - πατήρ, πατρος
 [πατέρας] (ό); Πατήρ - Dum-
 nezeu Tatăl

tavă *s.f.* - δίσκος, ου (ό)

taxiarhie (unitate milita-
 ră) *s.f.* - ταξιαρχία, ας (ή)

tăia (în lung) *vb.I, tranz.*
 - άνατέμνω

tăiere *s.f.* - τομή, ης (ή)

tăietură *s.f.* - τομή, ης
 (ή)

tămăci *vb. IV, tranz.* - έρ-
 μηνεύω

tămădui *vb. IV, tranz.* -
 ιάομαι [ιώμαι]

tămăduire *s.f.* - ίασις,
 εως [ίαση] (ή)

tămăia *vb.I, tranz.* - θυμι-
 άζω; θυμισω [θυμιώ]

tămăie *s.f.* - θυμίαμα,
 ατος (τό)

tărie *s.f.* - δύναμις, εως
 [δύναμη] (ή); ισχύς, υος
 (ή)

(al) tău, (a) ta *pron. pos.*
 - σός, σή, σου

teafăr, ă <i>adj.</i> - σώος, σάα, σσων	tipic (rînduială a slujbe- lor bisericesti; carte care cuprinde aceste rînduieli)
teamă <i>s.f.</i> - φόβος, ου (ό)	τυπικόν, ου (τό)
teme <i>vb. III, reflex.</i> - φο- βῆω · ω [φοβουμαι]	tiranie <i>s.f.</i> - τυραννίς, ίδος [τυραννίδα] (ή)
temperatură moderată <i>s.f.</i> - εύκρασία, ας (ή)	titlu <i>s.n.</i> - έπιγραφή, ης (ή); titlul capitolului - έπι- κεφαλίς, ίδος [έπικεφαλι- δα] (ή)
tentajie <i>s.f.</i> - πειρασμός, ου (ό)	τιν <i>s.n.</i> - κράσπεδον, ου (τό)
teolog <i>s.m.</i> - θεολόγος, ου (ό)	titlhar <i>s.m.</i> - ληστής, ου (ό)
testament <i>s.n.</i> - διαθηκη, ης (ή)	(cu) toate acestea <i>loc. conj.</i> - ὅμως
tezaur <i>s.n.</i> - θησαυρός, ου (ό)	(cu) toate că <i>loc. conj.</i> - καίτοι
Theodor <i>s.m.</i> - Θεόδω- ρος, ου (ό)	toză <i>s.f.</i> - πυρσός, ου (ό)
ticălos, oasă <i>adj.</i> - άμαρ- τωλός, όν	tot așa <i>loc. adv.</i> - ὡσαν- τως
timp <i>s.n.</i> - καιρός, ου (ό)	tot, toată <i>adj.</i> - 1. ἅκα- ἅπασα, ἅπαν; πᾶς, πᾶσα
tinerețe <i>s.f.</i> - νεότης, ητος [νεοτητα] (ή)	

πάν 2. ὅλος, η, ον 3. σύμ-
τας, πασα, παν; peste tot -
ἀπανταχού, πανταχού

totdeauna *adv.* - πάντοτε,
πάντα

totuși *conj.* - ὅμως

trage (din) *vb. III, reflex.*
- ἐκπορεύομαι

trage (din) *vb. III, tranz.* -
ῥω

transforma *vb. I, reflex.,*
tranz. - μεταβαλλω

transportat cu (a fi) - ἐπο-
χέομαι [ἐποχοῦμαι]

trăda *vb. I, tranz.* - παρα-
δίδομι

trăi *vb. IV, intranz.* - δι-
άγω; ζῶ

trăi (zile multe, viață lun-
gă) *vb. IV* - μακροημερεύω

trebuie *unipers., impers.* -
πρέπει

trebuință *s.f.* - χρεία, ἀσ
(ή)

trece *vb. III, intranz.* - δι-
έρχομαι; a trece cu vede-
rea - παροράω

trei *num. card.* - τρεῖς,
τρία; de trei ori *num. adv.* -
τρίς; de trei ori sfînt -
τρισάγος, ἰα, ἰον

(al) treilea, (a) treia *num.*
ord. - τρίτος, η, ον

treime *s.f.* - τριάς, ἄδος
[τριάδα] (ή); *Sfînta Treime*
- ἡ Ἁγία Τριάς

tresălta (de bucurie) *vb. I,*
intranz. - σκιρτάω - ῶ

tresări *vb. IV, intranz.* -
σκιρτάω - ῶ

tricher *s.n.* - τρικήριον,
ου [τρικέρι] (τό)

trimite *vb. III, tranz.* - ἀ-
ποστέλλω; πέμπω; a trimi-
te în sus - ἀναπέμπω; a tri-

mite în jos - καταπέμνω; a
trimitе în schimb - αντακα-
ταπέμνω

Trisaghion *s.n.* - Τρισά-
γιον, ου (τό)

tristețe *s.f.* - θλίψη, εως
[θλίψη] (ή)

triumfător, oare *adj.* - έπι-
νίκιος, ιον; καλλίνικος, ον

trumpetă *s.f.* - σάλπιγξ,
ιγος [σάλπιγγα] (ή)

tron *s.n.* - θρόνος, ου (ό)

tropar (penru sârbătoa-
rea zilei) *s.n.* - άπολυτικιον,
ου (ό)

trudi *vb. IV, intrans.* -
κάμνω [κάνω]; κοπιάω
[κοπιώ]

trup *s.n.* - σάρξ, σαρκος
[σαρκα] (ή); σώμα, ατος
(τό); făcă de trup - άσωμα-
τος, ον

trupesc, ească *adj.* - σαρ-
κικός, ή, όν

trupește (cu trupul) *adj.*
- σωματικώς

tu *pron. pers.* - σύ

tunde *vb. III, tranz.* - κείρω

turmă *s.f.* - ποιμήνη,
(ή)

T

țară *s.f.* - χώρα, ας (ή)

țârlă *s.f.* - χοός - χοός,
χού [χώμα, ατος (τό)] (ό)

ține *vb. III, tranz.* - κατέ-
χω; κρατέω - ώ

țintui *vb. IV, tranz.* - συγ-
καθηλώω - ώ

țira *vb. I, intrans.* - βοάω
- ώ

U

ucenic *s.m.* - μαθητής,
ου (ό)

uita (a vedea) *vb.I,*
reflex. - βλέπω

uita (a nu-și aminti) *vb.I,*
tranz. - επιλανθανω

ultimul, a *adj.* - εσχάτος,
άτη, ον; τελευταίος, αία,
αίον

umăr *s.m.* - ώμος, ου (ό)

umbra *vb.I, intranz.* - βη-
δίζω; πορευομαι

umbră *s.f.* - σκιά, άς (ή)

umbră *vb. IV, tranz.* - επι-
σκιάζω

umilință *s.f.* - κατάνυξις,
εως | κατάνυξη | (ή)

umple *vb. III, tranz.* - έμ-
πίπλημι; πληρώω - ώ; πίμ-

πλήμι

uni *vb. IV - 1. tranz.*
ένώω - ώ [ένώνω] 2. *reflex.*
συμφωνεω - ώ

unifica *vb.I, tranz.* - ένό-
ω - ώ [ένώνω]

uniire *s.f.* - ένωση, εως
[ένωση] (ή); ένότης, ητος
[ένότητα] (ή)

unitate *s.f.* - ενότης,
τητος [ένότητα] (ή)

univers *s.n.* - οικουμένη,
ης (ή); συμπαν, αντος (το)

universal, ă *adj.* - καθο-
λικος, η, όν

unu, una *num. card.* - ές
[ένας], μία, εν [ένα]

unul din doi *pron. nehot.*
- έτερος, έρα, ον

unul-născut, ă *adj.* - μο-
λογενής, ές

urca *vb. I, intranz.* - άνερ-
χομαι. άναβαινω. a face
să urce - άναπέμπω

urcare *s.f.* - άνάβασις,
εως (άνάβαση) (ή)

urias, ă *adj.* - άμέτρητος,
ον; παμμεγιστος, ον

urma *vb. I, tranz.* - συνε-
χίζω; a urma (fine) un ritua-
l - κρατεω - ω

urmaire *s.f.* - συνέχεια,
ας (ή)

(prin) urmaire *loc. adv.* -
οθεν

(cel din) urmă - έσχατος,
άτη, ον; τελευταιος, αία,
αίον

(în) urmă *loc. adv.* -
όπισθεν

(pe) urmă (la urmă) *loc.*
adv. - είτα; έπειτα; τελευ-
ταίον

urmator, oare *adj.* - εση-
επόμενος, η, ον

uscat *s.n.* - ξηρά, άς (ή)

ușă *s.f.* - θύρα, ας (ή);
πύλη, ης (ή); *Ușile Împără-
tești* - αί Ύραιαι Πύλαι

ușor (în chip ușor) *adv.* -
εύχερωός; άργός (άργά)

ușor de înțeles *adj.* -
νοητός, ή, ον

ușurință *s.f.* - ευχερεια,
ας (ή); cu ușurință - επι-
ρώς

V

vameș *s.m.* - τελώνης, οο
(ό)

vas (liturgic) *s.n.* - σκευ-
ος, σκευους (το)

Vasile *s.m.p.* - Βασίλειος, ου (ό); *Vasile cel Mare* - Βασίλειος ο Μέγας

vădit, *ă adj.* - φανερός, ά, ον

văduvă *s.f.* - χήρα, ας (ή)

vărsa *vb.I, reflex., tranz.* - έκχεω [έκχύνω]

văzduh *s.n.* - άήρ, άέρος [άέρας] (ό)

văzut, *ă adj.* - όρατός, ή, όν

veac *s.n.* - αιών, ώνος [αϊώνας] (ό)

vedea *vb.II, tranz.* - βλέπω; θεαομαι; καθοράω - ώ; οράω [όρῶ]

venerabil, *ă adj.* - σεβάσιμος, ία, ιον

venerat, *ă adj.* - σεβάσιμος, ία, ιον; τίμιος, ία, ιον;

prea venerat, foarte venerat - πάνσεπτος, ον

veni *vb. IV, intrans.* - έρχομαι; παραγνομαι; προσέρχομαι; *veniți!* *interj.* - δεύτε

veni peste *vb. IV, intrans.* - επέρχομαι

venire *s.f.* - έλευσις, εως [έλευση] (ή); παρουσία, ας (ή)

vers *s.n.* - στίχος, ου (ό)

verset *s.n.* - σπχος, ου (ό)

veseli *vb. IV, reflex.* - έρπω

veselie *s.f.* - ευφροσυνη, ης (ή)

vesti *vb. IV, tranz.* - άναγγέλω

vestit, *ă adj.* - ένδοξος, ον

veșmînt *s.n.* - ένδυμα,
ατος (τό); ήμάτιον, ου (τό)

veșnic, ă - 1. *adj.* άθα-
νατος, ου; αιώνιος, ου
[αιώνιος, ια, ιο]; αίδιος, α,
ου 2. *adv.* αεί 3. veșnic
amînit (pomenit) *adj.* -
αείμνηστος, ου

viață *s.f.* - βίος, ου (ό);
ζωή, ής (ή); πολιτεία, ας
(ή); care privește viața
βιοτικός, ή, όν [βιωτικός,
ή, ου]; dătător de viață -
ζωηφόρος, ου; făcător de
viață - ζωοποιός, όν; plin
de viață - ζωηρός, α, όν; a
avea viață lungă - μακρο-
ημερεύω

viclean, ă *adj.* - πονη-
ρός, α, όν

victorios, oasă *adj.* - καλ-
λινικός, ου; επινικίος, ιον

vie *s.f.* - αμπελος, ου (ό)
[άμπελι (τό)]

viețui *vb.* IV, *intrans.*
διάζω

viețuire *s.f.* - πολιτεία,
ας (ή)

viitor *s.n.* - μέλλον, ου-
τος (τό)

vin *s.n.* - οίνος, ου (ό);
vinul Sfintei Liturghii -
νάμα, ατος (τό)

vină *s.f.* - άμαρτία, ας
(ή); άμάρτημα, ατος (τό);
πταίσμα, ατος (τό)

vinde (a trăda) *vb.* III,
trans. - παραδίδωμι

vindeca *vb.* I, *reflex.*
trans. - άναλαμβάνω; ίσο-
μαι [ίωμαι]

vindecare *s.f.* - ίασις
εως [ίαση] (ή)

virtute *s.f.* - άρετή, ής
(ή)

visier *s.m.* - θησαυρός,
ου (ό)

visticrie *s.f.* - θησαυρός,
ου (ο)

vijel *s.m.* - μόσχος, ου
(ό)

vizibil, ă *adj.* - όρατος,
η, όν; φανερός, ά, όν

vizita *vb. I, tranz.* - έπισ-
κεπτομαι

vizitare *s.f.* - επισκεψη,
εως [έπισκεψη] (ή)

vizită *s.f.* - έπίσκεψη,
εως [έπίσκεψη] (ή)

vinu *s.n.* - αήρ, άέρος
[αερας] (ό)

voce *s.f.* - φωνη, ης (ή);
cu voce tare - έκφώνως

voi *vb. IV, tranz.* - βουλο-
μαι

voie *s.f.* - βούλησις, εως
[βούληση] (ή); θελημα,
ατος (τό); de bunăvoie, cu
voie - έκούσιως, ία, ιον

voievod (mai marele vo-
ievod) *s.m.* - άρχιστράτη-
γος, ου (ό)

voiață *s.f.* - βούλησις,
εως [βούληση] (ή); θελημα,
ατος (τό)

voluntar, ă *adj.* - έκούσι-
ως, α, ον

vorbă *s.f.* - λόγος, ου (ό)

vorbi *vb. IV, tranz.* - λα-
λέω - ώ

vrăjmas - 1. *s.m.* ~~εχθρός~~
ου (ό) 2. *adj.* πολεμιος, ία,
ιον

vrea *vb. II, tranz.* - βουλο-
μαι

vrednic, ă *adj.* - άξιος,
ία, ιον; a face vrednic -
άξιόω - ώ [άξιώνω]; a so-
coti vrednic - ικανόω - ώ;
καταξιόω - ώ; vrednic de
milă (de plins) - ελεεινός,
ή, όν

vrednicie *s.f.* - άξιότης, τητος; lipsă de vrednicie - άναξιότης, τητος [άναξιότητα] (ή); cu vrednicie - άξίως; επαξίως

vreme *s.f.* - καιρός, ού (ό)

vrere *s.f.* - βούλησις, εως [βουληση] (ή); θελημα. ατος (το)

vultur *s.m.* - άετός, ου (ό)

Z

zăcea *vb. II, intrans.* - κείμαι

zdrobi *vb. IV, tranz.* - συντριβω

zdrobire *s.f.* - συντριβή, ης (ή)

zgomoti *s.n.* - θόρυβος, ου (ό); fără zgomoti - άθορύβως

zi *s.f.* - ήμέρα, ας [μέρα] (ή); de toate zilele, de fiecare zi - έπιουσιος, ιον; καθημερινός, ή, όν; care durează trei zile, care este din ziua a treia - τριήμερος, ον

zice *vb. III, tranz.* - έπιλέγω; εκφαινέω - ώ; έπω; λέγω

zidi *vb. IV, tranz.* - κτίζω; πλασσω [πλάθω]

zidire *s.f.* - κτίσις, εως [κτίση] (ή)

zilnic, ă *adj.* - έπιουσιος, ιον; καθημερινός, ή, όν

CUPRINS

Προλογος	Prolog	7
Βιβλιογραφια	Bibliografie	13
Συμπεριληψεις	Abrevieri	15
Ἑλληνο - Ρουμανικον Λεξικον	Dictionar grec - român	17
Ρουμανο - Ἑλληνικον Λεξικον	Dictionar român - grec	145
	Cuprins	237

CASA EDITORIALĂ MOLDOVA
B-dul Copou, nr. 3-5, Iași
Tel. 032/112132, Fax: 032/113029

Redactor: *Constantin Hușanu*
Tehnoredactor: *Iulia Ioana Vasiliu*

Procesare computerizată: *Corneliu Nicolaică*

Format: 54x84/16. Celi tipo: 15

Tiparul executat la Tipografia **MOLDOVA**
sub comanda nr. 19/1997

Printed in Romania

Pentru consultarea corectă a materialului lingvistic cuprins în cele două părți ale *Dicționarului Sfintei Liturghii* trebuie să se știe:

Dicționarul cuprinde cuvintele din

- Rânduiala pregătirii sfințiților slujitori înainte de începerea Proskomidiei
- Rânduiala Dumnezeieștii Proskomidii;
- Rânduiala pregătirii sfințiților pentru începutul Dumnezeieștei Liturghii
- Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur